

STOSUNKI MIĘDZY PARLAMENTEM EUROPEJSKIM A PARLAMENTAMI NARODOWYMI W UE

PL

SPRAWOZDANIE ROCZNE ZA ROK 2020

Parlament Europejski

PARLAMENTY W UNII EUROPEJSKIEJ

Podstawą funkcjonowania Unii jest demokracja przedstawicielska.

705 miejsc*

Obywatele są bezpośrednio reprezentowani na poziomie Unii w Parlamencie Europejskim.

Państwa członkowskie są reprezentowane w Radzie Europejskiej przez szefów państw lub rządów, a w Radzie – przez rządy; szefowie państw lub rządów i rządy odpowiadają demokratycznie przed parlamentami narodowymi albo przed swoimi obywatelami.

Parlamenty narodowe aktywnie przyczyniają się do prawidłowego funkcjonowania Unii poprzez:

...otrzymywanie od instytucji UE informacji i projektów prawa UE;

...zapewnianie poszanowania zasady pomocniczości;

...udział w mechanizmach oceny przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości oraz zaangażowanie w polityczną kontrolę Europolu i ocenę działalności Eurojustu;

...udział w procedurach przeglądu traktatów UE;

...otrzymywanie informacji o wnioskach o rozszerzenie UE;

...udział we współpracy międzyparlamentarnej między parlamentami narodowymi i Parlamentem Europejskim.

Parlament Europejski i parlamenty narodowe wspólnie określają sposób organizacji i wspierania skutecznej i systematycznej współpracy międzyparlamentarnej w ramach UE.

Konferencja Komisji do Spraw Unijnych Parlamentów Unii Europejskiej (COSAC) może przedkładać wszelkie uwagi, które uzna za właściwe, pod rozważenie Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji. Konferencja ta wspiera ponadto wymianę informacji i najlepszych praktyk między parlamentami narodowymi a Parlamentem Europejskim.

* Od 1 lutego 2020 r., po wystąpieniu Wielkiej Brytanii z UE 31 stycznia 2020 r., Parlament Europejski liczy 705 miejsc.

Źródła: art. 12 Traktatu o Unii Europejskiej oraz art. 9 i 10 Protokołu w sprawie roli parlamentów narodowych w Unii Europejskiej (nr 1) dołączonego do Traktatów.

**DYREKCJA DS. STOSUNKÓW Z
PARLAMENTAMI NARODOWYMI**

SPRAWOZDANIE ROCZNE ZA 2020 R.

**Stosunki między Parlamentem Europejskim a
parlamentami narodowymi UE**

W niniejszym sprawozdaniu rocznym z działalności Dyrekcji Parlamentu Europejskiego ds. Stosunków z Parlamentami Narodowymi przedstawiono wszystkie działania i zmiany w dziedzinie współpracy międzyparlamentarnej z parlamentami państw członkowskich w 2020 r. We współpracy tej uczestniczyło 39 parlamentów i izb z 27 państw członkowskich oraz Parlament Europejski.

Dokument opublikowała Dyrekcja Parlamentu Europejskiego ds. Stosunków z Parlamentami Narodowymi, wchodząca w skład Dyrekcji Generalnej Parlamentu Europejskiego ds. Urzędu Przewodniczącego.

Katrin RUHRMANN

Dyrektor

katrin.ruhrmann@europarl.europa.eu

Pekka NURMINEN

Kierownik Działu Współpracy Międzyinstytucjonalnej

pekka.nurminen@europarl.europa.eu

Jesús GÓMEZ

Kierownik Działu ds. Dialogu Ustawodawczego

jesus.gomez@europarl.europa.eu

Opracowanie:

Paraskevi CHAVAKI

Administrator, Dział Współpracy Międzyinstytucjonalnej

paraskevi.chavaki@europarl.europa.eu

Zamknięto do druku w dniu 18 marca 2021 r.

relnatparl@europarl.europa.eu

<https://europarl.europa.eu/relnatparl/en/home/news>

Wszystkie zdjęcia i ilustracje © Unia Europejska, o ile nie wskazano inaczej.

SPRAWOZDANIE ROCZNE ZA 2020 R.

Przedmowa wiceprzewodniczących Parlamentu Europejskiego odpowiedzialnych za stosunki z parlamentami narodowymi w UE	8
I. Wpływ pandemii COVID-19 na współpracę międzyparlamentarną	10
II. Najważniejsze wydarzenia i główne tematy w działaniach międzyparlamentarnych w 2020 r.	13
a. Ramy polityczne	13
b. Tematy przekrojowe	14
1. INSTYTUCJONALNE ORGANY MIĘDZYPARLAMENTARNE	18
1.1 Konferencja Komisji do Spraw Europejskich (COSAC)	18
1.2 Konferencja Przewodniczących Parlamentów UE (KPPUE)	21
2. KONFERENCJE MIĘDZYPARLAMENTARNE	23
2.1 Europejski Tydzień Parlamentarny, Międzyparlamentarna Konferencja ds. Stabilności, Koordynacji i Zarządzania Gospodarczego w Unii Europejskiej i Konferencja na temat europejskiego semestru (IPC SECG)	23
2.2 Międzyparlamentarna Konferencja ds. Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa oraz Wspólnej Polityki Bezpieczeństwa i Obrony (IPC WPZiB/WPBiO)	26
3. NADZÓR MIĘDZYPARLAMENTARNY W PRZESTRZENI WOLNOŚCI, BEZPIECZEŃSTWA I SPRAWIEDLIWOŚCI	29
3.1 Grupa ds. wspólnej kontroli parlamentarnej Europolu	29
3.2 Międzyparlamentarne posiedzenie komisji w sprawie oceny Eurojustu	32
3.3 Europejska Straż Graniczna i Przybrzeżna	34
4. MIĘDZYPARLAMENTARNE POSIEDZENIA KOMISJI I INNA WSPÓŁPRACA MIĘDZYPARLAMENTARNA	35
4.1 Międzyparlamentarne posiedzenia komisji	35
4.2 Konferencja wysokiego szczebla w sprawie migracji i azylu	39
4.3 Współpraca międzyparlamentarna w dziedzinie działań zewnętrznych UE i wielostronne zgromadzenia parlamentarne	41
4.4 Dwustronne wizyty parlamentów narodowych UE w Parlamencie Europejskim i inne wymiany dwustronne	43
5. WSPÓŁPRACA LEGISLACYJNA Z PARLAMENTAMI NARODOWYMI UE	44
5.1 System wczesnego ostrzegania i Protokół nr 2 do Traktatów	44
5.1.1 System wczesnego ostrzegania	44
5.1.2 Dokumenty przekazane przez parlamenty narodowe UE	45
5.1.3 Comiesięczne zestawienie dokumentów	48
5.2 Nieformalny dialog polityczny i Protokół nr 1 do Traktatów	49

6. SIECI I WYMIANA INFORMACJI	51
6.1 Międzyparlamentarna wymiana informacji w sprawach UE (IPEX)	51
6.2 Europejskie Centrum Badań Parlamentarnych i Dokumentacji (ECPRD)	53
6.3 Program wsparcia parlamentu prezydencji	56
6.4 Sieć przedstawicieli parlamentów narodowych UE w Brukseli	57
6.5 Seminaria dla pracowników	58
7. NARZĘDZIA I DZIAŁANIA WSPIERAJĄCE	60
7.1 Organizacja posiedzeń zdalnych i wideokonferencji	60
7.2 CONNECT – baza danych Parlamentu Europejskiego zawierająca dokumenty parlamentów narodowych	62
7.3 Wykaz odpowiadających komisji (CorCom)	63
7.4 Publikacje Dyrekcji ds. Stosunków z Parlamentami Narodowymi	64
8. DYREKCJA DS. STOSUNKÓW Z PARLAMENTAMI NARODOWYMI	65
ZAŁĄCZNIK	67
ZAŁĄCZNIK I – Posiedzenia COSAC – Tematy i główni prelegenci w 2020 r.	67
ZAŁĄCZNIK II – Międzyparlamentarne posiedzenia komisji i konferencje międzyparlamentarne organizowane przez Parlament Europejski w Brukseli w 2020 r.	69
ZAŁĄCZNIK III – Wizyty parlamentów narodowych UE w Parlamencie Europejskim w 2020 r. (w tym wideokonferencje ułatwione przez dyrekcję)	70
ZAŁĄCZNIK IV – Dane dotyczące systemu wczesnego ostrzegania	73
ZAŁĄCZNIK V – Uwagi na podstawie Protokołu nr 1 – nieformalny dialog polityczny	75
ZAŁĄCZNIK VI – Europejskie Centrum Badań Parlamentarnych i Dokumentacji (ECPRD)	76
Glosariusz terminów i akronimów	79

Przedmowa wiceprzewodniczących Parlamentu Europejskiego odpowiedzialnych za stosunki z parlamentami narodowymi w UE

W styczniu 2020 r. Parlament Europejski z niecierpliwością czekał na rozpoczęcie pierwszego roku nowej kadencji po wyborach europejskich w 2019 r. Wybiegał w przyszłość i był gotów podjąć liczne wyzwania, poczynawszy od planowania budżetu na najbliższe siedem lat i kształtowania przyszłych stosunków UE z Wielką Brytanią po brexitie, a skończywszy na opracowywaniu zrównoważonej polityki ochrony środowiska i nawiązywaniu stosunków z partnerami na całym świecie.

Wiceprzewodnicząca PE Dita Charanzová i pierwsza wiceprzewodnicząca PE Roberta Metsola, siedziba PE w Brukseli. © Unia Europejska 2021 – PE/Alain ROLLAND

Nikt wtedy nie mógł przypuszczać, co nas czeka: pandemia COVID-19, która dotknie wszystkie kraje na całym świecie; wielkie tragedie zdrowotne i tragedie ludzkie, a także kryzysy gospodarcze i społeczne spowodowane lockdownem; środki sanitarne i zdrowotne konieczne do walki z wirusem. Nie mogliśmy sobie wyobrazić, jak bardzo zmieni się nasze życie codzienne, nasza wolność i nasze zachowanie w ciągu zaledwie kilku tygodni.

Od marca 2020 r. każdy parlament musiał szybko zareagować na nową pandemiczną rzeczywistość. Musiał zadbać o zdrowie i bezpieczeństwo swoich posłów i personelu, a także o ciągłość podstawowych funkcji, takich jak prawodawstwo i podejmowanie decyzji budżetowych. Tworzenie sieci kontaktów międzyparlamentarnych i wymiana praktyk dotyczących sposobów radzenia sobie w nowej sytuacji zarówno w zakresie procedur parlamentarnych, jak i administracyjnych były skutecznymi i cennymi narzędziami w zarządzaniu kryzysem w parlamentach.

Działania międzyparlamentarne zostały wstrzymane jedynie na samym początku pandemii. Odwołano Konferencję Przewodniczących Parlamentów Unii Europejskiej, a prezydencja chorwacka musiała zmierzyć się z bezprecedensowymi wyzwaniami, ale przywróciła posiedzenia międzyparlamentarne, organizując pierwsze zdalnie zorganizowane spotkanie przewodniczących COSAC w czerwcu 2020 r. oraz dodatkowe spotkanie przewodniczących z Michelelem Barnierem, głównym negocjatorem umowy handlowej między UE a Zjednoczonym Królestwem. Podczas prezydencji niemieckiej działania międzyparlamentarne odzyskały dawne tempo, wszystkie zwykłe spotkania odbywały się zdalnie, a dodatkowe spotkania przewodniczących COSAC odbywały się nawet z udziałem komisarzy.

Parlament Europejski musiał również bardzo szybko dostosować się do nowych metod pracy i zaangażował znaczne zasoby logistyczne w celu zapewnienia ciągłości działalności parlamentarnej (i międzyparlamentarnej). Parlament Europejski wznowił działalność międzyparlamentarną, organizując – tym razem na odległość – posiedzenie grupy ds. wspólnej kontroli parlamentarnej Europolu. Po tym wydarzeniu odbyło się kilka zdalnych międzyparlamentarnych posiedzeń komisji, w tym pierwsze dotyczące oceny Eurojustu oraz konferencja wysokiego szczebla w sprawie migracji i azylu, zorganizowana przez Parlament Europejski wraz z parlamentem państwa sprawującego prezydencję we współpracy z pozostałymi dwoma parlamentami trzech prezydencji.

Parlament Europejski jeszcze ściślej współpracował z parlamentami państw sprawujących prezydencję w celu dostosowania formatów i porządków obrad do wymogów posiedzeń zdalnych. Zaangażowanie i determinacja zarówno prezydencji chorwackiej, jak i niemieckiej, a także Parlamentu Europejskiego, w tym wszystkich pracowników, umożliwiły powrót do zwyczajowej wysokiej jakości i ambitnego programu działań międzyparlamentarnych, pomimo wyjątkowo trudnych okoliczności.

Institucje UE wykazały się w tym kryzysie solidnością i odpornością. Zapewniono europejski proces decyzyjny na wszystkich szczeblach i osiągnięto rezultaty. Podjęto decyzje w sprawie przyszłego budżetu UE i unijnego finansowania odbudowy, w tym postanowień dotyczących poszanowania praworządności, a także ustanowiono realny system zasobów własnych na przyszłość. Tematy te były również intensywnie omawiane na posiedzeniach międzyparlamentarnych.

Konferencja w sprawie przyszłości Europy była kolejnym tematem regularnie omawianym na posiedzeniach międzyparlamentarnych i z pewnością będzie on w centrum działań i debat międzyparlamentarnych w 2021 r. Parlamenti narodowe będą odgrywać kluczową rolę w debacie na temat kształtowania przyszłości Europy.

Z zadowoleniem przyjmujemy wzmocnioną współpracę międzyparlamentarną w kwestiach związanych z działaniami zewnętrznymi UE. Parlament Europejski kładzie nacisk na monitorowanie wpływu kryzysu na instytucje demokratyczne na całym świecie. Oczekujemy również wznowienia naszego tradycyjnego partnerstwa transatlantyckiego, przyjęcia w większym stopniu roli globalnego gracza na arenie międzynarodowej, zwłaszcza w regionach sąsiednich, oraz nawiązania nowych owocnych stosunków i zacieśnienia współpracy z Parlamentem Zjednoczonego Królestwa.

Rok 2020 zasadniczo zmienił nasz sposób pracy i będziemy musieli skorzystać z naszych doświadczeń nabytych w tym wyjątkowym roku. Ogółem technologia dobrze się sprawdziła i wzbogaciliśmy nasze doświadczenie w zakresie wirtualnych metod pracy. Żywimy jednak silne przekonanie, że stosunki międzyparlamentarne w dużej mierze opierają się na relacjach osobistych i że posiedzeń międzyparlamentarnych nie można zastąpić wideokonferencjami. Spotkania osobiste mają inną dynamikę i znaczenie i z niecierpliwością czekamy na kontakty twarzą w twarz, gdy tylko będzie to możliwe. Oczywiście nie wyklucza to możliwości dalszego stosowania spotkań zdalnych jako dodatkowego formatu, ilekroć będą przydatne.

Chcielibyśmy podziękować pani Mairead McGuinness, byłej pierwszej wiceprzewodniczącej, za jej zaangażowanie i wkład w stosunki Parlamentu Europejskiego z parlamentami narodowymi do czasu jej wyboru do Komisji Europejskiej we wrześniu 2020 r.

Parlament Europejski i parlamenti narodowe UE pozostają kluczowymi partnerami w kształtowaniu przyszłości Europy. Zobowiązujemy się do kontynuowania ściślej współpracy we wszystkich dziedzinach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania oraz do zapewnienia prawidłowego funkcjonowania demokracji parlamentarnej na wszystkich szczeblach, w Europie i poza nią.

Roberta Metsola
Pierwsza wiceprzewodnicząca

Dita Charanzová
Wiceprzewodnicząca

I. WPŁYW PANDEMII COVID-19 NA WSPÓŁPRACĘ MIĘDZYPARLAMENTARNĄ

Rok 2020 rozpoczął się jak każdy inny rok działalności międzyparlamentarnej. W styczniu 2020 r. w Zagrzebiu odbyło się spotkanie przewodniczących Konferencji Komisji do Spraw Europejskich (COSAC), otwierające cykl wydarzeń zaplanowanych przez prezydencję chorwacką. W lutym 2020 r. w ramach Europejskiego Tygodnia Parlamentarnego Parlament Europejski powitał w swojej siedzibie w Brukseli ponad 100 parlamentarzystów z różnych państw członkowskich. Posiedzenie Międzyparlamentarnej Konferencji ds. Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa oraz Wspólnej Polityki Bezpieczeństwa i Obrony w Zagrzebiu (2–4 marca) było ostatnim w 2020 r. posiedzeniem parlamentarnym w formacie niewirtualnym.

Bardzo szybko po tym spotkaniu sytuacja w Europie związana z COVID-19 zaczęła się radykalnie pogarszać i wszędzie podjęto nadzwyczajne środki w celu powstrzymania rozprzestrzeniania się wirusa. Dnia 2 marca, w Parlamencie Europejskim przewodniczący David Sassoli ogłosił, że odwołanych zostanie ponad 130 wydarzeń, które miały się odbyć w pomieszczeniach Parlamentu Europejskiego i w których miało wziąć udział od 6 do 7 tys. uczestników. Parlament Europejski miał również zostać zamknięty dla gości.

Wzrost liczby zakażeń był gwałtowny, a epidemia przybrała charakter globalny. Decyzja przewodniczącego o zakazie organizacji wydarzeń z udziałem gości zewnętrznych została w kolejnych miesiącach przedłużona do końca 2020 r. Odwołano wydarzenia wszelkiego rodzaju, zawieszono wizyty i podróże, a pracowników (a czasem także posłów) proszono o pracę z domu¹. W związku z tym wszystkie bezpośrednie posiedzenia międzyparlamentarne organizowane przez Parlament Europejski w okresie od marca do grudnia 2020 r. odwołano, przełożono albo zastąpiono spotkaniami zdalnymi.

Odwołano także Konferencję Przewodniczących Parlamentów Unii Europejskiej, która miała się odbyć w Helsinkach w maju 2020 r. Posiedzenie grupy ds. wspólnej kontroli parlamentarnej Europolu (GWKP), również zaplanowane na marzec 2020 r., zostało zastąpione pisemną, elektroniczną wymianą informacji.

Prace parlamentarne były jednak kontynuowane. Chociaż sesje zdalne pozostały raczej wyjątkiem niż regułą w przypadku parlamentów narodowych, dokonano niezbędnych dostosowań, aby umożliwić posłom kontrolę i głosowanie nad nowymi ustawami, z których wiele dotyczyło sytuacji nadzwyczajnej w dziedzinie zdrowia². Parlament Europejski przyjął zmieniony kalendarz sesji, z których pierwsza miała być poświęcona pilnym kwestiom legislacyjnym. Posłowie mogli być obecni fizycznie lub połączeni za pomocą wideokonferencji. Wprowadzono również środki umożliwiające głosowanie za pomocą poczty elektronicznej. Środki dystansu fizycznego stosowane w Izbie³.

---

1 https://europarl.europa.eu/cmsdata/226105/WEB_No.27_National_Parliaments_procedures_following_COVID-19.pdf

2 Również z powodu epidemii COVID-19 po raz pierwszy w sali obrad Parlamentu Europejskiego odbyło się posiedzenie parlamentu narodowego: 150 posłów do parlamentu belgijskiego nie mogło spotkać się w swojej zwykłej sali obrad z zachowaniem środków dystansu fizycznego. Debata nad nowym porozumieniem rządowym i jego ratyfikacja odbyły się jesienią 2020 r. w siedzibie Parlamentu Europejskiego.

3 https://europarl.europa.eu/cmsdata/226110/No.32_State_of_COVID-19_measures_in_Parliaments.pdf

Parlament Europejski, jak również chorwacka i niemiecka prezydencja Rady, dostosowały swoje programy w największym możliwym stopniu. Organizację wydarzeń międzyparlamentarnych kontynuowano w bardzo intensywnym tempie, zwłaszcza w drugiej połowie 2020 r. Ciągłość działalności osiągnięto poprzez dostosowanie formatów spotkań, porządków obrad i procedur. Zastosowano procedury pisemne, a spotkania stały się wirtualne, krótsze i liczniejsze. Zrezygnowano z przyjmowania tekstów politycznych, które zazwyczaj są przedmiotem intensywnych negocjacji podczas posiedzeń, lub zastąpiono je innymi procedurami. Choć współpraca w ramach COSAC odbywała się nadal zdalnie, konieczne było wspólne uzgodnienie pewnej elastyczności w odniesieniu do Regulaminu, który nie przewiduje takich wyjątkowych okoliczności. Na przykład prezydencja chorwacka postanowiła zastąpić posiedzenie plenarne COSAC nadzwyczajnym spotkaniem przewodniczących, a prezydencja niemiecka zorganizowała w pełni wirtualną COSAC na zakończenie programu swojej prezydencji. W obu przypadkach tłumaczenie ustne było zawężone ze względu na ograniczenia techniczne spotkań na odległość i nie przyjęto żadnych tekstów. W niektórych przypadkach teksty polityczne zastąpiono konkluzjami przewodniczących (Międzyparlamentarnej Konferencji ds. Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa oraz Wspólnej Polityki Bezpieczeństwa i Obrony) lub pismem prezydencji otwartym do podpisu (COSAC).

Okoliczności polityczne w 2020 r. wywołały większą potrzebę przeprowadzenia pilnych debat. Zarówno w ramach COSAC, jak i Międzyparlamentarnej Konferencji ds. Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa oraz Wspólnej Polityki Bezpieczeństwa i Obrony (IPC WPZiB/WPBiO) prezydencja niemiecka podjęła inicjatywę włączenia do porządku obrad „debat w trybie pilnym” („*Aktuelle Stunde*” w wirtualnej COSAC). Celem była bardziej spontaniczna wymiana poglądów w ciągle zmieniających się okolicznościach politycznych. Tematy często dotyczyły polityki zewnętrznej UE. Tendencja ta może się utrzymywać.

Parlament Europejski wznowił organizację działań międzyparlamentarnych, organizując we wrześniu 2020 r. zdalne posiedzenie grupy ds. wspólnej kontroli parlamentarnej Europolu. Po tym spotkaniu odbyły się cztery zdalne międzyparlamentarne posiedzenia komisji, w tym pierwsze dotyczące oceny Eurojustu oraz w listopadzie w Brukseli – wirtualna konferencja wysokiego szczebla w sprawie migracji i azylu, współorganizowana przez parlament państwa sprawującego prezydencję (Niemcy) we współpracy z pozostałymi dwoma parlamentami (Portugalia i Słowenia) trzech prezydencji.

Liczba międzyparlamentarnych posiedzeń komisji była taka sama jak w 2019 r. Ta zaś liczba była już nieco niższa niż zwykle ze względu na wybory europejskie. Warto również zauważyć, że w 2020 r. nastąpił wzrost udziału posłów z parlamentów narodowych, najprawdopodobniej dzięki nowym możliwościom zdalnego uczestniczenia w posiedzeniach. Ograniczenia związane z podróżą sprawiły, że

na początku 2020 r. zorganizowano bardzo niewiele spotkań dwustronnych, a wszystkie spotkania dwustronne po marcu 2020 r. odbyły się w trybie zdalnym.

Liczba dokumentów złożonych na podstawie protokołów nr 1 i nr 2 była również nieco niższa niż w normalnym roku legislacyjnym, ale i tak wzrosła w porównaniu z rokiem 2019. W kilku przypadkach konieczność szybkiej reakcji na pandemię oznaczała, że nie można było dotrzymać ośmioletniego terminu zarezerwowanego na kontrolę zasady pomocniczości, a rozpatrywanie wniosków ustawodawczych zostało przyspieszone.

Pandemia stanowiła również cyfrowy skok naprzód, nie tylko pod względem technicznym, ale również pod względem ludzkich zachowań i postaw. Przyspieszyła dostępność rozwiązań dla spotkań zdalnych i spowodowała wyższą gotowość parlamentarzystów i prelegentów wysokiego szczebla do uczestnictwa na odległość. Spotkania stały się również krótsze, a wymiany poglądów bardziej skoncentrowane. Niektóre z tych pozytywnych doświadczeń można podtrzymać w przyszłości i mogą one prowadzić do bardziej doraźnego dialogu, na przykład między sprawozdawcami w Parlamencie Europejskim i parlamentach narodowych lub między posłami do PE i posłami do parlamentów narodowych pełniącymi podobne funkcje instytucjonalne, na przykład przewodniczących komisji mających te same teki lub wiceprzewodniczących.

Oprócz tych zmian na szczeblu politycznym kryzys zdrowotny spowodował również nasilenie internetowej i elektronicznej (pisemnej) wymiany informacji między parlamentami, w szczególności w ramach sieci ECPRD i IPEX⁴.

---

4 Europejskie Centrum Badań Parlamentarnych i Dokumentacji (ECPRD) oraz międzyparlamentarna wymiana informacji w sprawach UE (IPEX).

II. NAJWAŻNIEJSZE WYDARZENIA I GŁÓWNE TEMATY W DZIAŁANIACH MIĘDZYPARLAMENTARNYCH W 2020 R.

a. Ramy polityczne

Prace Dyrekcji Parlamentu Europejskiego ds. Stosunków z Parlamentami Narodowymi prowadzono pod politycznym kierownictwem i przewodnictwem Davida Sassolego, przewodniczącego Parlamentu Europejskiego, Mairead McGuinness, pierwszej wiceprzewodniczącej, wraz z wiceprzewodniczącą Ditą Charanzową, odpowiedzialną za stosunki z parlamentami narodowymi, oraz Antonio Tajaniego, przewodniczącego Komisji Spraw Konstytucyjnych (AFCO) i Konferencji Przewodniczących Komisji. Od połowy listopada 2020 r. Roberta Metsola została wybrana na pierwszą wiceprzewodniczącą Parlamentu Europejskiego i zastąpiła Mairead McGuinness, która została komisarzem do spraw stabilności finansowej, usług finansowych i unii rynków kapitałowych.

Rok 2020, pierwszy pełny rok tej kadencji, miał być trudny pod względem politycznym, nawet bez pandemii. Tematy, które miały być poruszane, były bardzo istotne, związane ze strategicznym programem Rady Europejskiej i priorytetami nowej Komisji, popartymi przez PE podczas zatwierdzania nowej Komisji pod koniec 2019 r. Porozumienie w sprawie WRF i wszystkie związane z nimi przepisy, zawarcie nowego partnerstwa między UE a Zjednoczonym Królestwem, Europejski Zielony Ład i agenda cyfrowa, a także rozpoczęcie konferencji w sprawie przyszłości Europy miały już znaleźć się w programach posiedzeń międzyparlamentarnych. Innym ważnym tematem dyskusji na wielu forach międzyparlamentarnych miało być wzmocnienie roli UE jako podmiotu działającego w skali globalnej.

Od marca 2020 r. pandemia stała się nieuniknionym dodatkowym tematem wielu spotkań. Parlamenty wymieniły się poglądami i doświadczeniami na temat środków zwalczania rozprzestrzeniania się wirusa oraz sposobów utrzymania podstawowych funkcji parlamentów i prac parlamentarnych w trudnych czasach spowodowanych pandemią.

Praworządność w UE była kolejnym tematem, nad którym intensywnie debatowano w 2020 r. Debata ta była po części związana z WRF oraz Instrumencem na rzecz Odbudowy i Zwiększenia Odporności, stworzonym w celu złagodzenia długoterminowych społecznych i gospodarczych skutków pandemii. Wyzwania związane z bezpieczeństwem i migracją również uległy znacznemu spotęgowaniu z powodu kryzysu i były omawiane podczas posiedzeń międzyparlamentarnych i wymian poglądów.

Wideokonferencja Konferencji Przewodniczących PE i przewodniczącego PE Davida Sassolego z przewodniczącym Bundestagu Wolfgangiem Schäuble, maj 2020 r. © Unia Europejska 2020 – PE/Daina LE LARDIC

b. Tematy przekrojowe

Tradycyjnie współpraca międzyparlamentarna koncentruje się na kwestiach i dyskusjach politycznych i instytucjonalnych. System wczesnego ostrzegania, łączący parlamenty narodowe z procesem ustawodawczym UE poprzez kontrolę zasady pomocniczości, wywołał szeroko zakrojony dialog ustawodawczy, który wykracza daleko poza zasadę pomocniczości. W ostatnich latach zwrócono również uwagę na parlamentarną kontrolę i nadzór nad europejskimi działaniami i agencjami wykonawczymi, w szczególności w dziedzinie wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych. Współpraca parlamentarna rozwija się także w dziedzinie polityki zewnętrznej UE, głównie w ramach WPZiB/WPBiO, ale także w zakresie dyplomacji parlamentarnej, wspierania demokracji i współpracy na forach wielostronnych, a nawet światowych, w celu obrony wartości i interesów europejskich.

W 2020 r. na kilku forach międzyparlamentarnych i w rozmowach dwustronnych poruszono następujące powracające tematy:

i. Konferencja w sprawie przyszłości Europy

Już w grudniu 2019 r. Komisja i Parlament Europejski zaproponowały zorganizowanie konferencji poświęconej refleksji nad rolą UE w stale zmieniającym się środowisku międzynarodowym oraz nad dostosowaniami niezbędnymi do stawienia czoła realiom XXI w. Pandemia uwypukliła dobitniej niż kiedykolwiek pilną potrzebę autorefleksji oraz dyskusji na temat reformy i odnowy UE.

Parlament Europejski przyjął w 2020 r. dwie rezolucje – w styczniu i w czerwcu – w sprawie konferencji w sprawie przyszłości Europy⁵. Posłowie zwrócili się do Rady, aby była otwarta na reformy zainicjowane przez konferencję, w tym zmiany traktatowe. Parlament Europejski zobowiązał się do jak najszybszego rozpoczęcia konferencji i był gotów zrobić to w 2020 r. Posłowie podkreślili, że kryzys zdrowotny przyniósł kolejne kwestie do rozważenia: większe uprawnienia Unii do działania w przypadku transgranicznych zagrożeń zdrowotnych; nowe instrumenty, które zapewnią, by w przyszłości Unia mogła działać bez zwłoki w przypadku kryzysu – koordynować, organizować solidarne działania lub reagować na ataki na prawa podstawowe.

Od 2019 r. parlamenty narodowe wykazują silną wolę zaangażowania się w konferencję, co podkreślono przy kilku okazjach w 2020 r., zwłaszcza w ramach COSAC. Oczywiście parlamenty narodowe mają do odegrania kluczową rolę zarówno w kontaktach z obywatelami, wraz z Parlamentem Europejskim, jak i formalnie – w przypadku zmian traktatowych. Prezydencja niemiecka była orędownikiem silnego udziału parlamentów narodowych. Zarówno prezydencja chorwacka, jak i niemiecka zainicjowały pisma prezydencji do instytucji UE, podpisane przez większość przewodniczących delegacji parlamentów narodowych. Parlament Europejski wyraził również pragnienie odpowiedniego zaangażowania parlamentów narodowych oraz nadania konferencji rzeczywistego wymiaru parlamentarnego.

---

5 Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 stycznia 2020 r. w sprawie stanowiska Parlamentu Europejskiego dotyczącego konferencji w sprawie przyszłości Europy (Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0010); rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 18 czerwca 2020 r. w sprawie stanowiska Parlamentu Europejskiego dotyczącego konferencji w sprawie przyszłości Europy (Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0153).

ii. Praworządność, demokracja i prawa podstawowe

Komisja przyjęła ramy praworządności, aby zająć się panującą w niektórych państwach UE sytuacją, która stanowi systemowe zagrożenie dla praworządności. Poszanowanie praworządności stało się priorytetem przekrojowym we wszystkich obszarach polityki UE, co znalazło również odzwierciedlenie w różnych debatach międzyparlamentarnych, także dwustronnych.

Zorganizowano specjalne posiedzenie COSAC w celu omówienia kwestii praworządności z wiceprzewodniczącą Komisji Věrou Jourovou i komisarzem Didierem Reyndersem. Parlamentarzyści życzyli sobie regularnego przeglądu tego tematu, na przykład w kontekście rocznego sprawozdania Komisji na temat praworządności.

10 listopada Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych Parlamentu Europejskiego (LIBE) zorganizowała międzyparlamentarne posiedzenie komisji dotyczące „Pierwszego rocznego sprawozdania Komisji na temat praworządności i roli parlamentów narodowych”, które umożliwiło parlamentarzystom wymianę doświadczeń na temat roli parlamentów narodowych. Omówiono również wpływ środków zastosowanych podczas pandemii COVID-19 na demokrację, praworządność i prawa podstawowe, ze szczególnym uwzględnieniem kontroli sprawowanej w tym okresie przez parlamenty narodowe.

iii. Negocjowanie umowy o handlu i współpracy między Zjednoczonym Królestwem a UE

Zjednoczone Królestwo opuściło UE 31 stycznia 2020 r., a do końca 2020 r. obowiązywał okres przejściowy, w którym Zjednoczone Królestwo pozostawało częścią jednolitego rynku i unii celnej UE, podczas gdy trwały negocjacje w sprawie przyszłych stosunków. Umowę w sprawie przyszłych stosunków między UE a Zjednoczonym Królestwem zawarto dopiero 24 grudnia 2020 r. Stosunki między UE a Zjednoczonym Królestwem, w szczególności negocjacje umowy o handlu i współpracy między Zjednoczonym Królestwem a UE, były przedmiotem dyskusji międzyparlamentarnych przez cały 2020 r.

Przewodniczący COSAC odbyli dwa specjalne spotkania z głównym negocjatorem UE Michelelem Barnierem, w czerwcu i wrześniu 2020 r. M. Barnier informował przewodniczących COSAC o najnowszych zmianach sytuacji, przy czym w obu spotkaniach uczestniczył przewodniczący grupy koordynacyjnej ds. Zjednoczonego Królestwa Parlamentu Europejskiego David McAllister. W ramach 7. posiedzenia grupy ds. wspólnej kontroli parlamentarnej Europolu we wrześniu 2020 r. odbyła się dyskusja na temat wyzwań związanych z brexitem w kontekście przyszłej roli Europolu oraz niepodlegających negocjacom standardów UE w przyszłej współpracy Europolu ze Zjednoczonym Królestwem. Związane z brexitem wyzwania dotyczące walki z terroryzmem i transgraniczną przestępczością zorganizowaną omówiono również na międzyparlamentarnym posiedzeniu komisji w sprawie oceny działalności Eurojustu w grudniu 2020 r.

Parlament / izby Parlamentu Zjednoczonego Królestwa uczestniczyły w działaniach międzyparlamentarnych w 2020 r. (od lutego) jako obserwatorzy z państwa trzeciego lub goście

specjalni, zgodnie z zasadami różnych konferencji międzyparlamentarnych. W stosownych przypadkach komisje Parlamentu Europejskiego sporadycznie zapraszały przedstawicieli Parlamentu Zjednoczonego Królestwa. W 2020 r. kontynuowano wiele dwustronnych wymian z Parlamentem Zjednoczonego Królestwa, zwłaszcza z Izbą Lordów.

iv. Budżet UE i plan odbudowy

Długoterminowy plan finansowy na kolejne siedem lat, WRF 2021–2027, był ważnym tematem, który należało rozstrzygnąć w 2020 r., obok planu odbudowy dla Europy, w odpowiedzi na kryzys zdrowotny i jego poważny wpływ na gospodarkę europejską. W debatach i wymianach międzyparlamentarnych poświęcono wiele czasu temu tematowi – zajmował on ważne miejsce w programie obu prezydencji w 2020 r. W piśmie prezydencji chorwackiej, podpisanym przez wielu przewodniczących COSAC, wezwano instytucje UE do terminowego przyjęcia WRF i planu odbudowy dla Europy.

Większość parlamentów z zadowoleniem przyjęła historyczne porozumienie Rady Europejskiej z 21 lipca 2020 r. w sprawie WRF i planu odbudowy. Decyzja w sprawie nowego systemu zasobów własnych musiała zostać ratyfikowana przez większość parlamentów narodowych. Podczas wymiany międzyparlamentarnej w 2020 r. Parlament Europejski wykorzystał każdą sposobność, aby podkreślić pilną potrzebę sprawnego procesu ratyfikacji w państwach członkowskich, broniąc jednocześnie swojego stanowiska zakładającego niezmnieszenie WRF ze względu na instrument na rzecz odbudowy.

W debatach na 15. Międzyparlamentarnej Konferencji ds. Stabilności, Koordynacji i Zarządzania Gospodarczego w Unii Europejskiej (IPC SECG), która odbyła się w październiku 2020 r., skupiono się na gospodarczych konsekwencjach kryzysu. Ogólny apel parlamentów w tych wymianach zdań był taki, że parlamenty narodowe powinny być zaangażowane w tworzenie i przyjmowanie planów odbudowy i zwiększania odporności, a nie tylko w ich kontrolowanie. To samo przesłanie dominowało również w debatach COSAC.

v. Transformacja ekologiczna i cyfrowa

Transformacje – ekologiczna i cyfrowa – w zmieniającym się świecie są priorytetem Komisji kierowanej przez przewodniczącą Ursulę von der Leyen. Pandemia COVID-19 sprawiła, że cyfrowe i ekologiczne cele UE nabrały jeszcze większego znaczenia, i pokazała, że transformacja cyfrowa i ekologiczna może przebiegać bardzo szybko. Parlament Europejski zdecydowanie popiera te priorytety UE i opowiedział się za ich odpowiednim finansowaniem, co jest niezbędne dla ich powodzenia.

W lutym 2020 r. na IPC SECG skupiono się również na zmianie klimatu i roli, jaką w tym zakresie może odegrać polityka gospodarcza, budżetowa i społeczna UE. Wszyscy główni prelegenci podkreślali znaczenie natychmiastowych działań w walce z klimatem.

Wiceprzewodniczący wykonawczy Komisji do spraw Europejskiego Zielonego Ładu Frans Timmermans, zwrócił się do przewodniczących COSAC we wrześniu 2020 r. i omówił ten temat oraz związane z nim wyzwania. Podkreślił znaczenie fazy odbudowy UE oraz kluczową rolę parlamentów

narodowych, zarówno w przekładaniu decyzji Rady Europejskiej na konkretne środki, wymagające ratyfikacji przez parlamenty narodowe, jak i w ustanawianiu programów krajowych. Podkreślił ponadto znaczenie zapewnienia odpowiedniego budżetu dla ekologicznej, odpornej i wytrzymującej próbę czasu gospodarki i społeczeństwa.

vi. Rola UE w świecie: stosunki międzynarodowe i multilateralizm – migracja i azyl

Potrzeba wzmocnienia UE jako globalnego gracza stała się jeszcze bardziej widoczna w 2020 r., kiedy UE stanęła w obliczu wielorakich i wieloaspektowych wyzwań, takich jak: walka z pandemią COVID-19, przeciwdziałanie zmianie klimatu, promowanie transformacji cyfrowej, wzmocnienie wspólnej polityki bezpieczeństwa i wielostronnego systemu opartego na zasadach, a także walka z wszelkim obniżeniem standardów demokracji i praw człowieka.

W ramach międzyparlamentarnej wymiany poglądów w ramach posiedzenia IPC WPZiB/WPBiO koncentrowała się na globalnym przywództwie UE w coraz bardziej złożonym środowisku zewnętrznym. Podkreślono pilną potrzebę strategicznej koordynacji i bardziej zjednoczonych, proaktywnych działań zewnętrznych, a szczególną uwagę zwrócono na powyborczą sytuację na Białorusi.

Po raz pierwszy Parlament Europejski zorganizował w listopadzie 2020 r., wspólnie z niemieckim Bundestagiem, konferencję wysokiego szczebla w sprawie migracji i azylu. Wydarzenie to miało się odbyć w Brukseli i zostało zaplanowane jako część programu trzech prezydencji – parlamentów Niemiec, Portugalii i Słowenii. Podczas konferencji wysokiego szczebla główne przemówienia wygłosili: przewodniczący Parlamentu Europejskiego David Sassoli, przewodnicząca Komisji Europejskiej Ursula von der Leyen oraz przewodniczący niemieckiego Bundestagu, portugalskiego Assembleia da República i słoweńskiego Državnega zboru.

W porządku obrad COSAC poświęcono również dużo czasu na omówienie polityki zewnętrznej, w tym roli UE w Afryce oraz stosunków między UE a USA, szczególnie w kontekście nowej administracji amerykańskiej. Wielu parlamentarzystów zasugerowało, aby Parlament Europejski i parlamenty narodowe UE umocniły w najbliższej przyszłości współpracę i dialog ze swoimi amerykańskimi i afrykańskimi odpowiednikami. Jednocześnie zaznaczono, że równie ważne jest inwestowanie we wzmocnienie własnej autonomii strategicznej UE i jej zdolności do skutecznego działania w przyszłości.

1. INSTYTUCJONALNE ORGANY MIĘDZYPARLAMENTARNE

1.1 Konferencja Komisji do Spraw Europejskich (COSAC)

Konferencję Komisji do Spraw Europejskich (COSAC) utworzono w listopadzie 1989 r. w Paryżu. Wyjątkowość tego gremium polega na tym, iż jest to jedyne forum współpracy międzyparlamentarnej, o którym wspomniano w Traktacie (protokół nr 1 w sprawie roli parlamentów narodowych w Unii Europejskiej). Parlament państwa członkowskiego sprawującego rotacyjną prezydencję Rady odgrywa przewodnią rolę w określaniu kierunku działań i prac COSAC. Wspiera go grupa trójki prezydencji, której Parlament Europejski jest stałym członkiem. Prezydencja korzysta ponadto ze wsparcia organizacyjnego niewielkiego sekretariatu mieszczącego się w Parlamencie Europejskim i prowadzonego przez urzędnika oddelegowanego przez parlament państwa członkowskiego („stałego członka”). Zobacz www.ipex.eu.

Spotkanie przewodniczących COSAC w Zagrzebiu w dniach 20–21 stycznia 2020 r., pierwsze wydarzenie międzyparlamentarne w 2020 r. i pierwsze w trakcie prezydencji chorwackiej, było jedynym wydarzeniem COSAC, które odbyło się w 2020 r. na miejscu, z fizycznie obecnymi uczestnikami i zgodnie z pierwotnym planem. Było to również ostatnie spotkanie, w którym Zjednoczone Królestwo uczestniczyło jako państwo członkowskie UE.

Spotkanie koncentrowało się na priorytetach prezydencji chorwackiej: „Europa, która rozwija się, łączy, chroni i ma wpływ”. Debata parlamentarzystów dotyczyła różnych kwestii, w tym rozszerzenia, migracji, wieloletnich ram finansowych i konferencji w sprawie przyszłości Europy, która miała być głównym tematem posiedzenia plenarnego w maju 2020 r. Przed wybuchem pandemii COVID-19 prezydencja chorwacka skupiła się na nowej kadencji instytucji UE (nowy Parlament Europejski i nowa Komisja) i dążyła do przeanalizowania sposobów, w jakie parlamenty pełnią swoje funkcje nadzorcze i jak współpracują z różnymi organami UE. Było to przedmiotem półrocznego sprawozdania COSAC przygotowanego przez prezydencję chorwacką.

W marcu 2020 r. stało się jasne, że okoliczności spowodowane pandemią COVID-19 nie pozwolą parlamentowi Chorwacji na zorganizowanie LXIII posiedzenia plenarnego COSAC w Zagrzebiu, w związku z czym posiedzenie zostało odwołane. Jednakże prezydencja chorwacka, ucierpiawszy również w wyniku silnego trzęsienia ziemi, które nawiedziło Zagrzeb i siedzibę Parlamentu Chorwacji 22 marca 2020 r., zorganizowała nadzwyczajne spotkanie przewodniczących COSAC – odbyło się ono w trybie zdalnym 16 czerwca 2020 r. i zastąpiło posiedzenie plenarne COSAC. Spotkanie to dotyczyło z jednej strony reakcji UE na wybuch pandemii koronawirusa i budżetu UE, a z drugiej strony konferencji w sprawie przyszłości Europy.

Wspólne zdjęcie z posiedzenia przewodniczących COSAC, Zagrzeb, 20–21 stycznia 2020 r. © Prezydencja chorwacka

Prezydencja niemiecka, co nieuniknione, niezmiennie kładła nacisk na kwestie pandemii i odbudowy gospodarczej UE, ale poświęciła również niezbędną uwagę przyszłym stosunkom UE ze Zjednoczonym Królestwem, Europejskiemu Zielonemu Ładowi, transformacji cyfrowej i suwerenności cyfrowej, kwestiom migracji, praworządności i sprawom polityki zagranicznej. Niemiecki Bundestag i Bundesrat ukierunkowały dyskusję w COSAC głównie na konsekwencje pandemii COVID-19 i wyciągnięte z niej wnioski, ale także kontynuowały międzyparlamentarną refleksję nad przyszłością UE. Ponadto niektóre wymiany poglądów poświęcone były tematowi polityki zewnętrznej, a mianowicie stosunkom transatlantyckim i stosunkom UE z Afryką. W trybie zdalnym odbyły się spotkania zorganizowane podczas prezydencji niemieckiej: zarówno spotkanie przewodniczących 14 września, jak i wirtualna COSAC 30 listopada i 1 grudnia 2020 r. Prezydencja niemiecka potwierdziła, że w porozumieniu z parlamentami COSAC zamierza kierować zaproszenia na wydarzenia w ramach COSAC do państw trzecich tylko wtedy, gdy tematy, które mają być omawiane, dotyczą tych państw. Jednocześnie wielu parlamentarzystów wyraziło ogólną wolę, aby COSAC nawiązywała kontakty i organizowała spotkania ad hoc z parlamentami państw trzecich, np. USA i państw afrykańskich.

Wirtualna konferencja COSAC zorganizowana w Berlinie, 30 listopada – 1 grudnia 2020 r. © Prezydencja niemiecka

Ze względu na okoliczności i oczywiste trudności w negocjowaniu tekstu politycznego na odległość ani prezydencja chorwacka, ani niemiecka nie przedłożyły do przyjęcia wkładu z COSAC. Obie prezydencje skierowały jednak do przewodniczących trzech instytucji pisma na temat konferencji w sprawie przyszłości Europy, podkreślając, jak ważne jest szybkie działanie na rzecz jej zorganizowania oraz zapewnienie silnej roli parlamentów narodowych.

Wybuch pandemii COVID-19 miał znaczny wpływ na funkcjonowanie COSAC, niemniej ogółem zarówno prezydencja chorwacka, jak i niemiecka – przy wsparciu trojki prezydenckiej i Parlamentu Europejskiego – zdołały z dużym powodzeniem utrzymać proces i zagwarantować ciągłość działania poprzez dostosowanie swoich metod pracy do sytuacji. Takie podejście zagwarantowało również przyjęcie dwóch półrocznych sprawozdań COSAC w 2020 r.

Ponadto po raz pierwszy znaczną liczbę dodatkowych spotkań zorganizowano na odległość. Kilka nieformalnych wymian poglądów przewodniczących COSAC odbyło się za pośrednictwem wideokonferencji z prelegentami wysokiego szczebla (z głównym negocjatorem między UE a Zjednoczonym Królestwem Michele Barnierem – na temat brexitu; z wiceprzewodniczącą Komisji Věrou Jourovou i komisarzem Didierem Reyndersem – na temat praworządności; oraz z wiceprzewodniczącą wykonawczą Komisji Margrethe Vestager – na temat europejskiej strategii przemysłowej i konkurencji). Ponadto, częściowo dzięki elastyczności posiedzeń zdalnych, spotkania przygotowawcze trójki prezydencji mogły być organizowane z dużym wyprzedzeniem względem głównych posiedzeń COSAC, a nie tylko w wieczór poprzedzający. Umożliwiło to członkom trojki pogłębioną i prowadzoną w dłuższym przedziale czasowym wymianę poglądów na temat decyzji, które musiała podjąć prezydencja. W obu przypadkach – nieformalnych wymian poglądów z prelegentami wysokiego szczebla oraz oddzielnych (lub dodatkowych) spotkań trójki prezydencji – dopiero okaże się, czy staną się one w przyszłości stałymi elementami COSAC.

Zobacz załącznik I dotyczący wydarzeń i posiedzeń COSAC.

Najważniejsze nowości w 2020 r.:

- Liczba wymian w ramach COSAC wzrosła w 2020 r., ponieważ zorganizowano kilka dodatkowych nieformalnych wymian poglądów z prelegentami wysokiego szczebla (w tym komisarzami UE i głównym negocjatorem) za pośrednictwem wideokonferencji na temat aktualnych kwestii.
- Chociaż parlamenty COSAC potwierdziły swój zamiar kierowania zaproszeń na wydarzenia do państw trzecich tylko wtedy, gdy tematyka obrad dotyczy tych krajów, parlamentarzyści z zadowoleniem przyjęli fakt, że COSAC nawiązuje kontakty i organizuje spotkania ad hoc z parlamentami państw trzecich.
- Pomimo tegorocznych trudności związanych z pandemią, delegacji Parlamentu Europejskiego udało się utrzymać bliskie relacje z parlamentami sprawującymi prezydencję w Radzie UE oraz współpracę w ramach trójki prezydencji.

1.2 Konferencja Przewodniczących Parlamentów UE (KPPUE)

Sztokholmskie wytyczne dla uczestników Konferencji Przewodniczących Parlamentów UE przyjęto w 2010 r. Wytyczne te przewidują doroczne posiedzenie przewodniczących parlamentów, które jest organizowane przez państwo członkowskie sprawujące prezydencję w drugiej połowie danego roku, a odbywa się wiosną następnego roku, w czasie kolejnej prezydencji. Konferencja ta przyjmuje niewiążące konkluzje prezydencji. Jej zadaniem jest również nadzorowanie koordynacji unijnych działań międzyparlamentarnych.

Porządek obrad KPPUE jest przygotowywany na posiedzeniu sekretarzy generalnych parlamentów UE. Zobacz www.ipex.eu

Z powodu pandemii COVID-19 odwołano Konferencję Przewodniczących Parlamentów Unii Europejskiej (KPPUE), która miała się odbyć w Helsinkach w maju 2020 r. Zorganizowanie konferencji w trybie zdalnym nie wchodziło w grę. KPPUE jest z natury wydarzeniem wysokiego szczebla służącym tworzeniu sieci kontaktów. Ponadto wiosną 2020 r. nie działało jeszcze zaplecze techniczne niezbędne do zorganizowania wielojęzycznej konferencji.

Wykonano jednak znaczną ilość prac przygotowawczych w celu wypełnienia mandatu poprzedniej KPPUE.

Wiedeńska KPPUE z kwietnia 2019 r. wezwała fińską prezydencję do zorganizowania grupy roboczej w celu dostosowania lizbońskich wytycznych dotyczących współpracy międzyparlamentarnej w UE do istniejących warunków. Wytyczne lizbońskie, które stanowią ogólne ramy współpracy międzyparlamentarnej, zostały zatwierdzone w 2008 r. przed wejściem w życie traktatu lizbońskiego. Do 2019 r. zdezaktualizowały się one i nie odzwierciedlały zmian we współpracy międzyparlamentarnej, które zaszły od tego czasu.

Grupę roboczą poproszono o przygotowanie na Konferencję Przewodniczących Parlamentów UE w Helsinkach w 2020 r. sprawozdania na następujące tematy:

- dostosowanie wytycznych pod względem technicznym do aktualnych warunków, w tym wprowadzenie wymogu ściślejszego powoływania się na postanowienia Traktatów oraz dokonanie przeglądu językowego wytycznych rozumianych jako całość;
- uwzględnienie nowych formatów konferencji w wytycznych, m.in. Międzyparlamentarnej Konferencji ds. Stabilności, Koordynacji i Zarządzania Gospodarczego w Unii Europejskiej, Międzyparlamentarnej Konferencji ds. Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa oraz Wspólnej Polityki Bezpieczeństwa i Obrony, a także grupy ds. wspólnej kontroli parlamentarnej Europolu;
- lepsze wykorzystywanie nowoczesnych środków komunikacji w celu usprawnienia współpracy międzyparlamentarnej.

KPPUE zwróciła się również do prezydencji fińskiej o odpowiednie przygotowanie wspólnego porozumienia w sprawie międzyparlamentarnej komisji, które ma zostać zorganizowane przez Parlament Europejski w sprawie oceny Eurojustu, tak aby Konferencja Przewodniczących Parlamentów w Helsinkach mogła wyciągnąć wnioski w tych sprawach.

Prezydencja fińska zorganizowała techniczną grupę roboczą na poziomie personelu i przedłożyła na posiedzenie sekretarzy generalnych w styczniu 2020 r. dwa projekty dokumentów: projekt zaktualizowanych wytycznych oraz dokument dotyczący nowoczesnych środków komunikacji. Prezydencja przygotowała również osobny dokument dotyczący międzyparlamentarnego posiedzenia komisji w sprawie oceny Eurojustu.

Mandat wiedeński starannie wypełniono, przygotowując projekt aktualizacji wytycznych pod względem technicznym i językowym. Odnotowano w spójny sposób rozwój sytuacji po wejściu w życie traktatu lizbońskiego, w szczególności nowe konferencje międzyparlamentarne oraz wspólna kontrola i ocena w dziedzinie wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych. Struktura nowego projektu wytycznych ma w większym stopniu charakter informacyjny. Dodano odniesienia do podstaw prawnych i regulaminów poszczególnych organów międzyparlamentarnych. Zaktualizowane wytyczne pozostawiają przestrzeń na wprowadzenie dalszych zmian.

Prezydencja fińska przygotowała również dokument dotyczący nowoczesnych środków komunikacji, zawierający sugestie dotyczące sposobów i środków służących wzmocnieniu i animacji spotkań międzyparlamentarnych z wykorzystaniem ICT. Niektóre spotkania na szczeblu technicznym (personelu) grupy roboczej przygotowującej dokument mogłyby zostać częściowo zastąpione przez narzędzia pracy online i wideokonferencje. Rozwój techniczny, który nastąpił podczas pandemii COVID-19, oznacza, że niektóre aspekty tego dokumentu są już nieaktualne.

Na posiedzeniu sekretarzy generalnych w styczniu 2020 r. przygotowano dokumenty do przyjęcia na KPPUE. Ze względu na odwołanie KPPUE w Helsinkach ostateczne przyjęcie projektu wytycznych ma nastąpić podczas KPPUE w Berlinie w 2021 r.

W listopadzie 2020 r. – prawie rok po rozpoczęciu stosowania rozporządzenia w sprawie Eurojustu w grudniu 2019 r. – Parlament Europejski we współpracy z parlamentem sprawującym prezydencję zorganizował pierwsze międzyparlamentarne posiedzenie komisji dotyczące Eurojustu (zob. pkt 3.2.).

Podczas posiedzenia sekretarzy generalnych w Helsinkach przyjęto również sprawozdanie roczne i wnioski dotyczące IPEX oraz omówiono konferencję w sprawie przyszłości Europy. Sekretarz generalny Parlamentu Europejskiego Klaus Welle wygłosił przemówienie wprowadzające pt. „Parlament Europejski po eurowyborach w 2019 r.”.

Najważniejsze nowości w 2020 r.:

- Ze względu na pandemię w 2020 r. KPPUE nie odbyła się. Niemniej na szczeblu sekretarzy generalnych przeprowadzono znaczące prace przygotowawcze. Opracowano trzy projekty dokumentów: jeden z nich to aktualizacja wytycznych dotyczących współpracy międzyparlamentarnej, drugi dotyczy nowoczesnych środków komunikacji, a trzeci – międzyparlamentarnego posiedzenia komisji w sprawie oceny Eurojustu.

2. KONFERENCJE MIĘDZYPARLAMENTARNE

2.1 Europejski Tydzień Parlamentarny, Międzyparlamentarna Konferencja ds. Stabilności, Koordynacji i Zarządzania Gospodarczego w Unii Europejskiej i Konferencja na temat europejskiego semestru (IPC SECG)

Międzyparlamentarna Konferencja ds. Stabilności, Koordynacji i Zarządzania Gospodarczego w Unii Europejskiej (ustanowiona na mocy art. 13 Traktatu o stabilności, koordynacji i zarządzaniu w unii gospodarczej i walutowej – pakt fiskalny) stanowi ramy dla debaty oraz wymiany informacji i najlepszych praktyk w zakresie wdrażania odnośnych postanowień i prowadzenia współpracy między parlamentami narodowymi w UE a Parlamentem Europejskim.

Konferencja na temat europejskiego semestru to okazja do wymiany informacji na temat najlepszych praktyk w realizacji cykli europejskiego semestru i do zacieśnienia współpracy w nadzorowaniu działań organów wykonawczych na szczeblu krajowym i europejskim.

Wspólnie wydarzenia te składają się na Europejski Tydzień Parlamentarny, podczas którego parlamentarzyści z całej UE spotykają się, aby omówić kwestie gospodarcze, budżetowe i społeczne. Konferencje te uzyskały stałe miejsce w kalendarzu działań międzyparlamentarnych i stanowią skonsolidowane forum międzyparlamentarnej debaty nad tymi istotnymi obszarami polityki.

Europejski Tydzień Parlamentarny 2020, współorganizowany przez Parlament Europejski i parlament Chorwacji, odbył się 18 i 19 lutego 2020 r. w Brukseli. Była to dziewiąta edycja tej konferencji, w której wzięło udział 111 posłów z 28 parlamentów (34 izb) z 25 państw członkowskich UE, obserwatorzy z Czarnogóry oraz Bośni i Hercegowiny, a także goście specjaliści z Norwegii. Po raz kolejny liczba uczestników była wysoka, co świadczy o sukcesie i znaczeniu tego wydarzenia, a także o zainteresowaniu parlamentów narodowych dyskusją i wymianą poglądów na temat priorytetów gospodarczych, budżetowych i społecznych.

Wśród panelistów i głównych prelegentów znaleźli się: przewodniczący Parlamentu Europejskiego David Sassoli, przewodniczący chorwackiego Saboru Gordan Jandroković, przewodniczący Rady do Spraw Gospodarczych i Finansowych (ECOFIN) Zdravko Marić, przewodniczący Eurogrupy Mário Centeno, wiceprzewodniczący Komisji Europejskiej Valdis Dombrovskis oraz komisarz do spraw gospodarki Paolo Gentiloni.

Tematy omawiane na Konferencji na temat europejskiego semestru przez posłów do parlamentów narodowych UE i do Parlamentu Europejskiego obejmowały: dokończenie budowy unii bankowej i unii rynków kapitałowych; reformę struktury zarządzania gospodarczego; zwiększenie demokratycznej rozliczalności zarządzania gospodarczego oraz wprowadzenie nowego instrumentu budżetowego na rzecz konwergencji i konkurencyjności, wniosek dotyczący europejskiego systemu reasekuracji świadczeń dla bezrobotnych i przegląd ram europejskiego semestru.

Po debacie w sprawie europejskiego semestru odbyły się trzy równoległe międzyparlamentarne posiedzenia komisji (zorganizowane przez komisje BUDG, ECON i EMPL Parlamentu Europejskiego)⁶

6 Komisje Parlamentu Europejskiego: Komisja Budżetowa, Komisja Gospodarcza i Monetarna oraz Komisja Zatrudnienia i Spraw Socjalnych.

na których poruszono szereg tematów, takich jak międzynarodowy system podatkowy, stabilność finansów, europejska gwarancja dla dzieci, sprawiedliwe płace minimalne, kolejne WRF oraz nowe zasoby własne w celu sprostania globalnym wyzwaniom.

W 2020 r. IPC SECG po raz pierwszy miała aspekt środowiskowy i skupiła się na zmianie klimatu i roli, jaką w tym zakresie może odegrać polityka gospodarcza, budżetowa i społeczna UE. Wszyscy główni mówcy pierwszej sesji podkreślili znaczenie natychmiastowych działań w walce ze zmianą klimatu oraz jej wpływ na politykę gospodarczą, budżetową i społeczną UE. Europejski Zielony Ład miałby stać się siłą napędową nowego cyklu wielkich zmian. Niemniej należy go postrzegać jako plan przekształcenia gospodarki europejskiej w taki sposób, aby stworzyć równe szanse dla wszystkich państw członkowskich w procesie przechodzenia na gospodarkę niskoemisyjną. Wymagałoby to uwzględnienia inwestycji publicznych i prywatnych na dużą skalę w obecnych negocjacjach w sprawie nowych WRF, w których przewidziano mechanizm sprawiedliwej transformacji. To niektóre z wypowiedzi uczestników.

Druga sesja poświęcona była umiejętnościom i miejscom pracy na rzecz wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu. W licznych wystąpieniach argumentowano, że należy wzmocnić europejską gwarancję dla młodzieży w celu promowania zatrudnienia i włączenia młodych ludzi, a także rozwoju i zdolności dostosowywania siły roboczej do zmieniających się potrzeb rynków pracy. Inni wspominali, że transformacje – ekologiczna i cyfrowa – stanowią wielką szansę, ale też zagrożenie, dlatego należy stworzyć odpowiednie systemy kształcenia i szkolenia, aby wykorzystać potencjał tej rewolucji poprzez rozwijanie odpowiednich umiejętności i kompetencji. Konkurencyjny rynek pracy na miarę XXI w. musi być zrównoważony i bezpieczny w tworzeniu wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu.

Zgodnie ze zwyczajem w drugiej połowie roku, 12 października 2020 r. w Berlinie odbyła się 15. edycja IPC SECG. Posiedzenie zorganizowano zdalnie z niemieckiego Bundestagu. Wzięło w nim udział 126 posłów do parlamentów narodowych i 9 posłów do Parlamentu Europejskiego.

Europejski Tydzień
Parlamentarny,
18–19 lutego 2020 r.,
Parlament Europejski,
Bruksela © Unia
Europejska 2020 – PE/
Emilie GOMEZ

W związku z pandemią COVID-19 debaty konferencji skupiły się na gospodarczych konsekwencjach kryzysu. Posłowie do Parlamentu Europejskiego i posłowie do parlamentów narodowych mieli okazję omówić interakcje między polityką monetarną i fiskalną oraz przyszłość zasad fiskalnych, a także wnieść wkład w ukierunkowane podejście do

środków wspierających odbudowę gospodarczą Europy. Debata ujawniła żywe zainteresowanie parlamentów narodowych ścisłym włączeniem się w cały proces. Wszyscy zabierający głos posłowie podkreślali, że lipcowy kompromis jest historyczny, i zachęcali współustawodawców do jego szybkiego przyjęcia. Debata pokazała również, jak ważne jest zaangażowanie parlamentów narodowych i Parlamentu Europejskiego w proces tworzenia i przyjmowania planów odbudowy i zwiększania odporności. W wytycznych Komisji podziela się ten pogląd, zachęcając państwa członkowskie do publikowania swoich planów odbudowy i zwiększania odporności na wczesnym etapie, aby przedstawić Parlamentowi Europejskiemu, innym państwom członkowskim, Komisji Europejskiej i ogółowi społeczeństwa ogólny obraz dążeń zawartych w planach odbudowy i zwiększania odporności. Posłowie do parlamentów narodowych podkreślili, jak ważne jest posiadanie nowych silnych zasobów własnych w celu ustabilizowania i wzmocnienia budżetu UE.

Najważniejsze nowości w 2020 r.:

- Trzeci rok z rzędu program Europejskiego Tygodnia Parlamentarnego zrealizowano w półtora dnia dzięki połączeniu Konferencji na temat europejskiego semestru z Międzyparlamentarną Konferencją ds. Stabilności, Koordynacji i Zarządzania Gospodarczego w Unii Europejskiej. Ponadto edycja ta była bardziej ekologiczna, ponieważ skupiała się na zmianie klimatu i jej rosnącej roli w polityce gospodarczej, budżetowej i społecznej UE.

2.2 Międzyparlamentarna Konferencja ds. Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa oraz Wspólnej Polityki Bezpieczeństwa i Obrony (IPC WPZiB/WPBiO)

Ustanowiona decyzją Konferencji Przewodniczących Parlamentów UE w 2012 r. Międzyparlamentarna Konferencja ds. Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa oraz Wspólnej Polityki Bezpieczeństwa i Obrony jest międzyparlamentarnym forum debaty na temat unijnej polityki zagranicznej, bezpieczeństwa i obrony. Organizowana dwa razy w roku przez parlament państwa członkowskiego UE sprawującego rotacyjną prezydencję Rady, w ścisłej współpracy z Parlamentem Europejskim, konferencja ta gromadzi regularnie parlamentarzystów z całej UE. Ponadto Komisja Spraw Zagranicznych Parlamentu Europejskiego (AFET) często zaprasza parlamenty narodowe do uczestnictwa w swoich posiedzeniach w Brukseli, uzupełniając tym samym dialog międzyparlamentarny w tym ważnym obszarze polityki.

W 2020 r. 16. sesja IPC WPZiB/WPBiO odbyła się w Zagrzebiu (2–4 marca) w formie fizycznej, natomiast 17. sesja została zorganizowana w trybie zdalnym w Berlinie (4 września). Delegacje Parlamentu Europejskiego na oba posiedzenia składały się z członków Komisji AFET oraz Podkomisji Bezpieczeństwa i Obrony, a przewodniczył im David McAllister, przewodniczący Komisji AFET.

W spotkaniu IPC WPZiB/WPBiO w Zagrzebiu wzięło udział 82 parlamentarzystów z parlamentów narodowych UE. W nawiązaniu do propozycji reform przedstawionych przez przewodniczącego delegacji Parlamentu Europejskiego podczas poprzedniej międzyparlamentarnej konferencji w Helsinkach we wrześniu 2019 r. prezydencja chorwacka wprowadziła dwie innowacje, które przyczyniły się do nadania konferencji międzyparlamentarnej większej dynamiki i znaczenia. Prezydencja chorwacka przywróciła wcześniejszą praktykę przyjmowania konkluzji przez wszystkie delegacje, a także wprowadziła do porządku obrad „debatę w trybie pilnym”. Ta ostatnia pozwoliła szefom delegacji na wybór tematu na podstawie najnowszych wydarzeń, umożliwiając delegacjom wypowiedzenie się na temat porządku obrad i reagowanie na bieżące wydarzenia podczas konferencji.

Międzyparlamentarna Konferencja ds. Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa oraz Wspólnej Polityki Bezpieczeństwa i Obrony, Zagrzeb, 2–4 marca 2020 r. © Prezydencja chorwacka

Konferencję podzielono na trzy sesje: „Globalne wyzwania dla odpornej i wpływowej Europy”; „Bałkany Zachodnie” oraz „Wzmacnianie europejskiej współpracy i przemysłu obronnego”.

Dodatkowo zorganizowano trzy warsztaty:

- „Partnerstwo Wschodnie po 2020 r.”;
- „PESCO: wyzwania związane ze spójnością inicjatyw UE w dziedzinie obronności oraz rola Parlamentu Europejskiego i parlamentów narodowych”;
- „Rola kobiet w utrzymaniu pokoju i bezpieczeństwa”.

W swoich konkluzjach uczestnicy konferencji zwrócili uwagę na znaczenie globalnego przywództwa UE w coraz bardziej złożonym środowisku zewnętrznym. Zgodzili się co do pilnej potrzeby strategicznej koordynacji i bardziej zjednoczonych, proaktywnych działań zewnętrznych. Podkreślili znaczenie utrzymania odpowiedniego budżetu w celu zrealizowania tych dążeń. Ponadto z zadowoleniem przyjęli zaangażowanie Komisji w perspektywę przystąpienia Bałkanów Zachodnich, zauważając jednocześnie, że UE musi nadal zachęcać do umacniania demokracji, a także zapewniać wsparcie w przeciwdziałaniu zagrożeniom klimatycznym i innym zagrożeniom dla bezpieczeństwa.

W drugiej połowie 2020 r. 121 parlamentarzystów z parlamentów narodowych 27 państw członkowskich UE i Parlamentu Europejskiego wzięło udział w konferencji IPC WPZiB/WPBiO, którą zorganizowano w trybie zdalnym w Berlinie. W konferencji uczestniczyło również pięć delegacji parlamentów państw spoza UE.

Podczas pierwszej rundy konferencji uczestnicy dyskutowali o bieżących kwestiach polityki zagranicznej i bezpieczeństwa z Josepem Borrellem Fontellesem, Wysokim Przedstawicielem Unii ds. Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa oraz Wiceprzewodniczącym Komisji, który przebywał w Kairze (Egipt), gdzie prowadził rozmowy z przedstawicielami rządu egipskiego i Ligi Państw Arabskich. Poruszono szeroki wachlarz tematów. Debatę zdominowała jednak głównie sytuacja powyborcza na Białorusi. Podczas drugiej rundy posłowie dyskutowali na temat dróg prowadzących do Europejskiej Unii Obrony oraz strategicznego dostosowania polityki bezpieczeństwa i obrony UE. Dr Ronja Kempin z Niemieckiego Instytutu Spraw Międzynarodowych i Bezpieczeństwa (SWP⁷) nadała debacie ramy poprzez wygłoszenie przemówienia wprowadzającego.

W swoim oświadczeniu końcowym współprzewodniczący – David McAllister i Dietmar Nietan (odpowiednio: przewodniczący delegacji Parlamentu Europejskiego i przewodniczący delegacji niemieckiej) – potwierdzili potrzebę silniejszej i skuteczniejszej polityki zagranicznej i polityki bezpieczeństwa UE zarówno pod względem strukturalnym, jak i finansowym, zwłaszcza podczas kryzysu związanego z pandemią COVID-19. Ponadto w oświadczeniu wyrażono zaniepokojenie sytuacją we wschodniej części Morza Śródziemnego, w Libanie, Turcji i Libii, zaniepokojenie sprawą Aleksieja Nawalnego oraz relacjami UE zarówno z Chinami, jak i z NATO. Współprzewodniczący zauważyli, że dostępne instrumenty muszą być wykorzystywane w sposób bardziej efektywny, państwa członkowskie powinny traktować priorytetowo jednolite stanowiska UE, zaś aspiracjom UE musi towarzyszyć odpowiednie zaangażowanie w proces decyzyjny.

---

7 Stiftung Wissenschaft und Politik.

Przewodniczący Komisji Spraw Zagranicznych PE David McAllister i wysoki przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa Josep Borrell Fontelles przemawiający na Międzyparlamentarnej Konferencji ds. Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa oraz Wspólnej Polityki Bezpieczeństwa i Obrony, która odbyła się zdalnie 4 września 2020 r.
© Prezydencja niemiecka

Najważniejsze nowości w 2020 r.:

- Dodanie do porządku obrad „debaty w trybie pilnym”, umożliwiającej szefom delegacji wybór tematu i wykorzystanie tej okazji do zareagowania na aktualne wydarzenia podczas konferencji międzyparlamentarnej, co uczyni ją bardziej dynamiczną i adekwatną do rozwoju polityki zagranicznej.
- Udany rozwój formatu zdalnego międzyparlamentarnej konferencji, który łączy online i w czasie rzeczywistym parlamentarzystów i urzędników z parlamentów narodowych z całej Europy. Może to być przydatne narzędzie dla przyszłych wydarzeń, uzupełniające fizyczne spotkania.

3. NADZÓR MIĘDZYPARLAMENTARNY W PRZE- STRZENI WOLNOŚCI, BEZPIECZEŃSTWA I SPRA- WIEDLIWOŚCI

3.1 Grupa ds. wspólnej kontroli parlamentarnej Europolu

W art. 88 TFUE po raz pierwszy wprowadzono możliwość skontrolowania agencji UE działającej w przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości wspólnie przez parlamenty narodowe i Parlament Europejski. Na podstawie rozporządzenia w sprawie Europolu⁸ w 2017 r. ustanowiono grupę ds. wspólnej kontroli parlamentarnej Europolu (GWKP), która dba o to, aby Europol był w pełni rozliczalny i przejrzysty. Podstawowe obowiązki GWKP określono w art. 51 [rozporządzenia w sprawie Europolu](#), zgodnie z którym jej rola polega na monitorowaniu pod względem politycznym działań Europolu, ze szczególnym uwzględnieniem wpływu tych działań na podstawowe prawa i wolności osób fizycznych.

GWKP jest innowacyjną strukturą instytucjonalną do celów kontroli parlamentarnej, a jej spotkania odbywają się dwa razy do roku: w pierwszej połowie roku w parlamencie kraju sprawującego rotacyjną prezydencję Rady UE, zaś w drugiej połowie roku w Parlamencie Europejskim.

W odpowiedzi na pandemię opracowano nowe i elastyczne formaty dla szóstej i siódmej edycji GWKP, co umożliwiło jej nieprzerwane sprawowanie kontroli.

Szóstą edycję odwołano i zastąpiono pisemną, elektroniczną wymianą informacji. W celu zapewnienia dalszego dobrego funkcjonowania GWKP i umożliwienia wszystkim członkom GWKP pełnego uczestnictwa w jej pracach wszyscy główni prelegenci pierwotnie zaproszeni do udziału w posiedzeniu GWKP w Zagrzebiu zostali poproszeni o udostępnienie członkom pisemnych sprawozdań i informacji, które miały być przedstawione na posiedzeniu.

Uwagi przedstawili: dyrektor wykonawczy Europolu, komisarz UE do spraw wewnętrznych, zarząd Europolu, Europejski Inspektor Ochrony Danych oraz rada współpracy Europolu. Delegaci GWKP zostali poproszeni o przesłanie dalszych wniosków o wyjaśnienia lub wkład, a następnie główni prelegenci przedstawili skonsolidowaną odpowiedź na dodatkowe wnioski o informacje. Sprawozdania i uwagi rozesłano pocztą elektroniczną i opublikowano na specjalnej stronie IPEX GWKP oraz na stronie internetowej wymiaru parlamentarnego chorwackiej prezydencji. Wyniki tej aktywnej wymiany elektronicznej zostały przedstawione w formie sprawozdania na 7. posiedzeniu GWKP przez szefa delegacji chorwackiej, i, chociaż przyjęto do wiadomości nieuniknione ograniczenia, delegaci uznali wymianę za bardzo udaną i użyteczną.

⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/794 w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Ścigania (Europol).

Współprzewodniczący grupy ds. wspólnej kontroli parlamentarnej i przewodniczący Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych PE Juan Fernando López Aguilar podczas wideokonferencji grupy ds. wspólnej kontroli parlamentarnej Europolu © Unia Europejska 2020 – PE/Daina LE LARDIC

Parlament Europejski wznowił organizację posiedzeń międzyparlamentarnych, prowadząc 7. posiedzenie GWKP Europolu jako zdalne wydarzenie online zorganizowane w Brukseli. Pandemia wpłynęła zarówno na jego treść, jak i formę. Spotkanie, współorganizowane przez Parlament Europejski i parlament Niemiec, odbyło się w dniach 28–29 września 2020 r. Współprzewodniczyli mu: Juan Fernando López Aguilar, przewodniczący komisji LIBE i szef delegacji Parlamentu Europejskiego, Susanne Mittag, szefowa delegacji niemieckiego Bundestagu, oraz Boris Pistorius, szef delegacji niemieckiego Bundesratu. Osobiste uczestnictwo w Parlamencie Europejskim przewidziano jedynie dla członków delegacji komisji LIBE do GWKP.

Jedynie najważniejsze stałe punkty porządku obrad, wynikające z art. 51 rozporządzenia w sprawie Europolu, były przedmiotem prezentacji i dogłębnej wymiany poglądów: sprawozdanie dyrektora wykonawczego

Europolu na temat ostatnich działań agencji oraz sprawozdanie Europejskiego Inspektora Ochrony Danych. W prezentacjach skoncentrowano się szczególnie na wyzwaniach, jakie przyniósł kryzys związany z COVID-19, ponieważ w czasie pandemii nastąpił gwałtowny wzrost działalności przestępczej.

Zważywszy na ograniczenia techniczne i czasowe związane ze środkami sanitarnymi, nie przeprowadzono debaty po prezentacji wieloletniego dokumentu programowego na lata 2021–2023; zastąpiła ją późniejsza pisemna wymiana poglądów z agencją na ten ważny temat, stanowiący istotę funkcji kontrolnej GWKP. Przewodniczący zarządu Europolu i rady współpracy Europolu musieli przedstawić jedynie pisemne uwagi.

Deбата tematyczna dotyczyła walki z pravicowym ekstremizmem i terroryzmem, a sesja poświęcona była przyszłej roli Europolu i wyzwaniom związanym z brexitem.

Dyskusje, które nastąpiły po prezentacjach, były ożywione, z wezwaniami do proaktywnych i konstruktywnych rozwiązań. Niektóre z poruszonych kwestii były złożone, a czas – ograniczony, ale główni mówcy, którzy odpowiadali na pytania, zobowiązali się do kontynuowania dialogu w tych sprawach. Wśród prelegentów wysokiego szczebla znaleźli się: komisarz do spraw wewnętrznych Ylva Johansson oraz niemiecki federalny minister spraw wewnętrznych, budownictwa i ojczyzny Horst Seehofer. Członkowie brytyjskiej Izby Gmin i Izby Lordów krótko zabrali głos w dyskusji na temat brexitu.

Delegatów poinformowano o decyzji trójki o ustanowieniu grupy roboczej do spraw oczekujących na rozpatrzenie, z zastrzeżeniem ewentualnych dalszych zmian w regulaminie GWKP⁹. Mandat grupy roboczej ograniczałby się do znalezienia kompromisowych rozwiązań kwestii przedstawiciela GWKP na posiedzenia zarządu Europolu oraz klauzuli rewizji w regulaminie grupy.

Najważniejsze nowości w 2020 r.:

- Zapewnienie ciągłości działalności GWKP Europolu: nieobciążona dyskusjami na temat procedur, w 2020 r. GWKP dała się poznać jako wymagający i zaangażowany partner, czynnie wspierający wysiłki agencji na rzecz należytego egzekwowania prawa.
- Dostosowanie programu do najnowszych wydarzeń (pandemia, brexit): opracowanie odpowiednich formatów wymiany i spotkań zdalnych oraz zapewnienie odpowiednich działań następczych.

---

9 Posiedzenie inauguracyjne grupy roboczej odbyło się 10 grudnia 2020 r. w formie zdalnej.

3.2 Międzyparlamentarne posiedzenie komisji w sprawie oceny Eurojustu

Od czasu utworzenia w 2002 r. Eurojust stał się głównym podmiotem współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych. Zgodnie z art. 85 TFUE rozporządzenia UE regulujące działalność Eurojustu muszą „określa[ć] także warunki uczestnictwa Parlamentu Europejskiego i parlamentów narodowych w ocenie działalności Eurojust”. W 2018 r. Parlament Europejski i Rada przyjęły nowe [rozporządzenie w sprawie Eurojustu](#)¹⁰, które ma stanowić jednolite, udoskonalone ramy prawne dla nowej w pełni samodzielnej Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych (Eurojust).

Z myślą o większej przejrzystości i wzmocnieniu demokratycznego nadzoru nad Eurojustem w rozporządzeniu przewidziano mechanizm wspólnej oceny działalności Eurojustu przez Parlament Europejski i parlamenty narodowe UE¹¹. Ocena powinna mieć miejsce w ramach międzyparlamentarnego posiedzenia komisji organizowanego przez Parlament Europejski w jego pomieszczeniach w Brukseli, z udziałem członków właściwych komisji Parlamentu Europejskiego i parlamentów narodowych UE.

Pierwsze międzyparlamentarne posiedzenie komisji w sprawie oceny działalności Eurojustu odbyło się 1 grudnia 2020 r. w Parlamencie Europejskim w Brukseli. Komisja LIBE Parlamentu Europejskiego, we współpracy z parlamentem niemieckim, zaprosiła parlamenty narodowe na pierwszą edycję tego dorocznego wydarzenia prawie rok po rozpoczęciu stosowania rozporządzenia w sprawie Eurojustu 12 grudnia 2019 r. Kwestie prawne i logistyczne wynikające z pandemii COVID-19, a także inne istotne wydarzenia w dziedzinie współpracy sądowej, takie jak radykalizacja postaw, terroryzm i cyberprzestępczość, stanowiły kolejne ważne powody skłaniające do zorganizowania międzyparlamentarnego posiedzenia komisji.

Współprzewodniczący grupy ds. wspólnej kontroli parlamentarnej i przewodniczący Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych PE Juan Fernando López Aguilar podczas wideokonferencji grupy ds. wspólnej kontroli parlamentarnej Europolu. © Unia Europejska 2020 – PE/Daina LE LARDIC

Zorganizowane w trybie zdalnym spotkanie, któremu przewodniczył przewodniczący komisji LIBE Juan Fernando López Aguilar, składało się z trzech sesji i następujących po nich rund pytań i odpowiedzi. Dotyczyły one obecnych i przyszłych działań Eurojustu, zwłaszcza w obliczu obecnej pandemii; przyszłej współpracy między Eurojustem a nowo utworzoną Prokuraturą Europejską; współpracy z państwami trzecimi oraz wyzwań związanych z brexitem w zakresie walki z terroryzmem i transgraniczną przestępczością zorganizowaną. Wśród prelegentów wysokiego szczebla w spotkaniu uczestniczył Didier Reynders, komisarz do spraw wymiaru sprawiedliwości.

Jako najnowsze uzupełnienie ogółu międzyparlamentarnych działań nadzorczych w dziedzinie wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych forum to zapowiada zawiązanie sojuszu między wspierającymi się i zaangażowanymi partnerami, którym przyświeca wspólny cel ochrony obywateli europejskich i uczynienia Europy bezpieczniejszą.

10 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1727 z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych (Eurojust) oraz zastąpienia i uchylecia decyzji Rady 2002/187/WSiSW (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 138).

11 Kwestię tych ustaleń poruszono w pkt 62 preambuły i w art. 67 rozporządzenia (UE) 2018/1727.

Przewodniczący Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych PE Juan Fernando López Aguilar na międzyparlamentarnym posiedzeniu komisji w sprawie Eurojustu. © Unia Europejska 2020 – PE/Alexis HAULOT

Najważniejsze nowości w 2020 r.:

- Zainicjowanie międzyparlamentarnego posiedzenia komisji w sprawie Eurojustu w 2020 r. było znaczącym osiągnięciem prawie rok po wejściu w życie rozporządzenia w sprawie Eurojustu i pomimo trwającej pandemii. Dokument prezydencji fińskiej w sprawie wspólnych ustaleń dotyczących międzyparlamentarnego posiedzenia komisji oraz postępy poczynione na posiedzeniu sekretarzy generalnych parlamentów UE dały Parlamentowi Europejskiemu podstawy do zorganizowania – we współpracy z prezydencją niemiecką – pierwszego międzyparlamentarnego posiedzenia komisji w sprawie oceny Eurojustu w odpowiednim technicznym formacie.

3.3 Europejska Straż Graniczna i Przybrzeżna

Rozporządzenie w sprawie Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej¹², w sprawie którego Komisja Europejska złożyła wniosek w 2018 r. i które przyjęto w 2019 r., stanowi ważny element kompleksowego podejścia UE do migracji i zarządzania granicami. Celem rozporządzenia jest odpowiedź na wyzwania w zakresie migracji oraz na ewentualne przyszłe zagrożenia pojawiające się na granicach zewnętrznych, a także zapewnienie wysokiego poziomu bezpieczeństwa wewnętrznego przy jednoczesnym utrzymaniu swobodnego przepływu osób na terenie Unii.

Najnowszą zmianą w zakresie stosunków parlamentarnych w dziedzinie wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych jest współpraca międzyparlamentarna w zakresie kontroli Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej. Europejska Straż Graniczna i Przybrzeżna składa się z organów krajowych oraz Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej. Parlamente narodowe sprawują kontrolę nad właściwymi organami krajowymi, które to uprawnienie nadano im na podstawie krajowych systemów konstytucyjnych państw członkowskich. Zgodnie z Traktatami Parlament Europejski odpowiada za sprawowanie kontroli nad Europejską Agencją Straży Granicznej i Przybrzeżnej.

Artykuł 112 rozporządzenia (UE) 2019/1896, który dotyczy współpracy międzyparlamentarnej, stanowi, że:

1. Z uwagi na szczególny charakter Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej przejawiający się tym, że w jej skład wchodzi organy krajowe i Agencja, a także z myślą o tym, aby zapewnić skuteczne sprawowanie kontroli przez Parlament Europejski nad Agencją oraz przez parlamente narodowe nad ich odpowiednimi organami krajowymi, zgodnie, odpowiednio, z traktatami i prawem krajowym, Parlament Europejski i parlamente narodowe mogą współpracować w ramach art. 9 protokołu nr 1 w sprawie roli parlamentów narodowych w Unii Europejskiej załączonego do Traktatów^[13].
2. Na zaproszenie Parlamentu Europejskiego i parlamentów narodowych obradujących w związku z ust. 1 dyrektor wykonawczy i przewodniczący zarządu uczestniczą w takich posiedzeniach.
3. Agencja przekazuje parlamentom narodowym swoje roczne sprawozdanie z działalności.

© Komisja Europejska

Współpraca międzyparlamentarna przewidziana w przypadku Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej ma inny, węższy zakres niż w przypadku grupy ds. wspólnej kontroli parlamentarnej Europolu lub międzyparlamentarnej komisji ds. oceny działalności Eurojustu. Zakres i charakter poszczególnych form współpracy międzyparlamentarnej w obszarze wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych bardzo się różnią. Praktyczne ustalenia dostosowane do specyfiki każdego mandatu zapewnią pełne egzekwowanie przepisów dotyczących kontroli oraz osiągnięcie skutków zamierzonych przez współprawodawców.

Najważniejsze nowości w 2020 r.:

- Sytuacja spowodowana pandemią nie pozwoliła na zorganizowanie jakichkolwiek wydarzeń związanych z Europejską Strażą Graniczną i Przybrzeżną.

12 [Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady \(UE\) 2019/1896 z dnia 13 listopada 2019 r. w sprawie Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej oraz uchylenia rozporządzeń \(UE\) nr 1052/2013 i \(UE\) 2016/1624 \(Dz.U. L 295 z 14.11.2019, s. 1\).](#)

13 Artykuł 9 Protokołu (nr 1) do Traktatów w sprawie roli parlamentów narodowych w Unii Europejskiej stanowi: „Parlament Europejski i parlamente narodowe wspólnie określają sposób organizacji i wspierania skutecznej i systematycznej współpracy międzyparlamentarnej w ramach Unii”.

4. MIĘDZYPARLAMENTARNE POSIEDZENIA KOMISJI I INNA WSPÓŁPRACA MIĘDZYPARLAMENTARNA

4.1 Międzyparlamentarne posiedzenia komisji

Międzyparlamentarne posiedzenia komisji są standardowym rodzajem posiedzeń organizowanych przez Parlament Europejski w celu ukierunkowanej wymiany poglądów między komisjami sektorowymi na temat kluczowych kwestii legislacyjnych i politycznych zgodnie z art. 9 i 10 Protokołu nr 1 do Traktatów. W każdym semestrze przewodniczący Parlamentu Europejskiego przekazuje przewodniczącym wszystkich parlamentów narodowych kalendarz międzyparlamentarnych posiedzeń komisji.

Komisje Parlamentu Europejskiego każdego roku organizują nawet do 20 międzyparlamentarnych posiedzeń, na które zapraszają odpowiednie komisje z parlamentów narodowych UE w celu prowadzenia ukierunkowanych debat. Międzyparlamentarne posiedzenia komisji okazały się cennym sposobem wymiany poglądów między posłami do Parlamentu Europejskiego a ich krajowymi odpowiednikami. Posiedzenia te są nie tylko forum wymiany informacji na temat kwestii legislacyjnych, przyczyniając się tym samym do lepszego stanowienia prawa, ale także platformą, na której można omówić kwestie polityczne będące przedmiotem wspólnego zainteresowania oraz spotkać się z komisarzami i Wysokim Przedstawicielem UE do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa. Międzyparlamentarne posiedzenia komisji są współorganizowane z inicjatywy co najmniej jednej komisji Parlamentu Europejskiego przy wsparciu Dyrekcji ds. Stosunków z Parlamentami Narodowymi.

© Parlament Europejski

W 2020 r. sześć różnych komisji parlamentarnych zorganizowało siedem międzyparlamentarnych posiedzeń komisji, podczas których 302 posłów do parlamentów narodowych debatowało ze 177 posłami do Parlamentu Europejskiego.

W ramach Europejskiego Tygodnia Parlamentarnego zorganizowano trzy międzyparlamentarne posiedzenia komisji na temat gospodarki, budżetu i zatrudnienia. Europejski Tydzień Parlamentarny odbył się w lutym, dlatego były to jedyne międzyparlamentarne posiedzenia komisji w 2020 r., na których posłowie do parlamentów narodowych mogli być fizycznie obecni¹⁴.

Międzyparlamentarne posiedzenie komisji związane z Międzynarodowym Dniem Kobiet, zaplanowane na 5 marca, zostało odwołane z powodu pandemii COVID-19. Przy tej okazji planowano również obchody 25. rocznicy deklaracji pekińskiej i pekińskiej platformy działania.

Pozostałe międzyparlamentarne posiedzenia komisji zaplanowane na pierwszy semestr 2020 r. również przełożono lub odwołano¹⁵. W drugim semestrze posiedzenia te organizowano w trybie zdalnym¹⁶.

27 października Komisja Prawna Parlamentu Europejskiego (JURI) współorganizowała międzyparlamentarne posiedzenie zatytułowane „Lepsze stanowienie prawa z perspektywy cyfrowej”. Posiedzenie koncentrowało się na roli, jaką cyfryzacja odgrywa w procesie legislacyjnym oraz na tym, jak zapewnić, by nowe przepisy spełniały współczesne wymagania.

10 listopada komisja LIBE zorganizowała międzyparlamentarne posiedzenie komisji dotyczące „Pierwszego rocznego sprawozdania Komisji na temat praworządności i roli parlamentów narodowych”, z udziałem Didiera Reyndersa, komisarza do spraw wymiaru sprawiedliwości. Posiedzenie to było poświęcone wymianie poglądów i doświadczeń na temat roli parlamentów narodowych w kontekście wysiłków UE na rzecz ochrony i egzekwowania wartości Unii. Ponadto celem posiedzenia była ocena pierwszego rocznego sprawozdania na temat praworządności przyjętego przez Komisję 30 września 2020 r. Omówiono również wpływ środków zastosowanych podczas pandemii COVID-19 na demokrację, praworządność i prawa podstawowe, ze szczególnym uwzględnieniem kontroli sprawowanej w tym okresie przez parlamenty narodowe.

1 grudnia 2020 r. komisja LIBE zorganizowała pierwsze międzyparlamentarne posiedzenie poświęcone ocenie Eurojustu¹⁷.

---

14 Więcej informacji na temat Europejskiego Tygodnia Parlamentarnego znajduje się w pkt 2.1.

15 [Kalendarz działalności międzyparlamentarnej z udziałem parlamentów narodowych na rok 2020: pierwszy semestr \(https://europarl.europa.eu/cmsdata/232558/Calendar_1st_semester_2020_-_COP_adopted_marked_030620_003.pdf\)](https://europarl.europa.eu/cmsdata/232558/Calendar_1st_semester_2020_-_COP_adopted_marked_030620_003.pdf).

16 [Kalendarz działalności międzyparlamentarnej z udziałem parlamentów narodowych na rok 2020: drugi semestr \(https://europarl.europa.eu/cmsdata/232557/Calendar_2nd_semester_2020_updated_18November.pdf\)](https://europarl.europa.eu/cmsdata/232557/Calendar_2nd_semester_2020_updated_18November.pdf).

17 Więcej szczegółowych informacji dostępnych jest w pkt 3.2.

Międzyparlamentarne posiedzenie komisji w sprawie Eurojustu, 1 grudnia 2020 r., Bruksela – połączenie wideo z Emmą Bonino z włoskiego Senatu © Parlament Europejski

Komisja AFET zorganizowała 2 grudnia międzyparlamentarne posiedzenie komisji z udziałem Olivéra Várhelyiego, komisarza do spraw sąsiedztwa i rozszerzenia. Posiedzenie składało się z dwóch części: pierwsza poświęcona była Bałkanom Zachodnim 25 lat po porozumieniu pokojowym z Dayton; druga – wspólnej odpowiedzi UE na wsparcie demokratycznych przemian na Białorusi.

Uczestnictwo posłów parlamentów narodowych w międzyparlamentarnych posiedzeniach komisji wzrosło z 232 parlamentarzystów w 2019 r. do 302 w 2020 r. Odnotowano również niewielki wzrost uczestnictwa wśród posłów do Parlamentu Europejskiego.

Wydaje się, że wyższy poziom uczestnictwa był w dużej mierze możliwy dzięki nowym możliwościom uczestniczenia w spotkaniach zdalnych bez konieczności odbywania podróży. Może to być powodem do dalszych rozważań na temat organizacji międzyparlamentarnych posiedzeń komisji w okresie po COVID-19.

Lista posiedzeń międzyparlamentarnych zorganizowanych przez komisje Parlamentu Europejskiego w 2020 r. oraz bardziej szczegółowe statystyki znajdują się w załączniku II.

Międzyparlamentarne posiedzenie komisji w sprawie europejskiej gwarancji dla dzieci z udziałem Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych PE, 18 lutego 2020 r., Bruksela. © Unia Europejska 2020 – PE/Didier BAUWERAERTS

Najważniejsze nowości w 2020 r.:

- W 2020 r. międzyparlamentarne posiedzenia komisji zaplanowane w pierwszym semestrze albo odwołano, albo przełożono, a tylko trzy zorganizowano przed wybuchem pandemii. W drugim semestrze posiedzenia te organizowano w trybie zdalnym.
- Udział posłów krajowych w międzyparlamentarnych posiedzeniach komisji znacznie wzrósł, najprawdopodobniej w wyniku możliwości uczestnictwa na odległość.

4.2 Konferencja wysokiego szczebla w sprawie migracji i azylu

Przemieszczanie się uchodźców i migracja znajdują się w centrum uwagi całego świata i w ostatnich latach zaczęły być postrzegane jako jedno z głównych wyzwań stojących przed UE. Stały napływ migrantów i osób ubiegających się o azyl do UE ujawnił szereg niedociągnięć i luk w unijnej polityce w zakresie azylu, granic zewnętrznych i migracji. Celem tej konferencji wysokiego szczebla było zainicjowanie dyskusji parlamentarnej i promowanie szeroko zakrojonego dialogu na temat wszystkich aspektów migracji.

Przewodniczący Parlamentu Europejskiego i niemieckiego Bundestagu zaprosili posłów do parlamentów narodowych i Parlamentu Europejskiego na konferencję wysokiego szczebla w sprawie migracji i azylu, która odbyła się 19 listopada 2020 r. w Parlamencie Europejskim w Brukseli pod patronatem zarówno Parlamentu Europejskiego, jak i przewodniczącej Komisji Europejskiej. Posiedzenie, w którym wzięło udział blisko 150 uczestników, było współorganizowane przez Parlament Europejski i niemiecki Bundestag we współpracy z parlamentami Portugalii i Słowenii – dwoma pozostałymi parlamentami trzech prezydencji.

Konferencja rozpoczęła się przemówieniami inauguracyjnymi przewodniczących Parlamentu Europejskiego i Komisji – Davida Sassolego i Ursuli von der Leyen – oraz przewodniczących: niemieckiego Bundestagu – Wolfganga Schäublego, parlamentu Portugalii – Eduardo Ferro Rodriguesa oraz parlamentu Słowenii – Igora Zorčiča.

Przewodniczący PE David Sassoli © Unia Europejska 2020 – PE/Daina LE LARDIC

Konferencja wysokiego szczebla zgromadziła przywódców i decydentów politycznych oraz osoby zawodowo zajmujące się omawianymi kwestiami, a jej przedmiotem był podział odpowiedzialności między państwa członkowskie, ochrona granic zewnętrznych, wyeliminowanie podstawowych przyczyn migracji oraz troska o społeczno-gospodarczą stabilność i dobrobyt w państwach spoza

UE. W nowym pakcie o migracji i azylu zaproponowano zrównoważenie potrzeb przyjmowania uchodźców, zwalczania przemytników oraz zapewnienia włączenia i odpowiedniego traktowania wszystkich, w tym tych, którzy nie mogą pozostać w Europie. Kilkoro mówców zauważyło, że migracja jest zjawiskiem globalnym, na które UE musi reagować w sposób zgodny z jej podstawowymi wartościami. Uczestnicy wiele oczekują po nowo przyjętym pakcie, ponieważ w dotychczasowym systemie azylowym wykazano w ostatnich latach zbyt wiele niedociągnięć. W wystąpieniach posłowie wyrazili nadzieję, że UE będzie w stanie stworzyć skuteczne wspólne ramy z uwzględnieniem sytuacji każdego państwa członkowskiego. Posłowie twierdzili, że państwa tranzytu nie powinny być pozostawione same sobie w zarządzaniu dużą liczbą uchodźców i migrantów oraz że aby nowy system migracyjny i azylowy UE okazał się skuteczny, należy go opracować zgodnie z pewnymi zasadami. W wystąpieniach wskazywano na potrzebę sprawiedliwego podziału odpowiedzialności za przyjmowanie osób, operacje identyfikacji, rozpatrywanie wniosków o azyl i przyjmowanie uchodźców oraz przeprowadzanie repatriacji. Oznacza to większe zaangażowanie w relokację uchodźców w obrębie Unii oraz przesiedlanie uchodźców z państw trzecich. Częścią debaty był również wniosek o bardziej skoordynowane podejście policji i służb prawnych w celu rozbicia siatki przemytników, dla których życie ludzkie jest warte jedynie ceny, jaką za nie otrzymują. Innym aspektem poruszonym przez uczestników było otwarcie legalnych kanałów migracji w celu zaspokojenia potrzeb rynków pracy w starzejącym się społeczeństwie UE. Podczas debat często powtarzano trzy słowa: człowieczeństwo, solidarność i odpowiedzialność.

Podczas sesji zamykającej przewodniczący parlamentów współorganizujących spotkanie, David Sassoli i Wolfgang Schäuble, wyrazili nadzieję na gotowość UE do współpracy i przeniesienia na wyższy poziom unijnych działań w dziedzinie migracji i azylu. Przewodniczący parlamentu portugalskiego Eduardo Ferro Rodrigues zwrócił się o kontynuację tych ważkich tematów podczas drugiej konferencji wysokiego szczebla, która ma być zorganizowana w 2021 r. w ramach portugalskiej prezydencji Rady.

Najważniejsze nowości w 2020 r.:

- Cel tej konferencji wysokiego szczebla, jakim było zainicjowanie międzyparlamentarnej dyskusji na temat wszystkich aspektów migracji, został osiągnięty. Przyszłe konferencje wysokiego szczebla na ten temat będą stanowić część agendy międzyparlamentarnej na rok 2021.

4.3 Współpraca międzyparlamentarna w dziedzinie działań zewnętrznych UE i wielostronne zgromadzenia parlamentarne

Dyrekcja ds. Stosunków z Parlamentami Narodowymi regularnie udzielała wsparcia i ułatwiała stosunki z parlamentami narodowymi UE w dziedzinie działań zewnętrznych UE w odniesieniu do określonych wielostronnych zgromadzeń parlamentarnych i wydarzeń. W 2020 r. w tej dziedzinie nie odbyły się żadne istotne wydarzenia polityczne. Parlament Europejski objął jednak przewodnictwo w Zgromadzeniu Parlamentarnym Unii dla Śródziemnomorza, pod przewodnictwem Davida Sassolego, mając na celu wznowienie działalności Zgromadzenia po długim impasie. Procesowi rozszerzenia na Bałkanach Zachodnich nadano nowy impuls poprzez przyjęcie „nowego podejścia” i rozpoczęcie negocjacji z Albanią i Macedonią Północną. Rok 2020 był czasem opracowywania ram współpracy na poziomie personelu w różnych dziedzinach działań zewnętrznych UE, w szczególności w zakresie wspierania demokracji i budowania zdolności, dyplomacji parlamentarnej i forów wielostronnych.

Współpraca w dziedzinie działań zewnętrznych UE od wielu lat stanowi element interakcji między Parlamentem Europejskim a parlamentami narodowymi UE, wykraczający poza skonsolidowaną wymianę w ramach WPZiB/WPBiO. Dyrekcja ds. Stosunków z Parlamentami Narodowymi oferowała wsparcie i wiedzę fachową, ilekroć instancje polityczne Parlamentu Europejskiego uczestniczyły w wielostronnych forach i wydarzeniach wraz z parlamentami narodowymi. Wśród takich wydarzeń znalazły się: Tydzień Ukrainy (2016), 10. spotkanie w ramach Partnerstwa Parlamentarnego Azja-Europa (ASEP 10, 2018), konferencja wysokiego szczebla na temat przyszłości międzynarodowej obserwacji wyborów (2018), parlamentarny wymiar szczytu G7 (2019) oraz Zgromadzenie Parlamentarne Unii dla Śródziemnomorza (2019). Czerpiąc z tych doświadczeń, dyrekcja zaczęła analizować, w jaki sposób może przyczynić się do bardziej ustrukturyzowanej i ciągłej współpracy między służbami Parlamentu Europejskiego a ich odpowiednikami w parlamentach narodowych.

Celem było przeniesienie niektórych działań i metod – które są już z powodzeniem stosowane we współpracy politycznej i instytucjonalnej, dialogu ustawodawczym i kontroli parlamentarnej – do obszarów dyplomacji parlamentarnej, wspierania demokracji i budowania zdolności oraz działań na rzecz praw człowieka. Metody i działania te obejmują udane wykorzystanie sieci kontaktów na poziomie personelu, platform internetowych służących wymianie informacji i dokumentów oraz doświadczenie w angażowaniu parlamentów narodowych na różnych forach, które już przyjmują teksty polityczne.

Inicjatywa spotkała się z równym zainteresowaniem ze strony Dyrekcji Generalnej ds. Polityki Zewnętrznej (DG EXPO) Parlamentu Europejskiego, gdzie także rozpoczęto równoległe rozważania na temat najlepszych praktyk w zakresie współpracy z parlamentami narodowymi. W tym celu dyrekcja zorganizowała w czerwcu 2020 r. wirtualne warsztaty dla przedstawicieli parlamentów narodowych z udziałem Pietro Ducciego, dyrektora generalnego DG EXPO.

22 września 2020 r. Dyrekcja ds. Stosunków z Parlamentami Narodowymi, wraz z DG EXPO, była gospodarzem wideokonferencji dla kolegów z parlamentów narodowych na temat wspierania demokracji i budowania zdolności. Dnia 23 września, Dyrekcja ds. Regionów DG EXPO przedstawiła

przedstawicielom parlamentów narodowych cele i plany przewodnictwa Parlamentu Europejskiego w Zgromadzeniu Parlamentarnym Unii dla Śródziemnomorza.

30 października 2020 r. Dyrekcja ds. Stosunków z Parlamentami Narodowymi została zaproszona do tzw. rozmów piątkowych („Friday Talks”) DG EXPO. Spotkanie odbyło się w trybie wideokonferencji i nosiło tytuł „Parlamenty narodowe – partnerzy, nie rywale”. Głównym celem tej inicjatywy jest uwolnienie pełnego potencjału parlamentów narodowych pod względem ich wkładu w prace DG EXPO w dziedzinie polityki zewnętrznej.

W 2020 r. położono podwaliny tej nowej współpracy i wkrótce można się spodziewać pierwszych konkretnych wyników w tych dziedzinach. Działalność rozpocznie się na rzecz wspierania demokracji, praw człowieka i budowania zdolności, wspierana przez specjalną podsekcję na nowej platformie IPEX. Inne postępy powinny dotyczyć przede wszystkim Zgromadzenia Parlamentarnego Unii dla Śródziemnomorza oraz wielostronnych forów międzyparlamentarnych, takich jak Zgromadzenie Parlamentarne Rady Europy oraz Zgromadzenie Parlamentarne Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (OBWE). Celem jest włączenie do współpracy parlamentarnej agendy geopolitycznej UE jako środka skuteczniejszego promowania i umacniania europejskich stanowisk, wartości i interesów.

Najważniejsze nowości w 2020 r.:

- Rozwój nowych dziedzin współpracy między DG EXPO a Dyrekcją ds. Stosunków z Parlamentami Narodowymi w zakresie działań i wydarzeń, które nie są oparte na działalności komisji.
- Stworzenie i uruchomienie zorganizowanej sieci i komunikacji między administracjami Parlamentu Europejskiego i parlamentów narodowych w zakresie wspierania demokracji w celu zwiększenia wpływu i skuteczności dyplomacji parlamentarnej, zwłaszcza w naszym bezpośrednim sąsiedztwie na Bałkanach Zachodnich i w krajach Partnerstwa Wschodniego, a nawet w Afryce.

4.4 Dwustronne wizyty parlamentów narodowych UE w Parlamencie Europejskim i inne wymiany dwustronne

Dwustronne wizyty parlamentów narodowych UE w Parlamencie Europejskim są stale rozwijającym się narzędziem i formą dialogu międzyparlamentarnego. Formuła ta jest wysoce skoncentrowana, dostosowana, elastyczna oraz wydajna pod względów kosztów i czasu. Umożliwia dyskusje na temat spraw będących przedmiotem zainteresowania poszczególnych parlamentów narodowych.

Ponadto inne dwustronne wymiany poglądów mogą być użyteczną formą współpracy międzyparlamentarnej na małą skalę, gdy parlamentarzyści muszą zainicjować współpracę, skoncentrować się na konkretnych tematach lub pogłębić współpracę w konkretnych dziedzinach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania.

Wizyty dwustronne są tradycyjnie ważną formą współpracy międzyparlamentarnej. Spotkania odbywają się na różnych szczeblach i w różnych formach, od dyskusji politycznych na najwyższym szczeblu po wizyty studyjne na poziomie personelu technicznego. Zgodnie z planem wymiany te rozpoczęły się szybko na początku 2020 r., a w ciągu pierwszych dwóch miesięcy zorganizowano łącznie 16 wizyt. Ostatnia wizyta na miejscu odbyła się w pierwszym tygodniu marca 2020 r. Szczegółowy wykaz wizyt i tematów, których dotyczyły, znajduje się w załączniku III.

Od czasu wybuchu pandemii nie odbywają się żadne wizyty przyjazdowe i wyjazdowe delegacji. W pierwszych tygodniach pandemii odwołano lub wstrzymano dziesiątki zaplanowanych i przygotowanych wizyt.

Nie położyło to jednak kresu kontaktom dwustronnym. Wiosną 2020 r. aktywnie kontynuowano kontakty dwustronne, najpierw poprzez rozmowy telefoniczne, a następnie w ewoluującej formule wideokonferencji. Na uwagę zasługuje fakt, że parlamenty, które wcześniej chętnie składały wizyty, były również aktywne w spotkaniach telefonicznych i wirtualnych. Dotyczy to w szczególności Parlamentu Zjednoczonego Królestwa.

Następnie, w drugiej połowie roku, dwustronne wideokonferencje zaczęły stawać się standardem, w szczególności w ramach przygotowań na poziomie administracyjnym do spotkań Parlamentu Europejskiego i parlamentu państwa sprawującego prezydencję, ale także na szczeblu politycznym. Wideokonferencje to bardzo opłacalny format spotkań służący prowadzeniu ukierunkowanych dyskusji, na przykład między wiceprzewodniczącymi Parlamentu Europejskiego a przewodniczącymi komisji do spraw UE w parlamentach narodowych, między przewodniczącymi komisji lub między sprawozdawcami a przewodniczącymi komisji parlamentów narodowych.

Najważniejsze nowości w 2020 r.:

- Z powodu pandemii liczba wizyt dwustronnych zmniejszyła się z 62 w 2019 r. do 17 w 2020 r.
- Wideokonferencje stały się standardowym narzędziem bezpośredniej, ukierunkowanej wymiany dwustronnej, uzupełniającej zwykle spotkania międzyparlamentarne. Zastąpiły one skutecznie „funkcję tworzenia sieci kontaktów”. Można założyć, że wideokonferencje pozostaną częścią współpracy międzyparlamentarnej po pandemii COVID-19.

5. WSPÓŁPRACA LEGISLACYJNA Z PARLAMENTAMI NARODOWYMI UE

5.1 System wczesnego ostrzegania i Protokół nr 2 do Traktatów

Zgodnie z zasadą pomocniczości (zapisaną w art. 5 TUE) w dziedzinach, w których Unia Europejska nie posiada wyłącznych kompetencji, podejmuje ona działania tylko wówczas i tylko w takim zakresie, w jakim cele zamierzonego działania nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, ale mogą zostać lepiej osiągnięte na poziomie Unii. Zgodnie z zasadą proporcjonalności zakres i forma działania Unii nie mogą wykraczać poza to, co jest konieczne do osiągnięcia celów Traktatów.

Parlamenty narodowe zapewniają przestrzeganie zasady pomocniczości zgodnie z procedurą określoną w Protokole nr 2 do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności. W protokole tym określono mechanizm przeglądu – system wczesnego ostrzegania. W ramach tego mechanizmu parlamenty narodowe w terminie ośmiu tygodni od daty przekazania projektu aktu ustawodawczego mogą przesłać przewodniczącym instytucji uzasadnioną opinię zawierającą powody, dla których uznają, że dany projekt nie jest zgodny z zasadą pomocniczości.

5.1.1 System wczesnego ostrzegania

W ramach systemu wczesnego ostrzegania opinie parlamentów narodowych UE zalicza się do jednej z następujących kategorii¹⁸:

1. Uzasadniona opinia: jeżeli zostanie przedstawiona Parlamentowi w terminie ośmiu tygodni, o którym mowa w art. 6 Protokołu nr 2 do Traktatów¹⁹, i wyraża pogląd, że dany projekt nie jest zgodny z zasadą pomocniczości;
2. Uwaga: wszelkie inne uwagi niespełniające powyższych kryteriów.

Jeżeli uzasadnione opinie reprezentują co najmniej jedną trzecią głosów przyznanych parlamentom narodowym, projekt aktu ustawodawczego musi zostać poddany przeglądowi („żółta kartka”). Instytucja, od której pochodzi projekt aktu, może postanowić, że utrzyma, zmieni lub wycofa projekt aktu, uzasadniając tę decyzję. Próg ten jest obniżony do jednej czwartej głosów w przypadku projektów aktów odnoszących się do współpracy policyjnej i wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych.

Jeżeli w ramach zwykłej procedury ustawodawczej parlamenty narodowe, co najmniej zwykłą większością głosów, zakwestionują zgodność wniosku ustawodawczego z zasadą pomocniczości,

¹⁸ Zobacz dokument Konferencji Przewodniczących Komisji z dnia 15 grudnia 2010 r.: „Wspólne podejście do rozpatrywania – na szczeblu komisji – uzasadnionych opinii parlamentów narodowych oraz wszystkich innych uwag przedkładanych przez parlamenty narodowe”.

¹⁹ Artykuł 6 Protokołu nr 2 w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności: „Každy parlament narodowy lub każda izba parlamentu narodowego może, w terminie ośmiu tygodni od daty przekazania projektu aktu prawodawczego w językach urzędowych Unii, przesłać przewodniczącym Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji uzasadnioną opinię zawierającą powody, dla których uznaje, że dany projekt nie jest zgodny z zasadą pomocniczości. Do parlamentu narodowego lub izby parlamentu narodowego należy konsultowanie się, w stosownym przypadku, z parlamentami regionalnymi mającymi kompetencje prawodawcze”.

Komisja musi dokonać przeglądu swojego wniosku i podjąć decyzję o jego podtrzymaniu, zmianie lub wycofaniu. Jeżeli Komisja postanowi podtrzymać swój wniosek, sprawa jest kierowana do prawodawcy (Parlamentu Europejskiego i Rady), a Komisja musi uzasadnić swoją decyzję (procedura „pomarańczowej kartki”). Jeżeli prawodawca uzna, że wniosek ustawodawczy nie jest zgodny z zasadą pomocniczości, może odrzucić go większością głosów wynoszącą 55 % członków Rady lub zwykłą większością głosów oddanych w Parlamencie Europejskim. Dotychczas procedurę „żółtej kartki” uruchomiono trzykrotnie²⁰, natomiast nigdy nie uruchomiono procedury „pomarańczowej kartki”.

W Parlamencie Europejskim komisją odpowiedzialną za monitorowanie przestrzegania zasady pomocniczości w kontekście uzasadnionych opinii jest Komisja Prawna (JURI)²¹. Co sześć miesięcy jednego z członków komisji mianuje się stałym sprawozdawcą ds. pomocniczości na zasadzie rotacji między grupami politycznymi.

Gilles Lebreton (ID) i Karen Melchior (RE)²² pełnili funkcję stałego sprawozdawcy ds. pomocniczości na 2020 r. Komisja JURI sporządza również regularnie sprawozdanie dotyczące sprawozdania rocznego Komisji Europejskiej w sprawie pomocniczości i proporcjonalności.

5.1.2 Dokumenty przekazane przez parlamenty narodowe UE

W 2020 r. Parlament Europejski otrzymał od parlamentów narodowych UE 124 dokumenty na podstawie Protokołu nr 2 w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności. Z dokumentów tych 13 było uzasadnionymi opiniami, a 111 – uwagami.

W 2019 r. do Parlamentu Europejskiego wpłynęły 63 dokumenty, z których wszystkie były uwagami, a żadne uzasadnionymi opiniami.

Wynoszący niemal 50% wzrost liczby otrzymanych dokumentów z roku 2019 na 2020 można wyjaśnić faktem, że w 2020 r. Parlament Europejski, niezależnie od skutków pandemii COVID-19, pracował z pełną wydajnością ustawodawczą, w przeciwieństwie do 2019 r., który był rokiem wyborów.

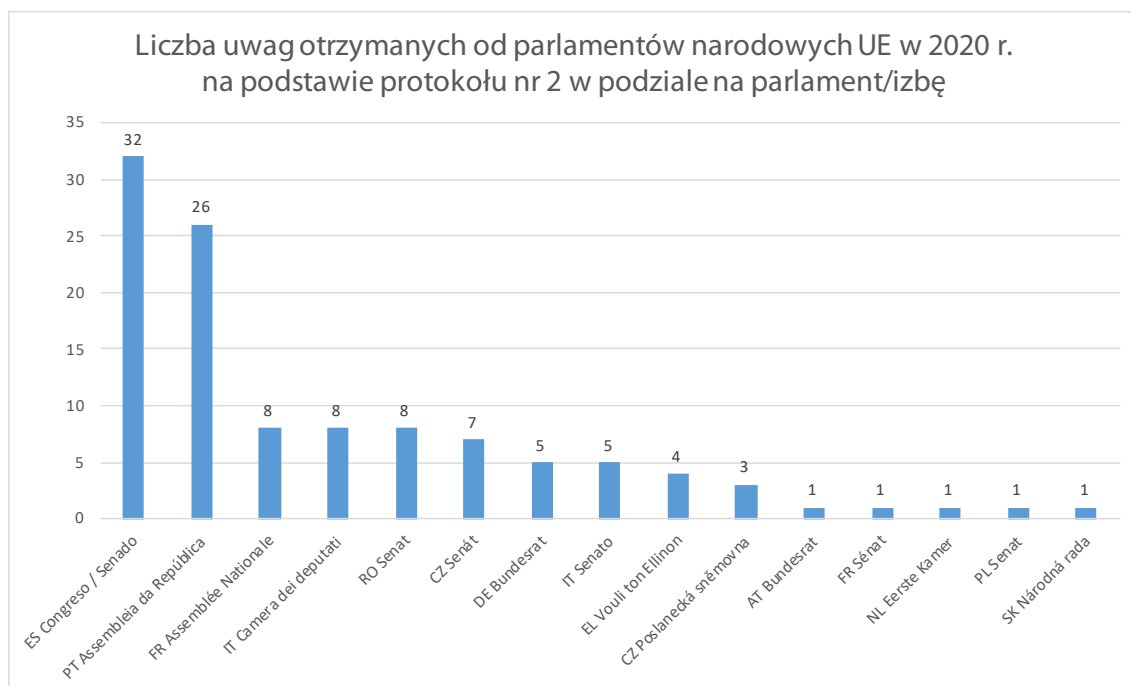
---

20 W 2012 r. procedurę „żółtej kartki” zastosowano w odniesieniu do wniosku Komisji w sprawie rozporządzenia dotyczącego wykonywania prawa do podejmowania działań zbiorowych w kontekście swobody przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług (rozporządzenie „Monti II”). Komisja ostatecznie wycofała swój wniosek, uznając jednak, że nie stwierdzono naruszenia zasady pomocniczości. Procedurę tę zastosowano ponownie w 2013 r. w związku z przedłożeniem wniosku dotyczącego rozporządzenia w sprawie ustanowienia Prokuratury Europejskiej. Komisja postanowiła [podtrzymać wniosek](#), gdyż uznała, że jest on zgodny z zasadą pomocniczości. Po raz kolejny procedurę „żółtej kartki” zastosowano w 2016 r., aby wyrazić sprzeciw wobec [wniosku w sprawie zmiany dyrektywy dotyczącej delegowania pracowników](#). W tym przypadku Komisja podała obszernie [powody](#) niewycofania wniosku, stwierdzając, że nie narusza on zasady pomocniczości, gdyż kwestia pracowników delegowanych ma z definicji charakter transgraniczny.

21 Pkt XVI załącznika VI do Regulaminu Parlamentu Europejskiego stanowi, że Komisja Prawna ma uprawnienia w zakresie „wykładni, stosowania i monitorowania prawa Unii i zgodności aktów unijnych z prawem pierwotnym, a w szczególności wyboru podstawy prawnej oraz przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności”.

22 Tożsamość i Demokracja oraz Renew Europe to grupy polityczne w Parlamencie Europejskim.

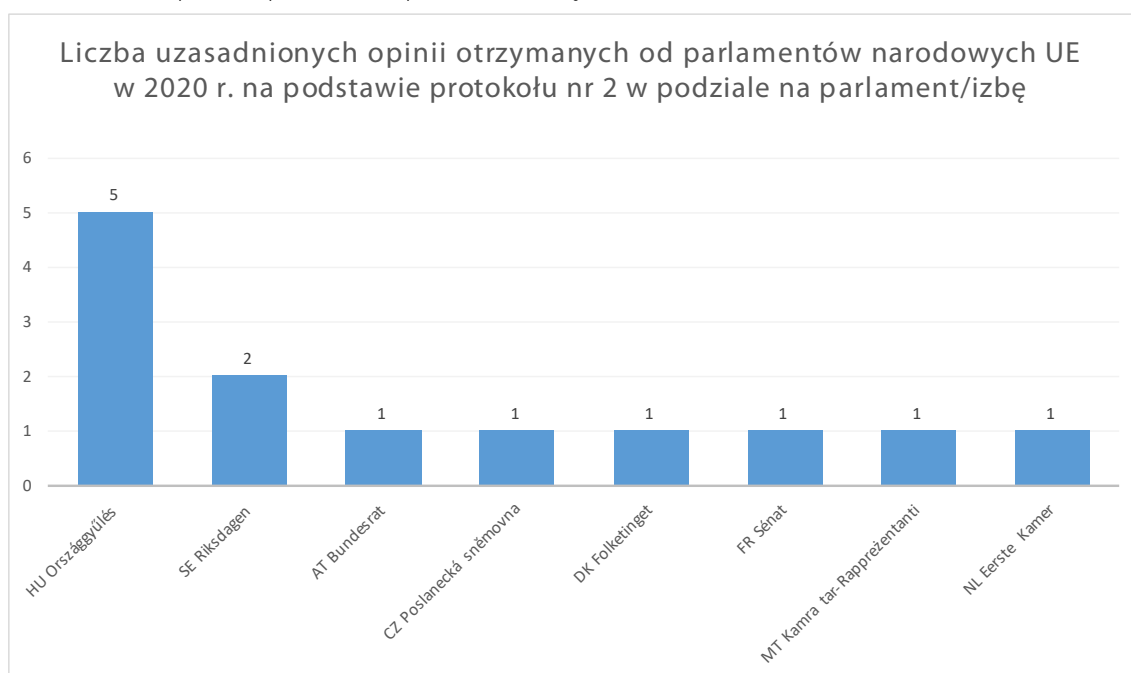
Uwagi w podziale na parlament/izbę:

Łącznie 111 uwag otrzymanych w 2020 r., wykres przedstawiający dokumenty w podziale na parlament/izbę.

W 2020 r. osiem z 41 parlamentów/izb (w tym dwie izby brytyjskie) przedstawiło uzasadnione opinie, a 15 przedstawiło uwagi. Najbardziej aktywnymi parlamentami w zakresie przesyłania uzasadnionych opinii były: parlament węgierski, który przesłał pięć uzasadnionych opinii, oraz parlament szwedzki, który przesłał dwie opinie. Pod względem liczby nadesłanych uwag najbardziej aktywnymi parlamentami/izbami były odpowiednio: parlament hiszpański, który przekazał 32 uwagi, oraz parlament portugalski, który przekazał 26 uwag. Zobacz statystyki za 2020 r. w załączniku IV.

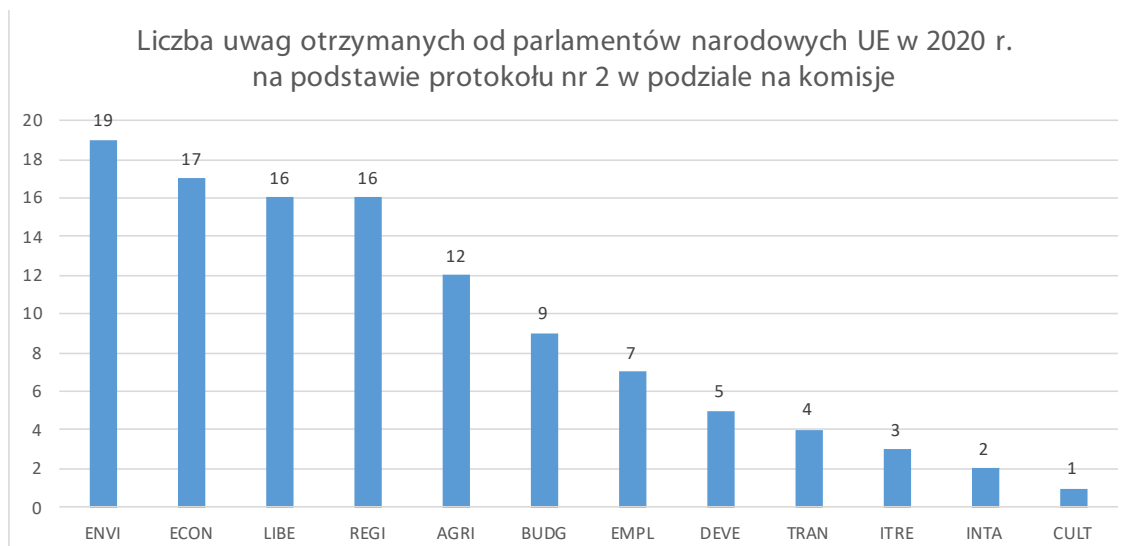
Uzasadnione opinie w podziale na parlament/izbę:

Łącznie 13 uzasadnionych opinii otrzymanych w 2020 r., wykres przedstawiający dokumenty w podziale na parlament/izbę.

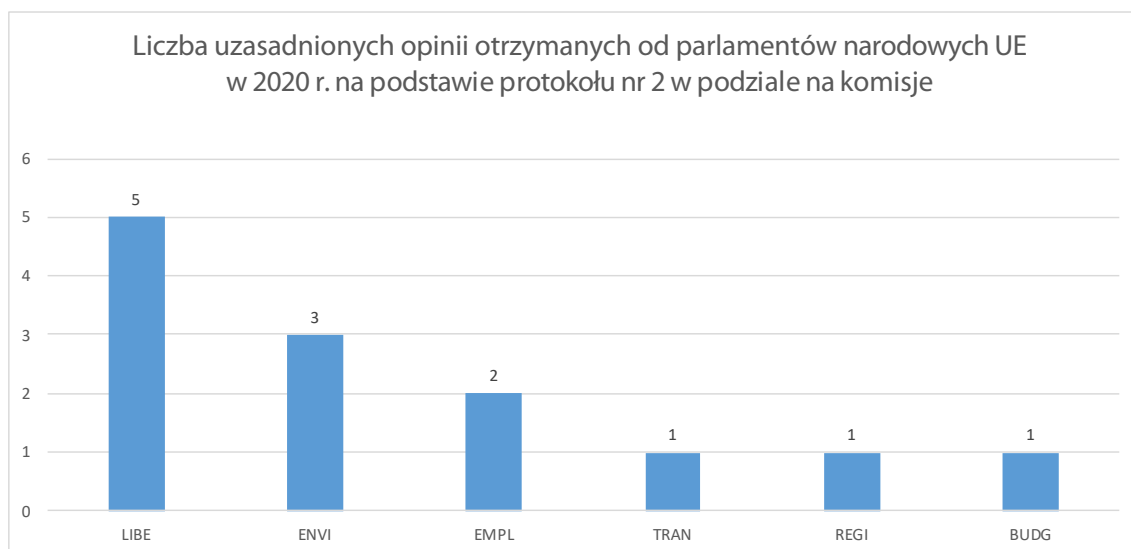
Komisje, które otrzymały najwięcej dokumentów, to Komisja Środowiska (trzy uzasadnione opinie i 19 uwag), Komisja Gospodarcza i Monetarna (17 uwag) oraz Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (pięć uzasadnionych opinii).

Uwagi w podziale na komisje:

Liczba uwag otrzymanych w 2020 r. w podziale na komisje.

Uzasadnione opinie w podziale na komisje:

Liczba uzasadnionych opinii otrzymanych w 2020 r. w podziale na komisje.

Od wejścia w życie traktatu lizbońskiego w 2009 r. na podstawie Protokołu nr 2 ogółem wysłano 981 projektów aktów ustawodawczych do przeanalizowania przez parlamenty narodowe. W odpowiedzi Parlament Europejski otrzymał od parlamentów narodowych 3460 dokumentów. Spośród nich 487 stanowiło uzasadnione opinie (14 %), zaś pozostałe 2973 było uwagami (86 %).

Statystyki te potwierdzają, że parlamenty narodowe UE częściej powołują się na Protokół nr 2, aby wyrażać opinie na temat treści wniosków niż na temat zasady pomocniczości. Może to odzwierciedlać ich pragnienie większego merytorycznego udziału w procesie legislacyjnym.

Dyrekcja ds. Stosunków z Parlamentami Narodowymi dopilnowuje, aby wszystkie dokumenty przekazane przez parlamenty narodowe były udostępniane posłom, organom politycznym i służbom Parlamentu Europejskiego, oraz w całym cyklu legislacyjnym dostarcza im, w szczególności sprawozdawcom, specjalistycznej wiedzy i informacji na temat dokumentów parlamentów narodowych UE, które zostały wykorzystane jako wkład w sporządzanie sprawozdań komisji i w rozmowy trójstronne z Radą. Dyrekcja dostarcza również faktów, danych liczbowych i statystyk dotyczących liczby i charakteru tych dokumentów oraz zarządza bazą danych CONNECT²³, która zawiera wszystkie uzasadnione opinie i uwagi otrzymane od parlamentów narodowych.

Najważniejsze nowości w 2020 r.:

- COVID-19 wpłynął na liczbę wniosków i obszary polityki, których one dotyczą, oraz na cykl legislacyjny, który skrócono, aby umożliwić UE szybką reakcję na rozprzestrzenianie się pandemii. W tym względzie niektóre akty prawne przyjęto w ramach procedury przyspieszonej, w przypadku gdy nie można było utrzymać ośmiodniowego okresu konsultacji ze względu na pilny charakter sytuacji w dziedzinie zdrowia we wszystkich państwach członkowskich.

5.1.3 Comiesięczne zestawienie dokumentów

Dyrekcja ds. Stosunków z Parlamentami Narodowymi opracowuje comiesięczne zestawienie uzasadnionych opinii i uwag przedłożonych na mocy Protokołu nr 2. Zestawienie to – przekazywane posłom, właściwym służbom Parlamentu Europejskiego i parlamentom narodowym – zawiera przegląd wszystkich dokumentów otrzymanych od czasu poprzedniego zestawienia i odnosi się do wszystkich dokumentów ustawodawczych, które znajdują się w porządku obrad zbliżającej się sesji plenarnej Parlamentu Europejskiego. Zestawienie jest również włączane do akt posiedzeń Konferencji Przewodniczących Komisji Parlamentu Europejskiego. Przed każdą sesją plenarną Parlamentu Europejskiego aktualne zestawienie dokumentów jest także publikowane na stronie internetowej dyrekcji.

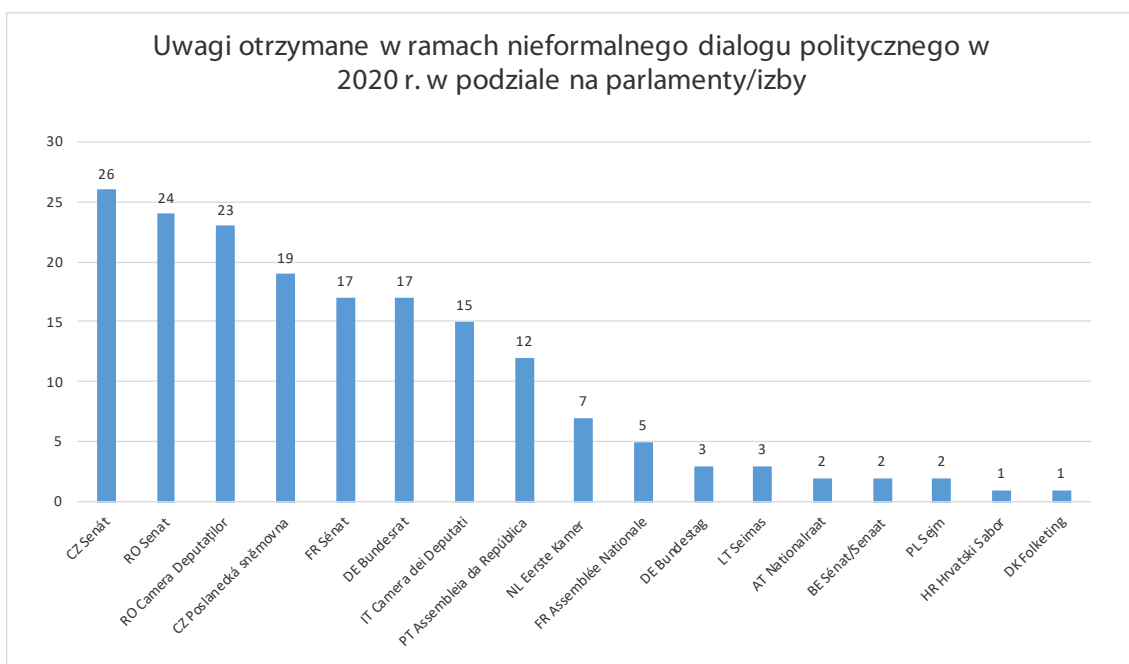
²³ Zobacz więcej na ten temat w pkt 7.2.

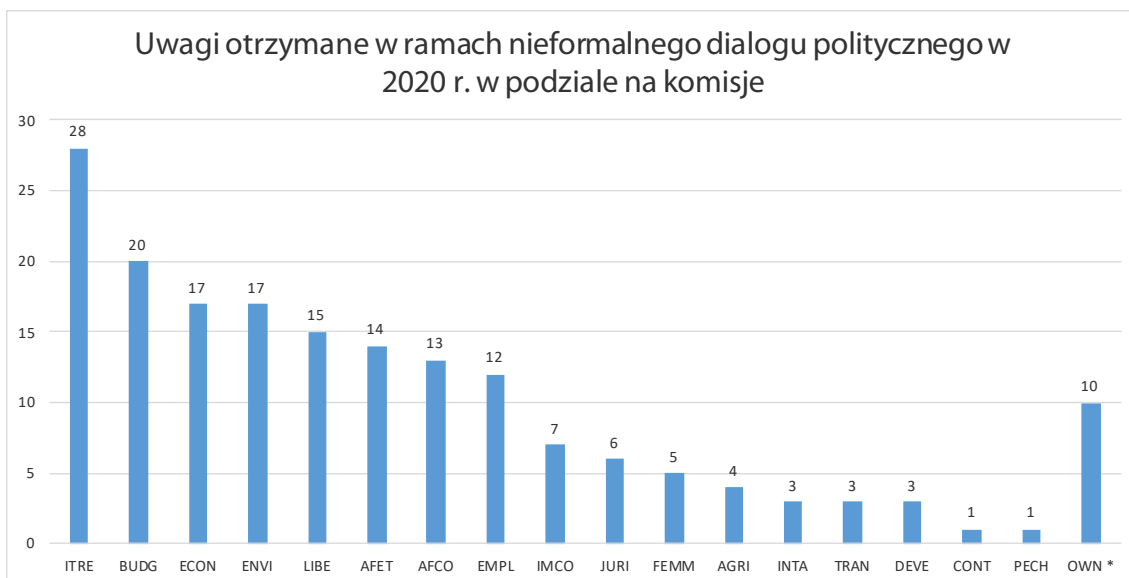
5.2 Nieformalny dialog polityczny i Protokół nr 1 do Traktat

Protokół nr 1 do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej przewiduje, że parlamenty narodowe UE mogą zgłaszać uwagi do dokumentów ustawodawczych wchodzących w zakres wyłącznych kompetencji UE, jak również do dokumentów o charakterze nieustawodawczym, na przykład dotyczących toczących się debat na szczeblu europejskim, zielonych i białych ksiąg Komisji lub komunikatów Komisji. Uwagi te są rozpatrywane w ramach nieformalnego dialogu politycznego.

W 2020 r. parlamenty narodowe UE nadal aktywnie wykorzystywały to narzędzie, przesyłając 179 uwag. W tym kontekście trzema najbardziej aktywnymi parlamentami/izbami w 2020 r. były: czeski Senat (26), rumuński Senat (24) i rumuńska Izba Deputowanych (23).

Cztery komisje, które otrzymały najwięcej uwag w ramach nieformalnego dialogu politycznego, to: Komisja Przemysłu, Badań Naukowych i Energii (ITRE) – 28 uwag, Komisja Budżetowa (BUDG) – 20 uwag, Komisja Gospodarcza i Monetarna (ECON) – 17 uwag oraz Komisja Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności (ENVI) – również 17 uwag.

10 opinii z inicjatywy własnej wydanych przez parlamenty narodowe nie zostało przydzielonych komisjom Parlamentu Europejskiego. Pełna lista komisji Parlamentu Europejskiego i ich skrótów znajduje się na stronie <https://www.europarl.europa.eu/committees/pl/about/list-of-committees>.

Od 2009 r. Parlament Europejski otrzymał od parlamentów narodowych UE 2444 uwagi na podstawie Protokołu nr 1, które opublikowano w bazie danych CONNECT²⁴. Szczegółowe statystyki dotyczące uwag otrzymanych w 2020 r. w ramach nieformalnego dialogu politycznego znajdują się w załączniku V.

Najważniejsze nowości w 2020 r.:

- Liczba uwag przekazanych w ramach nieformalnego dialogu politycznego wzrosła o 55 %, ze 115 w 2019 r. do 179 w 2020 r. Wzrost ten wynika najprawdopodobniej z faktu, że 2020 r. był pierwszym rokiem po wyborach do Parlamentu Europejskiego. Również w 2020 r. odbyły się negocjacje w sprawie nowych WRF.
- Wraz z dokumentami w języku narodowym, zarówno na podstawie Protokołu nr 2, jak i Protokołu nr 1, parlamenty narodowe często przekazują streszczenie w języku angielskim. Ułatwia to pracę prawodawców.

²⁴ <https://europarl.europa.eu/relnatparl/en/subsidiarity-and-ipd/informal-political-dialogue>

6. SIECI I WYMIANA INFORMACJI

6.1 Międzyparlamentarna wymiana informacji w sprawach UE (IPEX)

Celem międzyparlamentarnej wymiany informacji w sprawach UE (IPEX) jest wspieranie współpracy międzyparlamentarnej za pomocą platformy i sieci, które umożliwiają elektroniczną wymianę informacji dotyczących UE między parlamentami Unii. IPEX została uruchomiona jako inicjatywa parlamentów narodowych UE, a rozwinęła się przy wsparciu technicznym ze strony Parlamentu Europejskiego. Obecnie 39 izb z 27 parlamentów narodowych oraz Parlament Europejski wykorzystują IPEX w codziennej pracy. Narzędzie to jest nieustannie doskonalone, by zaspokajać zmieniające się potrzeby użytkowników. Ostatecznym celem jest uczynienie z IPEX „punktu kompleksowej obsługi” dla działań międzyparlamentarnych.

IPEX definiowano w różnorodny sposób – jako „narzędzie”, „platformę” oraz „sieć”. Powyższe trzy określenia świadczą o ewolucji tego instrumentu. Jego ewolucja od narzędzia do sieci była powolna, ale obecnie jest na ukończeniu.

Rok 2020 rozpoczął się dla IPEX bardzo pozytywnie. Na posiedzeniu Rady IPEX w Wiedniu, a następnie na spotkaniu sekretarzy generalnych UE, Parlament Europejski ogłosił, że jest w stanie przeprowadzić wymagane prace informatyczne w celu stworzenia nowej, od dawna planowanej strony internetowej IPEX v3. Tym samym rozpoczął się ostatni etap programu prac IPEX na lata 2017–2020.

Ciągły rozwój jest cechą charakterystyczną IPEX od momentu jej powstania. Przygotowanie nowej platformy IPEX (IPEX v3) i przyjęcie drugiego wieloletniego programu prac stanowiło zatem bardzo ambitny projekt i wymagało dużego nakładu pracy od wszystkich podmiotów zaangażowanych w IPEX.

Produkcją i realizacją nowej platformy zajęła się Dykcja Generalna ds. Innowacji i Wsparcia Technologicznego Parlamentu Europejskiego (DG ITEC). Prace trwały przez cały rok, mimo że priorytety DG ITEC zmieniły się diametralnie w związku z pandemią i wymaganym w związku z nią „skokiem cyfrowym”. Pierwotny termin uruchomienia nowej strony internetowej w grudniu nie mógł zostać dotrzymany, ale to niewielkie utrudnienie spotkało się z jednomyślnym zrozumieniem wszystkich parlamentów.

Poszczególne organy IPEX (Rada, grupy robocze, przewodniczący) poświęciły swoje jedyne fizyczne spotkanie (Wiedeń, 17 stycznia, pod przewodnictwem Austrii) oraz różne spotkania zdalne (5 czerwca, 15 października, 26 listopada, pod przewodnictwem Finlandii) gruntownemu przeglądowi prac wykonanych w ciągu trzech poprzednich lat oraz opracowaniu nowego programu prac na najbliższe trzy lata. Także w przypadku IPEX, aby przygotować się na przyszłość, konieczne było spojrzenie wstecz.

Po części dlatego, że przewidywane zmiany IPEX oznaczają znaczne rozszerzenie zakresu działalności tej sieci, formalne przyjęcie nowego programu prac pozostawiono do czasu podjęcia decyzji na posiedzeniach Rady IPEX w 2021 r. Opóźnienie to wynika ze wspólnego poczucia odpowiedzialności za IPEX oraz ze wspólnej troski o to, by sieć była nadal wykorzystywana jak najlepiej. Nowa sieć, wraz z nową stroną internetową, ma na celu rozszerzenie funkcjonalności IPEX, wykraczając daleko poza narzędzie sprawdzania zgodności z zasadą pomocniczości i poza funkcję repozytorium dokumentów na spotkania i konferencje międzyparlamentarne. Fiński przewodniczący IPEX dążył do stworzenia „kroczącego programu prac”, który mógłby zostać poddany przeglądowi w dowolnym momencie jego realizacji, jeśli Rada IPEX podejmie taką decyzję. W dyskusjach osiągnięto konsensus co do tego, że techniczną dokładność bazy danych, jak również użyteczność, dostępność i niezawodność całej sieci IPEX należy traktować jako priorytety kroczącego programu prac.

Równocześnie, dzięki zaawansowanym funkcjom nowego systemu cyfrowego, IPEX zapewni parlamentom większe możliwości wymiany wszelkiego rodzaju dokumentów i informacji parlamentarnych. IPEX musi być zatem narzędziem otwartym na nowe inicjatywy międzyparlamentarne i rozwój, w tym na wzmocnienie międzyparlamentarnych sieci tematycznych (zwłaszcza sieci dotyczącej wspierania demokracji i ewentualnie sieci dotyczących europejskiego semestru i zarządzania środowiskiem).

Nowe funkcje platformy IPEX v3 wymagają, aby w nowym programie prac poświęcić stałą uwagę działaniom szkoleniowym w celu zapewnienia dokładności wkładu wnoszonego przez sieć wyspecjalizowanych korespondentów oraz w celu zwiększenia użyteczności systemu IPEX zarówno dla użytkowników wewnętrznych, jak i zewnętrznych.

Nowe narzędzia na stronie internetowej będą odgrywać istotną rolę również w promowaniu działań parlamentarnych i międzyparlamentarnych dotyczących spraw europejskich. Strona internetowa IPEX powinna być traktowana jako miejsce, w którym można znaleźć informacje na temat związanych z UE działań parlamentów narodowych, dokumentów i konferencji międzyparlamentarnych. Zmiany te pozwoliłyby również na skierowanie IPEX do użytkowników innych niż korespondenci krajowi i w szerszym zakresie. Takie podejście stwarza nowe możliwości poszerzenia potencjalnego grona odbiorców IPEX i tym samym nadania sieci większej widoczności.

Dane statystyczne dotyczące IPEX²⁵: IPEX obecnie udostępnia ponad 112 000 stron – z parlamentów narodowych oraz instytucji UE – zawierających informacje dotyczące kontroli w niemal 84 000 dokumentów opracowanych przez parlamenty narodowe i związanych z około 12 000 procedur. W 2020 r. łączna liczba dokumentów ustawodawczych i nieustawodawczych zarejestrowanych w IPEX wynosiła 1092 (w 2019 r. – 812; w 2018 r. – 1053; w 2017 r. – 1064; w 2016 r. – 805).

W 2020 r. stronę IPEX odwiedziło 426 136 pojedynczych użytkowników, co potwierdza ogólną tendencję wzrostową z ostatnich lat (2019 r.: 342 355; 2018 r.: 285 881; 2017 r.: 307 737; 2016 r.: 253 264; 2015 r.: 234 480). Liczba odsłon – 25 383 775 – choć niższa od rekordu z 2019 r., znacznie przewyższa wartości z poprzednich lat (w 2019 r.: 43 097 236; w 2018 r.: 15 939 723; w 2017 r.: 5 736 506).

Najważniejsze nowości w 2020 r.:

- Parlament Europejski rozpoczął prace nad nową platformą IPEX v3. Rozpoczęto trwający, jeszcze niekompletny, proces przyjmowania kroczącego programu prac IPEX na kolejne trzy lata działalności.

---

25 Dane statystyczne z 15 stycznia 2021 r.

6.2 Europejskie Centrum Badań Parlamentarnych i Dokumentacji (ECPRD)

ECPRD, zarządzane wspólnie przez Parlament Europejski i Zgromadzenie Parlamentarne Rady Europy, skupia jako członków 66 izb parlamentarnych (w tym 39 z Unii Europejskiej) z 54 państw oraz instytucje Unii. Niemal 120 korespondentów i zastępców korespondentów reprezentuje swoje parlamenty w sieci i uczestniczy w głównych działaniach ECPRD, do których należy intensywne wymiana informacji i najlepszych praktyk.

Podczas kryzysu zdrowotnego ECPRD było bardzo aktywne i stale wymieniało informacje i doświadczenia dotyczące sposobu, w jaki parlamenty reagowały na wyzwania związane z pandemią. Pandemia COVID-19 wywarła oczywiście przemożny wpływ na prace parlamentarne i wysłano liczne zapytania, aby

dowiedzieć się, jak inne izby radzą sobie z tą sytuacją (zob. również załącznik VI). W odpowiedzi na ogromną ilość zebranych informacji na portalu ECPRD powstała specjalna nowa strona poświęcona COVID-19. Okazała się ona przydatna i cieszyła się powodzeniem, ponieważ znacznie ułatwiła dostęp do wspólnych danych.

Kryzys zdrowotny i niemożność organizowania osobistych regularnych statutowych spotkań i seminariów ECPRD spowodowały również konieczność wprowadzenia innowacji polegających na wykorzystaniu technologii wideokonferencji, aby utrzymać podstawowe działania. Jednym z podstawowych celów spotkań ECPRD jest utrzymywanie sieci osobistych kontaktów między kolegami z parlamentów narodowych w celu propagowania wymiany informacji, pomysłów, doświadczeń i dobrych praktyk. Niemniej seminaria internetowe zorganizowane w drugiej połowie roku miały tę szczególną zaletę, że umożliwiły większy udział kolegów, z których część nie byłaby w stanie odbyć podróży. Jest zatem bardzo prawdopodobne, że praktyka ta zostanie rozwinięta w nadchodzących latach przynajmniej w odniesieniu do niektórych spotkań.

Rok 2020 przyczynił się również do zwiększenia wartości dodanej i skuteczności ECPRD. Szczególną uwagę zwrócono zwłaszcza na uwidocznienie dużego przepływu informacji wynikającego z odpowiedzi na wnioski o analizę porównawczą. Większą widoczność osiągnięto głównie poprzez modyfikację strony internetowej i zachęcanie do publikowania większej liczby podsumowań końcowych, które mogą być szerzej udostępniane różnym zainteresowanym służbom parlamentarnym.

i. Wnioski o analizę porównawczą

W 2020 r. parlamenty członkowskie ECPRD przesłały do sieci 326 wniosków o analizę porównawczą i 8475 odpowiedzi, co stanowi wzrost w porównaniu z liczbą 306 wniosków i 7310 odpowiedzi w 2019 r.

Od marca 2020 r. do ECPRD wpłynęło – co oczywiste – wiele wniosków dotyczących COVID-19: prawie jedna trzecia całkowitej liczby wniosków otrzymanych w kwietniu i maju. Istniała wyraźna potrzeba wymiany informacji na temat reakcji innych parlamentów oraz uczenia się na podstawie doświadczeń innych. Biorąc pod uwagę rosnący przepływ wniosków i odpowiedzi, w kwietniu 2020 r. sekretariat ECPRD podjął decyzję o utworzeniu specjalnej strony poświęconej COVID-19 na portalu ECPRD w celu uporządkowania pokaźnego przepływu informacji.

Dyrekcja ds. Stosunków z Parlamentami Narodowymi również udzieliła wsparcia służbom Parlamentu Europejskiego poprzez ułatwianie przekazywania ich wniosków do sieci ECPRD. W sumie w 2020 r. Parlament Europejski złożył 12 wniosków do sieci ECPRD. Stanowi to niewielki spadek w stosunku do 2019 r., w którym Parlament Europejski złożył 16 wniosków. Niemniej Parlament Europejski udzielił 81 odpowiedzi na wnioski innych parlamentów będących członkami ECPRD, co stanowi znaczny wzrost w porównaniu z 29 odpowiedziami, których udzielił w 2019 r., oraz 31 – w 2018 r.

ii. Podsumowania końcowe

Od dawna rozważane są rozwiązania zachęcające do sporządzania podsumowań końcowych, ale nie znaleziono żadnego rozwiązania. W sierpniu 2020 r. znaczna większość odpowiedzi korespondentów na wniosek nr 4475 dotyczący skuteczności ECPRD potwierdziła potrzebę uzgodnienia metodyki i wspólnych wytycznych w celu zharmonizowania podsumowań końcowych i poprawy ich widoczności.

W tym względzie nowa wersja strony internetowej ECPRD, uruchomiona w październiku 2020 r. przy wsparciu służb informatycznych Parlamentu Europejskiego, miała na celu zmodyfikowanie pulpitu nawigacyjnego korespondentów, aby zachęcić ich do przesyłania podsumowań końcowych i zapewnić widoczność tych podsumowań na stronie ECPRD. W wyniku tej refleksji w 2020 r. wskaźnik podsumowań końcowych ECPRD znacznie wzrósł – 28,8 % wniosków doprowadziło do opublikowania analizy odpowiedzi (w porównaniu z 16 % w 2019 r. i 11,3 % w 2018 r.).

iii. Posiedzenia statutowe

Posiedzenie Komitetu Wykonawczego, które miało się odbyć w marcu w Strasburgu, odwołano z powodu wybuchu pandemii koronawirusa. Posiedzenia Komitetu Wykonawczego odbyły się w trybie zdalnym 26 maja i 1 lipca ze Zgromadzenia Parlamentarnego Rady Europy w Strasburgu, a 25 września z Parlamentu Finlandii. Głównym celem tych posiedzeń były przygotowania do nadchodzącej dorocznej konferencji.

Komitet Wykonawczy z zadowoleniem przyjął utworzenie na stronie internetowej ECPRD specjalnej sekcji poświęconej wszystkim wnioskom i odpowiedziom parlamentów w kontekście pandemii COVID-19. Podkreślił, że w okresie zastosowania środków izolacji ECPRD odgrywało ważną rolę w wymianie informacji i najlepszych praktyk oraz dowiodło wówczas swojej przydatności i skuteczności. Komitet Wykonawczy rozpoczął również rozważania na temat wydajności pracy ECPRD.

Ze względu na niepewność co do rozwoju pandemii COVID-19 oraz ograniczenia związane z podróżą i spotkaniami zastosowane w każdym parlamencie doroczna konferencja korespondentów ECPRD odbyła się zdalnie ze Skopje (Macedonia Północna) w październiku 2020 r. W celu zwiększenia wydajności sieci ECPRD na dorocznej konferencji korespondentów zatwierdzono konkluzje dotyczące „wydajności ECPRD” opracowane przez Komitet Wykonawczy i uznano, że należy zdecydowanie zalecać sporządzanie podsumowań końcowych, zachęcać do niego i wspierać je za pomocą środków technologicznych. W odniesieniu do sieci parlamentów narodowych UE (IPEX, przedstawiciele parlamentów narodowych w Parlamencie Europejskim, COSAC) korespondenci ECPRD w UE są zachęceni do wymiany informacji ze wszystkimi kolegami zaangażowanymi w stosunki międzyparlamentarne. Zasugerowano również, że Parlament Europejski powinien zbadać ewentualne powiązania z IPEX i przedstawicielami parlamentów narodowych w celu uniknięcia równoległych zapytań.

iv. SeminaRIA

W 2020 r. wybuch pandemii COVID-19 dobitnie wpłynął na organizację seminariów ECPRD. Na początku lockdownu podjęto decyzję o odwołaniu lub przełożeniu wszystkich spotkań. Pandemia nie ustawała, dlatego rozważano możliwość zdalnego prowadzenia seminariów w drugim semestrze. Wiele seminariów odłożono jednak do 2021 r., ponieważ udane tworzenie sieci kontaktów między uczestnikami byłoby utrudnione ze względu na fizyczny dystans i krótki czas trwania wirtualnego spotkania.

Pomimo nadzwyczajnych okoliczności doroczne seminarium na temat obszaru zainteresowań ECPRD: biblioteki – służby badawcze – archiwa, którego gospodarzem był Parlament Europejski, odbyło się 12 i 13 listopada 2020 r. w formie wydarzenia online. To zdalne seminarium zgromadziło 50 uczestników z 23 izb parlamentarnych i organizacji międzynarodowych i stanowiło forum wymiany poglądów między parlamentarnymi służbami badawczymi, bibliotekami i służbami dokumentacji na temat tego, jak kryzys związany z koronawirusem wpłynął na metody pracy, produkty, usługi i zasoby, oraz jakiego rodzaju reformy i innowacje promowano w celu zapewnienia ciągłości działalności.

Podczas seminarium głos zabrali Dita Charanzová, wiceprzewodnicząca Parlamentu Europejskiego odpowiedzialna za stosunki z parlamentami narodowymi, Rainer Wieland, wiceprzewodniczący Parlamentu Europejskiego, oraz Klaus Welle, sekretarz generalny Parlamentu Europejskiego, przedstawiając własne poglądy na temat tego, jak Parlament Europejski kontynuował prace podczas pandemii. Sekretariat ECPRD był również zaangażowany w organizację dwóch innych seminariów internetowych z Wiednia w dziedzinie praktyki i procedury parlamentarnej, w ścisłej współpracy z parlamentem austriackim: jednego – 6 czerwca, zatytułowanego „Przywileje parlamentarne a ogólne rozporządzenie o ochronie danych”, a drugiego – 12–13 listopada, zatytułowanego „Parlamenty, prawo konstytucyjne i zmiany konstytucyjne”.

Najważniejsze nowości w 2020 r.:

- W 2020 r. na stronie internetowej ECPRD wprowadzono różne zmiany. Najważniejsze z nich dotyczą usprawnień mających na celu zwiększenie widoczności podsumowań końcowych.
- Zwiększone uczestnictwo w seminariach internetowych.

6.3 Program wsparcia parlamentu prezydencji

Parlament Europejski stale wspiera ścisłą współpracę między swoją administracją a administracją parlamentów narodowych, w szczególności na etapie przygotowawczym wymiaru parlamentarnego każdej prezydencji Rady UE. Parlament Europejski oferuje każdemu parlamentowi państwa, które ma sprawować prezydencję, możliwość uczestnictwa w programie zorganizowanym w Brukseli dla pracowników w celu przygotowania działań w kontekście parlamentarnego wymiaru prezydencji. Parlament Europejski może zapewnić parlamentowi państwa sprawującego prezydencję dostosowany do potrzeb program wsparcia sporządzony na podstawie konkretnych wniosków, potrzeb i priorytetów. Inicjatywa ta daje możliwość budowania sieci i nawiązywania osobistych kontaktów z wszystkimi zaangażowanymi osobami oraz pozwala na skuteczne dzielenie się informacjami i wiedzą fachową, ułatwiając w ten sposób dalszą pracę i zapewniając spójność. Parlament Europejski może uczestniczyć w kosztach programu na zasadzie podziału kosztów z odpowiednim parlamentem narodowym.

W ostatnich latach szereg państw członkowskich UE sprawowało prezydencję Rady UE po raz pierwszy. Parlamente tych krajów były szczególnie zainteresowane proponowanym przez Parlament Europejski programem wsparcia parlamentu prezydencji. Prezydencja chorwacka zamknęła listę państw UE, które po raz pierwszy po przystąpieniu do UE sprawowały prezydencję w Radzie UE. Dyrekcja Parlamentu Europejskiego ds. Stosunków z Parlamentami Narodowymi postanowiła jednak rozszerzyć program wsparcia parlamentów prezydencji na wszystkie przyszłe prezydencje, ponieważ okazał się on pomocnym narzędziem podczas fazy przygotowawczej prezydencji, a współpraca międzyparlamentarna stale się rozwija. W ostatnich latach prezydencje Rady UE położyły dodatkowy nacisk na wymiar parlamentarny i zainwestowały więcej w zwiększenie liczby wydarzeń, spotkań i inicjatyw organizowanych podczas semestru prezydencji w porównaniu z sytuacją sprzed dziesięciu lat.

W związku z tym zorganizowano jedną wizytę studyjną w Brukseli w styczniu 2020 r. dla 20 urzędników portugalskiego Assembleia da República, odpowiedzialnych za przygotowanie parlamentarnego wymiaru prezydencji portugalskiej w pierwszym semestrze 2021 r. Ten dostosowany do potrzeb program obejmował kontakty z odpowiednimi sekretariatami komisji Parlamentu Europejskiego, służbą protokolarną i departamentami politycznymi. Celem tych spotkań była wymiana doświadczeń i najlepszych praktyk w zakresie organizacji głównych posiedzeń i konferencji międzyparlamentarnych, takich jak Międzyparlamentarna Konferencja ds. Stabilności, Koordynacji i Zarządzania Gospodarczego w UE, IPC WPZiB/WPBiO oraz spotkania GWKP. Urzędnicy portugalscy mieli możliwość nawiązania osobistych kontaktów ze swoimi rozmówcami z Parlamentu Europejskiego, które to kontakty ułatwiły organizację parlamentarnego wymiaru prezydencji portugalskiej.

Dyrekcja ds. Stosunków z Parlamentami Narodowymi pracowała nad dostosowaniem programu wsparcia parlamentu prezydencji do szczególnych okoliczności, w których podróże i spotkania osobiste były ograniczone, i była gotowa oferować zainteresowanym przyszłym prezydencjom „wizyty wirtualne” tak długo, jak było to konieczne. W ostatnim trymestrze 2020 r. odbyły się przygotowania do uruchomienia programu dla słoweńskiej prezydencji na początku 2021 r.

Najważniejsze nowości w 2020 r.:

- W 2020 r. prezydencja chorwacka była ostatnim z państw UE, które po raz pierwszy od przystąpienia do UE objęły prezydencję w Radzie UE. Program wsparcia parlamentu prezydencji został rozszerzony na wszystkie przyszłe prezydencje.

6.4 Sieć przedstawicieli parlamentów narodowych UE w Brukseli

Dyrekcja ds. Stosunków z Parlamentami Narodowymi przyjmuje i gości przedstawicieli administracji wyznaczonych przez parlamenty narodowe UE lub ich izby do pracy w Parlamencie Europejskim. Od 1991 r. w celu zacieśnienia współpracy międzyparlamentarnej w UE Parlament Europejski oferuje przedstawicielom nieodpłatnie biura w swojej siedzibie w Brukseli i Strasburgu, a także niezbędne wyposażenie.

Parlamenty narodowe UE wysyłają urzędników krajowych do Brukseli, by ułatwić relacje z UE. Obecnie 56 pracowników²⁶ z 27 parlamentów narodowych UE zajmuje 36 biur w siedzibie Parlamentu Europejskiego²⁷. Ci urzędnicy krajowi, oprócz wykonywania zadań administracyjnych, zajmują się wzajemną wymianą informacji (w postaci dwukierunkowego przepływu informacji między Parlamentem Europejskim a parlamentami narodowymi UE), stanowiącą kluczowy element funkcjonowania UE.

Przedstawiciele pracują w tym samym budynku, w którym mieści się Dyrekcja ds. Stosunków z Parlamentami Narodowymi. Tworzy to liczne synergie i ułatwia kontakty. W 2020 r. w odpowiedzi na pandemię koronawirusa dyrekcja i przedstawiciele z powodzeniem przeszli na system oparty głównie na telepracy, podobnie jak większość administracji Parlamentu Europejskiego, zgodnie z instrukcjami przewodniczącego Parlamentu Europejskiego i jego sekretarza generalnego. Wielu przedstawicieli wróciło do swoich krajów i stamtąd pracowało w trybie zdalnym. Przedstawiciele parlamentów narodowych musieli przestrzegać tych samych ograniczeń dotyczących pracy w biurze co pozostały personel pracujący w Parlamencie Europejskim. W związku z tym na osoby te rozszerzono niektóre usługi, jak np. dostęp do centrum testowego COVID-19 w Parlamencie Europejskim.

Osobiste spotkania nie były już możliwe, dlatego Dyrekcja ds. Stosunków z Parlamentami Narodowymi, wraz z kolegami z DG EXPO, zorganizowała dla przedstawicieli w drugiej części roku kilka wirtualnych warsztatów i prezentacji, zwłaszcza w dziedzinie stosunków zewnętrznych Parlamentu Europejskiego.

Najważniejsze nowości w 2020 r.:

- Wyzwania spowodowane pandemią miały duży wpływ na pracę przedstawicieli parlamentów narodowych i wielu z nich pracowało zdalnie ze swoich krajów. Przedstawiciele, którzy pracowali w pomieszczeniach Parlamentu Europejskiego, musieli przestrzegać tych samych ograniczeń co pracownicy Parlamentu, ale z tego powodu mogli również korzystać z niektórych usług, takich jak dostęp do centrum testowego COVID-19.
- Zaprzestano organizacji fizycznych spotkań i warsztatów z udziałem przedstawicieli. Dyrekcja ds. Stosunków z Parlamentami Narodowymi, wraz z kolegami z DG EXPO, przeprowadziła kilka wirtualnych warsztatów i prezentacji, zwłaszcza na temat stosunków zewnętrznych.

26 Lista przedstawicieli parlamentów narodowych jest dostępna na stronie internetowej: <https://europarl.europa.eu/relnatparl/en/networks/representatives-of-national-parliaments>

27 Stan na 15 stycznia 2020 r. – uwzględniono sekretariat COSAC i urzędnika ds. informacji IPEX.

6.5 Seminaria dla pracowników

W 2019 r. Dyrekcja ds. Stosunków z Parlamentami Narodowymi zorganizowała serię seminariów dla pracowników parlamentów narodowych UE lub ich izb. Celem było zgromadzenie na seminariach pracowników parlamentów narodowych i Parlamentu Europejskiego, aby mieli okazję przedstawić i omawiać istotne zagadnienia europejskie, uczyć się od siebie nawzajem i wymieniać się najlepszymi praktykami. Jest to zgodne z rezolucją Parlamentu Europejskiego w sprawie stosowania postanowień Traktatu dotyczących parlamentów narodowych²⁸, w której sugeruje się, że „lepsze współdziałanie i sprawniejsza wymiana informacji między posłami do PE a posłami i urzędnikami parlamentów narodowych mogłyby przyczynić się do usprawnienia kontroli debaty europejskiej na szczeblu krajowym, a tym samym do wsparcia prawdziwie europejskiej kultury parlamentarnej i politycznej”.

Oprócz współpracy międzyparlamentarnej na szczeblu politycznym ważnym wydarzeniem w ostatnich latach było zorganizowanie seminariów dla pracowników w celu ułatwienia wymiany technicznej na poziomie personelu. Seminaria dla pracowników stanowią dla administracji parlamentów ważną platformę pozwalającą prowadzić bardziej szczegółową i ukierunkowaną wymianę informacji na temat obszarów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania. Stanowią dynamiczny element prac zarówno Parlamentu Europejskiego, jak i parlamentów narodowych UE.

W dniach 16 i 17 stycznia 2020 r. Dyrekcja ds. Stosunków z Parlamentami Narodowymi, wraz z Działem ds. Wspierania Zarządzania Gospodarczego (EGOV) w Dyrekcji Generalnej ds. Polityki Wewnętrznej, zorganizowała seminarium dla pracowników zatytułowane „Rozpoczęcie cyklu europejskiego semestru 2020”, w którym wzięło udział 44 pracowników parlamentów narodowych / izb. Podczas seminarium skupiono się na wymianie najnowszych informacji na temat europejskiego semestru, w tym nowych priorytetów gospodarczych, oraz na zacieśnieniu współpracy i lepszym zrozumieniu nowego cyklu europejskiego semestru poprzez dzielenie się wiedzą i wymianę najlepszych praktyk.

Z powodu pandemii odwołano inne seminarium dla pracowników, zaplanowane na 23–24 kwietnia, poświęcone tematowi globalnego dialogu na temat kontroli po zakończeniu prac ustawodawczych, współorganizowane przez Biuro Analiz Parlamentu Europejskiego (EPRS) i Dyrekcję ds. Stosunków z Parlamentami Narodowymi we współpracy z OECD i Fundacją Westminsterską na rzecz Demokracji (ang. Westminster Foundation for Democracy). Wyrażono nadzieję, że zaległe seminarium będzie można zorganizować w 2021 r.

22 września DG EXPO zorganizowała wirtualne seminarium dla pracowników w celu uruchomienia sieci dla kolegów pracujących w dziedzinie wspierania demokracji i budowania zdolności. W seminarium wzięło udział 46 uczestników z 26 izb parlamentów narodowych. Organizację seminarium ułatwiła Dyrekcja ds. Stosunków z Parlamentami Narodowymi.

Sieć wymiany informacji o środowisku, składająca się z jednostek administracyjnych odpowiedzialnych za zarządzanie środowiskiem w parlamentach, zorganizowała wirtualne seminarium 27 listopada 2020 r. Seminarium współorganizowały Dział ds. Systemu Ekozarządzania i Audytu (EMAS) Parlamentu Europejskiego oraz Kancelaria Parlamentu Austrii.

²⁸ [Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 19 kwietnia 2018 r. w sprawie stosowania postanowień Traktatu dotyczących parlamentów narodowych.](#)

Początkowo zaplanowano również seminarium dla pracowników służb medycznych parlamentów narodowych UE, ale inicjatywę tę ubiegły bieżące wydarzenia.

Najważniejsze nowości w 2020 r.:

- Pomimo wyzwań związanych z pandemią zorganizowano szereg seminariów dla pracowników, głównie w formie wirtualnej.
- Sfinalizowano podręcznik seminariów dla pracowników, aby ułatwić organizację seminariów dla pracowników w przyszłości.

7. NARZĘDZIA I DZIAŁANIA WSPIERAJĄCE

7.1 Organizacja posiedzeń zdalnych i wideokonferencji

Jeszcze przed pandemią COVID-19 Parlament Europejski wykorzystywał wideokonferencje jako narzędzie ułatwiające współpracę międzyparlamentarną. Parlament Europejski od dawna dysponuje rozwiązaniami technicznymi umożliwiającymi prowadzenie wideokonferencji z bardzo wysoką jakością obrazu i dźwięku, a także z tłumaczeniem ustnym na kilka języków. Jednak wykorzystanie wideokonferencji było ograniczone. Podczas kryzysu zdrowotnego konieczność dostosowania sposobu pracy i współpracy doprowadziła do gwałtownego postępu cyfrowego i technicznego w organizacji zdalnych posiedzeń parlamentarnych, jak wyjaśniono w różnych częściach niniejszego sprawozdania²⁹.

Parlament Europejski, ze względu na swój specyficzny skład posłów z 27 różnych krajów, od dawna jest świadom korzyści płynących z wideokonferencji: umożliwiają one bardziej regularne kontakty między parlamentarzystami, a jednocześnie skracają czas podróży, obniżają koszty delegacji i ograniczają ślad węglowy. Podsumowując, wideokonferencje są opłacalnym i przyjaznym dla środowiska narzędziem do organizowania spotkań, dlatego zainwestowano odpowiednie środki w ich wspieranie. W odniesieniu do współpracy międzyparlamentarnej grupa robocza powołana podczas prezydencji fińskiej w celu aktualizacji wytycznych dotyczących współpracy międzyparlamentarnej w UE stwierdziła, że lepsze wykorzystanie nowoczesnych środków komunikacji mogłoby jeszcze bardziej ułatwić współpracę międzyparlamentarną zarówno w kontekście dwustronnym, jak i wielostronnym. Niemniej w 2019 r. zorganizowano jedynie trzy wideokonferencje w kontekście współpracy międzyparlamentarnej. Wydaje się, że wynikało to również z szeregu ograniczeń i trudności technicznych oraz z braku odpowiedniego lub kompatybilnego sprzętu w niektórych parlamentach narodowych.

Wybuch pandemii COVID-19 oraz wynikające z niego ograniczenia związane z podróżą i przemieszczaniem się zmusiły wszystkie parlamenty do podjęcia szczególnych wysiłków w celu utrzymania swoich podstawowych funkcji w 2020 r. Dla wielu parlamentów oznaczało to przyspieszenie wprowadzania rozwiązań technicznych w celu obsługi zdalnych spotkań. Współpraca parlamentarna i międzyparlamentarna ucierpiała na początku pandemii, ale szybko dostosowano ją do nowych realiów. Ponownie uruchomiono wymianę informacji, wymianę poglądów i spotkania parlamentarne w trybie zdalnym.

Pierwsza wiceprzewodnicząca PE Roberta Metsola i wiceprzewodnicząca PE Dita Charanzová przemawiające zdalnie podczas wirtualnej konferencji COSAC zorganizowanej w Berlinie © Prezydencja niemiecka

29 Zobacz np. sekcja I dotycząca wpływu pandemii COVID-19 na współpracę międzyparlamentarną.

Parlament Europejski korzystał z platformy umożliwiającej wielojęzyczne spotkania z pełnym systemem tłumaczeń ustnych podczas posiedzeń komisji i konferencji międzyparlamentarnych. Zorganizował w 2020 r. zdalnie kilka posiedzeń międzyparlamentarnych na szczeblu komisji, a mianowicie grupę ds. wspólnej kontroli Eurojustu, konferencję wysokiego szczebla w sprawie migracji oraz cztery międzyparlamentarne posiedzenia komisji, w tym jedno dotyczące oceny Eurojustu.

Spotkania zdalne okazały się również szczególnie skutecznym formatem dla nieformalnych spotkań informacyjnych, spotkań ad hoc i ukierunkowanej wymiany poglądów z prelegentami wysokiego szczebla.

Najważniejsze nowości w 2020 r.:

- Zdalne spotkania za pośrednictwem wideokonferencji, wciąż bardzo ograniczone w 2019 r., stały się standardowymi kanałami komunikacji w 2020 r., począwszy od nieformalnych dwustronnych spotkań wideo po złożone konferencje wysokiego szczebla z udziałem wielu uczestników.
- W spotkaniach zdalnych uczestniczyła większa liczba posłów do parlamentów i posłów do PE, a także wielu mówców wysokiego szczebla, którzy, jak się wydaje, byli łatwiej dostępni w przypadku spotkań na odległość niż spotkań bezpośrednich.
- Parlament Europejski dokonał ogromnego postępu w zdobywaniu wiedzy technicznej i odpowiednich zasobów do prowadzenia zdalnych spotkań.

7.2 CONNECT – baza danych Parlamentu Europejskiego zawierająca dokumenty parlamentów narodowych

Dyrekcja ds. Stosunków z Parlamentami Narodowymi zapewnia posłom do PE (przede wszystkim sprawozdawcom), organom politycznym i służbom Parlamentu Europejskiego specjalistyczną wiedzę na temat dokumentów przekazywanych przez parlamenty narodowe na mocy Protokołów nr 1 i 2 w całym cyklu legislacyjnym. W tym celu dyrekcja zarządza bazą danych CONNECT, która zawiera wszystkie dokumenty otrzymane od parlamentów narodowych zgodnie z Protokołami nr 1 i 2 od momentu wejścia w życie traktatu lizbońskiego. Uzasadnione opinie związane z systemem wczesnego ostrzegania są dostępne we wszystkich językach urzędowych UE.

Od 2017 r. z bazy danych CONNECT można korzystać na stronie internetowej dyrekcji³⁰. Wszystkie informacje w bazie CONNECT, w tym uzasadnione opinie i uwagi otrzymane od parlamentów

CONNECT

narodowych, są bezpośrednio dostępne za pośrednictwem e-Committee, wspólnej przestrzeni roboczej DG IPOL i DG EXPO, pod numerem procedury, której dotyczą. Powyższe odnosi się nie tylko do uzasadnionych opinii, ale również do wszelkich uwag otrzymanych od parlamentów narodowych UE.

CONNECT umożliwia sprawozdawcom, posłom, asystantom i pracownikom sekretariatów komisji, a także wszystkim zainteresowanym stronom zewnętrznym dostęp do aktualnego i pełnego przeglądu wszystkich dokumentów otrzymanych od parlamentów narodowych w dowolnym momencie danej procedury ustawodawczej. W 2020 r. otrzymano łącznie 232 dokumenty: 115 (49,5 %) przedłożono w ramach kontroli zasady pomocniczości na podstawie Protokołu nr 2, a 117 (50,5 %) – w ramach nieformalnego dialogu politycznego.

Do końca 2020 r. w bazie danych CONNECT znajdowało się łącznie niemal 6000 dokumentów (uzasadnionych opinii i uwag) otrzymanych od parlamentów narodowych UE. Około 60 % zostało złożonych na podstawie Protokołu nr 2 w sprawie kontroli zasady pomocniczości, a 40 % w ramach nieformalnego dialogu politycznego.

Najważniejsze nowości w 2020 r.:

- Dokonano kilku drobnych aktualizacji, w wyniku których powstała nowsza wersja bazy danych CONNECT.

30 <https://europarl.europa.eu/relnatparl/en/subsidiarity-and-ipd/welcome>

7.3 Wykaz odpowiadających komisji (CorCom)

Wykaz odpowiadających komisji (CorCom) jest źródłem informacji o komisjach parlamentów narodowych odpowiadających komisjom Parlamentu Europejskiego. Zawiera również informacje na temat poszczególnych sekretariatów komisji parlamentów narodowych UE i sekretariatów komisji Parlamentu Europejskiego. Informacje zawarte w wykazie dotyczące parlamentów narodowych są dostarczane przez stałych przedstawicieli parlamentów narodowych UE z siedzibą w Brukseli.

Po przyjęciu w maju 2009 r.³¹ rezolucji w sprawie rozwoju stosunków między parlamentami narodowymi UE a Parlamentem Europejskim (sprawozdawca Elmar Brok) Regulamin został odpowiednio zmieniony

i obecnie stanowi, że „[k]omisja parlamentarna może bezpośrednio prowadzić dialog z parlamentami narodowymi na szczeblu komisji w ramach środków budżetowych przewidzianych na ten cel. Dialog ten może obejmować właściwe formy współpracy przedstawodawczej i poustawodawczej” (art. 150 ust. 3 Regulaminu).

CORCOM

Aplikacja CorCom jest stale udoskonalana w celu zaspokajania zmieniających się potrzeb użytkowników. CorCom stał się aplikacją internetową³², bardziej przyjazną dla użytkownika i posiadającą cały wachlarz nowych funkcji. Miesięczna liczba odsłon strony wynosi średnio 392. Rozpoczęto również aktualizację bazy danych w związku z utworzeniem nowych komisji parlamentarnych w Parlamencie Europejskim w 2020 r.

31 [Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 7 maja 2009 r. w sprawie rozwoju stosunków pomiędzy Parlamentem Europejskim a parlamentami krajowymi w kontekście postanowień traktatu z Lizbony.](#)

32 CorCom przeznaczony jest wyłącznie do użytku wewnętrznego. Dostępny jest w intranecie Parlamentu Europejskiego.

7.4 Publikacje Dyrekcji ds. Stosunków z Parlamentami Narodowymi

Dyrekcja ds. Stosunków z Parlamentami Narodowymi wydaje szereg publikacji.

Tygodniowy program prac (Weekly Agenda) zawiera informacje na temat prac z udziałem parlamentów narodowych, aby zwiększyć przejrzystość i widoczność licznych podejmowanych działań międzyparlamentarnych.

Comiesięczne zestawienie dokumentów dostarcza informacji na temat uzasadnionych opinii i uwag przedłożonych przez parlamenty na mocy Protokołu nr 2.

Biuletyn „Spotlight on Parliaments in Europe” prezentuje skrótowo wymianę informacji na temat wybranych kwestii bieżących poruszanych przez parlamenty w sieci ECPRD.

W 2020 r. dyrekcja przygotowała publikacje na następujące tematy:

- zaginione dzieci uchodźców i migrantów w Europie;
- COVID-19 – informacje dotyczące dostosowania działalności parlamentarnej; perspektywa zdalnych sesji i głosowania; środki zapobiegawcze i sanitarne w parlamentach; ustawy nadzwyczajne i środki prawne; ograniczenia prawa do demonstracji oraz stan stosowania środków w parlamentach;
- parlamentarny nadzór nad Radą Europejską.

Tygodniowy program prac jest przesyłany w piątki drogą elektroniczną do wszystkich posłów i większości służb Parlamentu Europejskiego. W 2020 r. rozesłano 34 *programy tygodniowe*. Publikacja obejmuje wydarzenia międzyparlamentarne w ciągu najbliższych dwóch tygodni, takie jak konferencje międzyparlamentarne, międzyparlamentarne posiedzenia komisji i wizyty dwustronne. Podane informacje obejmują datę, miejsce, nazwiska posłów do Parlamentu Europejskiego oraz zaangażowane służby Parlamentu.

Dyrekcja opracowuje również comiesięczne zestawienie uzasadnionych opinii i uwag przedłożonych przez parlamenty narodowe (zob. pkt 5.1.3)³³.

Wszystkie publikacje³⁴ są dostępne na stronie internetowej dyrekcji, na której to stronie można znaleźć informacje o przyszłych działaniach i publikacjach dyrekcji³⁵.

W 2020 r. dyrekcja rozpoczęła wprowadzanie nowej identyfikacji wizualnej w swoich publikacjach i narzędziach komunikacji.

---

33 <https://www.europarl.europa.eu/relnatparl/en/subsidiarity-and-ipd/state-of-play-note>

34 <https://europarl.europa.eu/relnatparl/en/home/publications>

35 <https://europarl.europa.eu/relnatparl/en/home/news>

8. DYREKCJA DS. STOSUNKÓW Z PARLAMENTAMI NARODOWYMI

Rok 2020 był bardzo wymagający i prawie każdy musiał dostosować się w swoim środowisku pracy do nowych realiów. Nie inaczej było oczywiście w przypadku Dyrekcji ds. Stosunków z Parlamentami Narodowymi. Dyrekcja szybko dostosowała swoją pracę do szczególnych okoliczności, aby zapewnić wysokiej jakości wsparcie posłom do Parlamentu Europejskiego oraz kilku swoim partnerom. Dostosowała się do potrzeb z myślą o dalszym rozwoju współpracy instytucjonalnej i dialogu ustawodawczego z parlamentami narodowymi UE oraz zapewnieniu wsparcia dla licznych wydarzeń międzyparlamentarnych.

Dyrekcja zapewnia wsparcie działań międzyparlamentarnych, uczestniczy we wdrażaniu postanowień Traktatu dotyczących współpracy międzyparlamentarnej oraz pełni rolę centrum informacji o parlamentach narodowych UE. Reprezentuje Parlament Europejski w administracyjnych sieciach współpracy międzyparlamentarnej. Zarządza kontaktami z urzędnikami reprezentującymi parlamenty narodowe UE w Brukseli oraz utrzymuje ścisłe kontakty z ich administracją.

Dyrekcja wyraża podziękowania za stałe wsparcie ze strony sekretarza generalnego i zastępcy sekretarza generalnego oraz wszystkich służb w dyrekcjach generalnych Parlamentu Europejskiego, z którymi współpracuje. Usługi informatyczne i konferencyjne były w tym roku szczególnie pożądane i bardzo pomocne w działalności dyrekcji.

Dyrektor: **Katrin Ruhmann**

W skład dyrekcji wchodzi dwa działy:

- Dział Współpracy Instytucjonalnej

Zakres kompetencji Działu Współpracy Międzyinstytucjonalnej obejmuje uregulowaną współpracę wielostronną, tj. KPPUE, posiedzenia sekretarzy generalnych parlamentów UE i COSAC. Dział ten zajmuje się również istniejącymi sieciami, w szczególności IPEX i ECPRD, a także prowadzi współpracę z DG EXPO i koordynuje program wsparcia parlamentu prezydencji oraz wizyty w celu budowania zdolności.

Kierownik działu: **Pekka Nurminen**

- Dział ds. Dialogu Ustawodawczego

Dział ds. Dialogu Ustawodawczego jest odpowiedzialny głównie za dialog polityczny i ustawodawczy z parlamentami narodowymi. Planuje, koordynuje i organizuje posiedzenia międzyparlamentarne na szczeblu komisji, w tym międzyparlamentarne posiedzenia komisji, Europejski Tydzień Parlamentarny i GWKP. Dba również o monitorowanie analizy zgodności z zasadą pomocniczości oraz śledzi wraz ze sprawozdawcami i komisjami wdrażanie Protokołu nr 2 w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności. Dział organizuje ponadto seminaria tematyczne z udziałem administracji Parlamentu Europejskiego i parlamentów narodowych oraz jest odpowiedzialny za bazy danych

CONNECT i CorCom.

Kierownik działu: **Jesús Gómez**

Niniejsze sprawozdanie, jak również dodatkowe informacje dotyczące stosunków Parlamentu Europejskiego z parlamentami narodowymi UE, można znaleźć na stronie internetowej Parlamentu Europejskiego:

<https://europarl.europa.eu/relnatparl/en/home/annual-reports>

ZAŁĄCZNIK I – Posiedzenia COSAC – Tematy i główni prelegenci w 2020 r.

Wydarzenie COSAC	Miejsce, data	Tematy	Główni prelegenci / uczestnicy dyskusji z ramienia Parlamentu Europejskiego
Posiedzenie przewodniczących	Zagrzeb, 19–20 stycznia 2020 r.	I Priorytety chorwackiej prezydencji Rady UE II Unia Europejska, parlamenty narodowe i COSAC w nowej kadencji instytucjonalnej	Mairead McGuinness, pierwsza wiceprzewodnicząca Parlamentu Europejskiego
Trójka prezydencji COSAC	Wideokonferencja, 20 maja 2020 r. Wideokonferencja, 20 maja 2020 r.	Przygotowania do spotkania nadzwyczajnego przewodniczących COSAC 16 czerwca 2020 r.	
Spotkanie nadzwyczajne przewodniczących COSAC (zastępuje odwołane LXIII posiedzenie plenarne COSAC)	Wideokonferencja, 16 czerwca 2020 r.	I Wspólna europejska odpowiedź na pandemię koronawirusa i jej wpływ na wieloletnie ramy finansowe na lata 2021–2027 II Konferencja w sprawie przyszłości Europy	Jan Olbrycht, poseł do PE, współsprawozdawca WRF Mairead McGuinness, pierwsza wiceprzewodnicząca Parlamentu Europejskiego
Nieformalna wymiana poglądów z głównym negocjatorem UE Michelelem BARNIEREM	Wideokonferencja, 26 czerwca 2020 r.	Stan negocjacji umowy o handlu i współpracy między Zjednoczonym Królestwem a UE	
Trójka prezydencji COSAC	Wideokonferencja, 13 lipca 2020 r.	Przygotowania do posiedzenia przewodniczących COSAC 14 września 2020 r.	
Posiedzenie przewodniczących	Wideokonferencja, 14 września 2020 r.	I Sprawozdanie niemieckiego rządu federalnego na temat priorytetów prezydencji niemieckiej II Radzenie sobie z konsekwencjami pandemii COVID-19 i wyciągnięte wnioski	

Nieformalna wymiana poglądów z głównym negocjatorem UE Michelelem BARNIEREM	Wideokonferencja, 17 września 2020 r.	Stan negocjacji umowy o handlu i współpracy między Zjednoczonym Królestwem a UE	
Nieformalna wymiana poglądów z wiceprzewodniczącą Komisji Věrou JOUROVĄ i komisarzem Didierem REYNDERSEM	Wideokonferencja, 29 października 2020 r.	Pierwsze roczne sprawozdanie Komisji na temat praworządności	
Nieformalna wymiana poglądów z wiceprzewodniczącą wykonawczą Komisji Margrethe VESTAGER	Wideokonferencja, 23 listopada 2020 r.	Przegląd polityki konkurencji, strategii przemysłowej i transformacji cyfrowej	
Trójka prezydencji COSAC	Wideokonferencja, 27 listopada 2020 r.	Przygotowania do posiedzenia wirtualnego COSAC w dniach 30 listopada – 1 grudnia 2020 r.	
Wirtualne posiedzenie COSAC (zastępuje LXIV posiedzenie plenarne COSAC)	Wideokonferencja, 30 listopada – 1 grudnia 2020 r.	<p>I Restart stosunków transatlantyckich?</p> <p>II Wnioski wyciągnięte z kryzysu związanego z koronawirusem – współpraca w UE w przypadku pandemii i w dziedzinie opieki zdrowotnej</p> <p>III Przegląd niemieckiej prezydencji UE</p> <p>IV Przyszłość Unii Europejskiej</p> <p>V Rola Europy w świecie – odpowiedzialne partnerstwo z Afryką</p>	

Więcej informacji na temat programów posiedzeń COSAC publikowanych przez poszczególne prezydencje znajduje się na stronie internetowej IPEX: www.ipex.eu

ZAŁĄCZNIK II – Międzyparlamentarne posiedzenia komisji i konferencje międzyparlamentarne organizowane przez Parlament Europejski w Brukseli w 2020 r.

				Liczba uczestników:			
Data	Komisja PE	Wydarzenie		Parlamenty narodowe			PE
		Rodzaj posiedzenia	Tytuł posiedzenia	Posłowie	Parlamenty	Izby	Posłowie
18–19 lutego 2020 r.	ECON EMPL BUDG	Europejski Tydzień Parlamentarny: • Konferencja na temat europejskiego semestru	Międzyparlamentarna Konferencja ds. Stabilności, Koordynacji i Zarządzania Gospodarczego w Unii Europejskiej	111	28	34	Dzień 1. posiedzenia plenarnego: 17 Dzień 2. posiedzenia plenarnego: 12 międzyparlamentarne posiedzenie komisji ECON: 12 międzyparlamentarne posiedzenie komisji BUDG: 7 międzyparlamentarne posiedzenie komisji EMPL: 30
28–29 września 2020 r.	LIBE	Grupa ds. wspólnej kontroli parlamentarnej Europolu	7. posiedzenie grupy ds. wspólnej kontroli parlamentarnej Europolu	72	25	36	Obecność fizyczna: 6 Połączenie zdalne: 9
27 października 2020 r.	JURI	Międzyparlamentarne posiedzenie komisji	Lepsze stanowienie prawa z perspektywy cyfrowej	38	26	27	Obecność fizyczna: 3 Połączenie zdalne: 4
10 listopada 2020 r.	LIBE	Międzyparlamentarne posiedzenie komisji	Pierwsze roczne sprawozdanie Komisji na temat praworządności i roli parlamentów narodowych	51	23	31	Obecność fizyczna: 2 Połączenie zdalne: 18
19 listopada 2020 r.	LIBE DEVE	Międzyparlamentarna konferencja wysokiego szczebla	Migracja i azyl w Europie	71	24	32	Obecność fizyczna: 4 Połączenie zdalne: 40
1 grudnia 2020 r.	LIBE	Międzyparlamentarne posiedzenie komisji	Ocena działalności Eurojustu	46	26	32	Obecność fizyczna: 3 Połączenie zdalne: 20
2 grudnia 2020 r.	AFET	Międzyparlamentarne posiedzenie komisji	Bałkany Zachodnie: 25 lat po porozumieniach z Dayton Wspólna odpowiedź UE na wsparcie demokratycznych przemian na Białorusi	56	26	32	Obecność fizyczna: 4 Połączenie zdalne: 45
Łączna liczba uczestników				445			236

ZAŁĄCZNIK III – Wizyty parlamentów narodowych UE w Parlamencie Europejskim w 2020 r. (w tym wideokonferencje ułatwione przez dyrekcję)

Data/daty	Państwo i izba	Gość	Z kim gość spotkał się w Parlamencie Europejskim	Rodzaj wizyty	Liczba uczestniczących posłów	Liczba uczestniczących pracowników
8–9.1.2020	ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO – Izba Gmin	Personel	Lucy Nethsingha, posłanka do PE, personel PE	Personel	0	13
20.1.2020	NIDERLANDY – Tweede Kamer	Stały Komitet do Spraw Społecznych i Zatrudnienia	Agnes Jongerius (posłanka do PE), Jeroen Lenaers (poseł do PE), Kim Van Sparrentak (posłanka do PE)	Posłowie	5	6
21.1.2020	FRANCJA – Assemblée Nationale	Michèle Crouzet, posłanka	Jérémy Decerle, poseł do PE	Posłowie	1	2
22–23.1.2020	ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO – Izba Gmin	Personel	Personel PE	Personel	0	13
22.1.2020	FRANCJA – Assemblée Nationale	Fabien Gouttefarde i Claude de Ganay – posłowie	Lucy Nethsingha, przewodnicząca komisji JURİ, posłanka do PE	Posłowie	2	
23.1.2020	FRANCJA – Assemblée Nationale	Aude Bono-Vandorme i Marguerite Deprez-Audebert – posłanki	Sabine Verheyen (posłanka do PE), Milan Zver (poseł do PE)	Posłowie	2	
28.1.2020	FRANCJA – Assemblée Nationale	Caroline Janvier i Joaquim Pueyo – posłowie	Nathalie Loiseau, przewodnicząca komisji SEDE, posłanka do PE	Posłowie	2	1
28–29.1.2020	ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO – Izba Gmin	Personel	Nathalie Loiseau, przewodnicząca komisji SEDE (posłanka do PE), Daniel Hannan (poseł do PE), Sophie In 't Veld (posłanka do PE)	Personel	0	10
29.1.2020	FRANCJA – Assemblée Nationale	Laurence Vichnievsky i Philippe Gosselin – posłowie	Geoffroy Didier – poseł do PE	Posłowie	2	1

04.2.2020	NIEMCY – Bundestag	Komisja ds. UE	Wiceprzewodniczący Rainer Wieland (poseł do PE), Peter Simon (poseł do PE), Gabriele Bischoff (posłanka do PE), Daniel Freund (poseł do PE), Nicola Beer (posłanka do PE), Helmut Scholz (poseł do PE), Gunnar Beck (poseł do PE)	Posłowie	29	9
5–6.2.2020	NORWEGIA – Storting	Wizyta członków parlamentu	Margrete Auken (posłanka do PE), Fredrick Federley (poseł do PE), Christel Schaldemose (posłanka do PE), Łukasz Kohut (poseł do PE), Johan Danielsson (poseł do PE)	Posłowie	12	3
6.2.2020	FINLANDIA – Eduskunta	Komisja Spraw Zagranicznych	Posłowie i posłanki do PE – AFET	Posłowie	8	1
11–13.2.2020	FINLANDIA – Eduskunta	Mikko Kärnä – poseł	Miapetra Kumpula-Natri (posłanka do PE), Mauri Pekkarinen (poseł do PE)	Poseł	1	1
17.2.2020	NIDERLANDY – Tweede Kamer	Stały Komitet ds. Sprawiedliwości i Bezpieczeństwa	Malik Azmani (poseł do PE), Sophie In 't Veld (posłanka do PE), Jeroen Lenaers (poseł do PE), Birgit Sippel (posłanka do PE)	Posłowie	4	4
17.2.2020	RUMUNIA – Camera Deputatilor	Przewodniczący Parlamentu	Przewodniczący David Sassoli	Przewodniczący Parlamentu	1	4
20.2.2020	FRANCJA – Assemblée Nationale	Typhanie Degois – posłanka	Pascal Canfin, przewodniczący komisji ENVI, poseł do PE	Posłowie	1	2
2–3.3.2020	FINLANDIA – Eduskunta	Wizyta studyjna członków parlamentu	Elsi Katainen (posłanka do PE), Eero Heinäluoma (poseł do PE), Teuvo Hakkarainen (poseł do PE), Nils Torvalds (poseł do PE), Heidi Hautala (posłanka do PE) i personel PE	Posłowie	10	7

20.11.2020	GRECJA – parlament grecki	Przewodniczący Komisji Obrony Narodowej i Spraw Zagranicznych (wideokonferencja)	Nathalie Loiseau, przewodnicząca komisji SEDE, posłanka do PE	Poseł	1	
1.12.2020	GRECJA – parlament grecki	Przewodniczący Komisji Obrony Narodowej i Spraw Zagranicznych (wideokonferencja)	David McAllister, przewodniczący komisji AFET, poseł do PE	Poseł	1	
15.12.2020	PORTUGALIA – Assembleia da República	Przewodniczący Komisji ds. UE (wideokonferencja)	Wiceprzewodnicząca Roberta Metsola, posłanka do PE	Poseł	1	
16.12.2020	LITWA – Seimas	Przewodniczący Komisji Spraw Zagranicznych (wideokonferencja)	David McAllister, przewodniczący komisji AFET, poseł do PE	Posłowie	1	
23.12.2020	POLSKA – Senat	Przewodniczący Komisji ds. UE (wideokonferencja)	Wiceprzewodnicząca Roberta Metsola, posłanka do PE	Poseł	1	

ZAŁĄCZNIK IV – Dane dotyczące systemu wczesnego ostrzeżenia

Komisja Prawna, odpowiedzialna za kwestie związane ze zgodnością z zasadą pomocniczości w Parlamencie Europejskim, sformułowała następujące definicje dokumentów przedkładanych przez parlamenty narodowe:

- „**Uzasadnione opinie**” to dokumenty wskazujące na niezgodność projektu aktu ustawodawczego z zasadą pomocniczości, które przekazywane są Parlamentowi Europejskiemu w terminie ośmiu tygodni, o którym mowa w art. 6 Protokołu nr 2 dołączanego do Traktatów.
- „**Uwagi**” oznaczają wszelkie inne dokumenty, które nie spełniają ww. kryteriów mających zastosowanie do uzasadnionych opinii.

Dokumenty otrzymane od parlamentów narodowych w 2020 r.			
		Uzasadnione opinie	Uwagi
Państwo członkowskie	Parlament/izba	2020	2020
Austria	Nationalrat	0	0
Austria	Bundesrat	1	1
Belgia	Chambre des Représentants	0	0
Belgia	Sénat	0	0
Bułgaria	Narodno Sabranie	0	0
Chorwacja	Hrvatski Sabor	0	0
Cypr	Vouli ton Antiprosópon	0	0
Czechy	Poslanecká sněmovna	1	3
Czechy	Senát	0	7
Dania	Folketinget	1	0
Estonia	Riigikogu	0	0
Finlandia	Eduskunta	0	0
Francja	Assemblée Nationale	0	8
Francja	Sénat	1	1
Niemcy	Bundestag	0	0
Niemcy	Bundesrat	0	5
Grecja	Vouli ton Ellinon	0	4
Węgry	Országgyűlés	5	0
Irlandia	Oireachtas	0	0
Włochy	Camera dei deputati	0	8
Włochy	Senato	0	5
Litwa	Seimas	0	0
Luksemburg	Chambre des Députés	0	0
Łotwa	Saeima	0	0
Malta	Kamra tar-Rappreżentanti	1	0
Niderlandy	Tweede Kamer	0	0
Niderlandy	Eerste Kamer	1	1
Polska	Sejm	0	0

Polska	Senat	0	1
Portugalia	Assembleia da República	0	26
Rumunia	Camera Deputaților	0	0
Rumunia	Senat	0	8
Hiszpania	Congreso / Senado	0	32
Szwecja	Riksdagen	2	0
Słowenia	Državni Zbor	0	0
Słowenia	Državni Svet	0	0
Słowacja	Národná rada	0	1
Zjednoczone Królestwo	House of Commons	0	0
Zjednoczone Królestwo	House of Lords	0	0
OGÓŁEM		13	111

ZAŁĄCZNIK V – Uwagi na podstawie Protokołu nr 1 – nieformalny dialog polityczny

W tabeli tej wymieniono dokumenty parlamentów narodowych UE przesłane w odpowiedzi na projekty aktów ustawodawczych wchodzących w zakres wyłącznych kompetencji UE, a także w reakcji na różnorodne dokumenty o charakterze nieustawodawczym, takie jak zielone lub białe księgi czy komunikaty Komisji Europejskiej objęte Protokołem nr 1 do Traktatów.

Uwagi otrzymane od parlamentów narodowych w 2020 r.		
Państwo członkowskie	Parlament/izba	Uwagi
Czechy	CZ Senát	26
Rumunia	RO Senat	24
Rumunia	RO Camera Deputaților	23
Czechy	CZ Poslanecká sněmovna	19
Francja	FR Sénat	17
Niemcy	DE Bundesrat	17
Włochy	IT Camera dei Deputati	15
Portugalia	PT Assembleia da República	12
Niderlandy	NL Eerste Kamer	7
Francja	FR Assemblée Nationale	5
Niemcy	DE Bundestag	3
Litwa	LT Seimas	3
Austria	AT Nationalrat	2
Belgia	BE Sénat/Senaat	2
Polska	PL Sejm	2
Chorwacja	HR Hrvatski Sabor	1
Dania	DK Folketing	1
OGÓŁEM		179

ZAŁĄCZNIK VI – Europejskie Centrum Badań Parlamentarnych i Dokumentacji (ECPRD)

A. Kwestie, w których organy polityczne i służby administracyjne Parlamentu Europejskiego konsultowały się z siecią ECPRD w 2020 r. w drodze wniosków o analizę porównawczą:

- wdrożenie rozporządzenia Dublin III;
- przewidziane w państwach członkowskich wymogi konstytucyjne dotyczące zatwierdzania zmian w europejskim akcie wyborczym (art. 224 TFUE);
- udział parlamentów państw członkowskich w działaniach na rzecz budowania zdolności w krajach Bałkanów Zachodnich, w Mołdawii, Gruzji, na Ukrainie i w Tunezji;
- koszty podróży posłów – spersonalizowana karta parlamentu hiszpańskiej na przejazdy taksówką;
- pomoc administracyjna dla komisji odpowiedzialnych za sprawy budżetowe;
- przeszkody w swobodnym przemieszczaniu się tęczowych rodzin;
- kwestionariusz dotyczący skuteczności sieci ECPRD;
- możliwość składania petycji lub wniosków do Parlamentu w językach migowych;
- polityka w zakresie niepełnosprawności w parlamentach narodowych;
- wdrożenie wymogów UE dotyczących wymiany informacji podatkowych;
- inicjatywy „mindfulness” (uwaga) w parlamentach narodowych;
- zarządzanie finansowe w odniesieniu do grup odwiedzających parlament narodowy.

B. Parlament Europejski odpowiedział na wnioski złożone przez inne parlamenty będące członkami ECPRD dotyczące następujących tematów:

- głosowanie elektroniczne w praktyce;
- osoby zajmujące stanowiska polityczne/publiczne: udział w tajnych lub „dyskretnych” organizacjach;
- prawo do urlopu ojcowskiego wśród mniejszości seksualnych;
- przydzielanie czasu wystąpień podczas sesji plenarnych;
- system zarządzania wydarzeniami;
- wykorzystanie platformy YouTube w parlamencie;
- rezygnacja posłów do parlamentu;
- niezależność finansowa parlamentów;
- zgodność z zasadami fiskalnymi;
- przysięgi i gesty;
- środki zabezpieczające podjęte w pomieszczeniach Parlamentu Europejskiego w celu zapobieżenia ewentualnemu rozprzestrzenianiu się COVID-19;
- wtrącenia w transkrypcjach;
- transkrypcja protokołów posiedzeń plenarnych i komisji parlamentarnych;
- proces redagowania publicznie dostępnych publikacji naukowych;
- sesje i głosowania zdalne;
- wykorzystanie rozwiązań w zakresie zamiany mowy na tekst;
- dodatkowe środki podjęte w pomieszczeniach Parlamentu Europejskiego w celu zapobieżenia rozprzestrzenianiu się COVID-19
- dostosowanie działalności parlamentarnej do pandemii COVID-19;
- obecność posłów w Parlamencie – zasady, rejestry i sankcje za nieobecność;
- zwracanie się do przewodniczącego/marszałka na początku wystąpień w parlamencie;

- COVID-19: wsparcie ICT dla parlamentów;
- zmiany w Regulaminie związane z pandemią COVID-19;
- COVID-19 – przepisy profilaktyczne dotyczące prac parlamentarnych / personelu;
- procedury dezynfekcji pojazdów przewożących towary do urzędu celnego;
- kluby parlamentarne, progi wyborcze i koalicje przedwyborcze;
- systemy prawne odnoszące się do sytuacji nadzwyczajnych w dziedzinie zdrowia w Europie;
- wsparcie dla kultury i ograniczenia dla szkół średnich w związku z pandemią koronawirusa;
- usługi wspomagające filmowanie i transmisję;
- świadczenie usług medycznych w nagłych wypadkach na rzecz parlamentu;
- badanie posłów i personelu parlamentarnego na obecność COVID-19;
- organizacja tłumaczeń ustnych podczas międzynarodowych/wielojęzycznych wideokonferencji;
- biblioteki parlamentarne – korzystanie z druków i usług cyfrowych;
- analiza budżetu parlamentarnego pod kątem płci;
- publikacja internetowa dotycząca majątku posłów;
- działania parlamentarne w okresie pandemii COVID-19;
- standardy i metodologia badań opinii publicznej w okresach wyborczych;
- opłaty regulacyjne z tytułu siły wyższej dla zasobów naturalnych;
- zmiany w ordynacji wyborczej w wyniku pandemii COVID-19;
- ustawa o mediach audiowizualnych;
- COVID-19 – środki ostrożności i posiedzenia parlamentarne;
- publiczne ujawnianie przypadków oszustw i fałszowania żywności;
- wpływ pandemii COVID-19 na władze szczebla niższego niż krajowy (kraje samorządowe, gminy itp.);
- cyfryzacja procesów parlamentarnych i odpowiednie wyposażenie techniczne;
- nagrania audiowizualne z przesłuchań;
- dawstwo narządów i tkanek ludzkich oraz ich przeszczepę;
- konflikty interesów przedstawicieli władz lokalnych;
- oficjalna weryfikacja profili posłów lub grup politycznych w mediach społecznościowych;
- sankcje, którymi dysponują parlamenty, mające zastosowanie do posłów;
- uprawnienia śledczych komisji parlamentarnych a obraza;
- polityka rządów wobec uchodźców i osób wewnątrznie przesiedlonych w ich regionie pochodzenia od 2017 r.;
- ustawodawstwo i praktyka w odniesieniu do oporu przed szczepieniami;
- turystyka zdrowotna;
- archiwa – przechowywanie i dostarczanie;
- noszenie maseczek w parlamencie – posłowie, pracownicy i goście;
- sprzedaż alkoholu w internecie;
- instytucje ustanowione przez parlamenty;
- systemy inicjatywy obywatelskiej, w tym kwestie związane z prawami własności intelektualnej;
- status posłów;
- wprowadzenie i ukierunkowanie nowych pracowników w odniesieniu do bibliotek parlamentarnych i służb badawczych;
- posiedzenia plenarne i sprawy parlamentarne podczas pandemii COVID-19;
- środki karne – cudzoziemcy, dzieci i osoby nieposiadające zdolności do czynności prawnych;
- telepraca personelu parlamentu;
- stosunki badawcze z pozaparlamentarnymi instytucjami badawczymi;

- zasady dotyczące zrębu zupełnego i pozyskiwania drewna;
- dostęp do sali plenarnej;
- odłogowane grunty rolne;
- regulacja poziomu hałasu w odniesieniu do obiektów sakralnych;
- wymagania prawne dotyczące wykonywania czynności prawnej;
- stan środków dotyczących COVID-19 w parlamentach;
- systemy przydziału i zarządzania dokumentami w celu administrowania wnioskami kierowanymi do służb badawczych;
- telefonia dla posłów do parlamentu;
- ocena wpływu w aspekcie płci w dokumentacji parlamentarnej;
- zakres nietykalności parlamentarnej – najnowsze zmiany;
- procedura Renegade;
- cele zrównoważonego rozwoju a parlament;
- zasoby informatyczne dla posłów;
- procedury wewnętrzne w administracji parlamentarnej dotyczące udostępniania mediom danych osobowych posłów;
- zasoby ludzkie i usługi świadczone w parlamentarnych jednostkach badawczych;
- składanie wniosków ustawodawczych w parlamencie;
- kandydaci niezależni i ich prawo do startu w wybranych rodzajach wyborów;
- zasoby ludzkie i usługi świadczone w parlamentarnych jednostkach badawczych;

C. Seminaria i posiedzenia statutowe ECPRD w 2020 r.

SEMINARIA		
Seminarium internetowe „Przywileje parlamentarne a ogólne rozporządzenie o ochronie danych” (obszar zainteresowania: praktyka i procedura parlamentarna)	Wiedeń (online)	15 czerwca 2020 r.
Seminarium internetowe „Parlamente i prawo konstytucyjne – parlamente i sądy konstytucyjne” (obszar zainteresowania: praktyka i procedura parlamentarna)	Wiedeń (online)	12–13 listopada 2020 r.
Seminarium internetowe „Badania parlamentarne w sytuacji kryzysowej: korona, powrót, zmiana” (obszar zainteresowania: biblioteki – służby badawcze – archiwa)	Bruxelles, Parlement européen (en ligne)	12-13 novembre 2020
POSIEDZENIA STATUTOWE		
<i>Wirtualne</i> posiedzenie Komitetu Wykonawczego	Strasburg, Zgromadzenie Parlamentarne Rady Europy (online)	26 maja 2020 r.
<i>Wirtualne</i> posiedzenie Komitetu Wykonawczego	Strasburg, Zgromadzenie Parlamentarne Rady Europy (online)	1 lipca 2020 r.
<i>Wirtualne</i> posiedzenie Komitetu Wykonawczego	Helsinki, Eduskunta (online)	25 września 2020 r.
<i>Wirtualna</i> doroczna konferencja korespondentów	Skopje, Sobranie (online)	22 października 2020 r.

Glosariusz terminów i akronimów

AFCO: Komisja Spraw Konstytucyjnych, Parlament Europejski.

AFET: Komisja Spraw Zagranicznych, Parlament Europejski.

BUDG: Komisja Budżetowa, Parlament Europejski.

CORCOM: wykaz odpowiadających sobie komisji. Źródło informacji o komisjach parlamentów narodowych odpowiadających komisjom Parlamentu Europejskiego. Zawiera informacje na temat poszczególnych sekretariatów komisji parlamentów narodowych UE i sekretariatów komisji PE.

COSAC: Konferencja Komisji do Spraw Europejskich. Traktatowa konferencja posłów do Parlamentu Europejskiego i posłów do parlamentów narodowych z komisji parlamentarnych odpowiedzialnych za sprawy Unii Europejskiej.

COSAC BAR: półroczne sprawozdanie COSAC. Rozszerzony dokument oparty na kwestionariuszu wysłanym do wszystkich parlamentów narodowych UE i Parlamentu Europejskiego, dotyczącym aktualnych zagadnień w sprawach UE.

DEVE: Komisja Rozwoju.

DG EXPO: Dyrekcja Generalna ds. Polityki Zewnętrznej Unii, Sekretariat Parlamentu Europejskiego.

ESGP: Europejska Straż Graniczna i Przybrzeżna.

ECPRD: Europejskie Centrum Badań Parlamentarnych i Dokumentacji. Sieć wymiany informacji między administracjami parlamentów w Europie, funkcjonująca na podstawie wniosków o analizę porównawczą.

ECON: Komisja Gospodarcza i Monetarna, Parlament Europejski.

EMPL: Komisja Zatrudnienia i Spraw Socjalnych, Parlament Europejski.

PE: Parlament Europejski.

EPW: Europejski Tydzień Parlamentarny. Międzyparlamentarna Konferencja ds. Stabilności, Koordynacji i Zarządzania Gospodarczego w Unii Europejskiej (IPC SECG) oraz Konferencja na temat europejskiego semestru gromadzą parlamentarzystów z całej Unii Europejskiej w celu omówienia kwestii gospodarczych, budżetowych i społecznych.

Eurojust: Agencja Unii Europejskiej ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych.

Europol: Agencja Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Ścigania.

KPPUE: Konferencja Przewodniczących Parlamentów Unii Europejskiej. Doroczne spotkanie przewodniczących parlamentów państw członkowskich UE, organizowane przez parlament poprzedniej jesiennej prezydencji w Radzie UE.

EWS: system wczesnego ostrzegania. Mechanizm przeglądu określony w Protokole nr 2 do Traktatów w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności. Przewiduje on, że parlamenty narodowe przesyłają uzasadnioną opinię przewodniczącym instytucji.

ICM: międzyparlamentarne posiedzenie komisji. Posiedzenia współorganizowane przez sekretariat(y) komisji i Dział ds. Dialogu Ustawodawczego Dyrekcji ds. Stosunków z Parlamentami Narodowymi Parlamentu Europejskiego. Funkcjonują jako forum dialogu między posłami do parlamentów narodowych a posłami do Parlamentu Europejskiego.

IPC WPZiB/WPBiO: Międzyparlamentarna Konferencja ds. Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa oraz Wspólnej Polityki Bezpieczeństwa i Obrony. Międzyparlamentarna platforma debaty na temat polityki zagranicznej, bezpieczeństwa i obrony UE. Organizowana dwa razy w roku przez parlament państwa członkowskiego UE sprawującego prezydencję Rady, w ścisłej współpracy z Parlamentem Europejskim.

IPD: nieformalny dialog polityczny. Uwagi parlamentów narodowych UE przedłożone na podstawie Protokołu nr 1 do Traktatów, zawierające komentarze do aktów ustawodawczych wchodzących w zakres wyłącznych kompetencji UE, jak również do dokumentów o charakterze nieustawodawczym, takich jak białe księgi lub komunikaty Komisji Europejskiej.

IPEX: międzyparlamentarna wymiana informacji w sprawach UE. Platforma wzajemnej wymiany dokumentów i informacji dotyczących UE między parlamentami narodowymi a Parlamentem Europejskim.

GWKP: grupa ds. wspólnej kontroli parlamentarnej Europolu. Międzyparlamentarna grupa kontrolna, która dba o pełną rozliczalność i przejrzystość Europolu. GWKP odbywa dwa spotkania w roku: jedno w parlamencie kraju sprawującego prezydencję w Radzie UE, a drugie w Parlamencie Europejskim.

JURI: Komisja Prawna, Parlament Europejski.

LIBE: Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych, Parlament Europejski.

WRF: wieloletnie ramy finansowe. Siedmioletnie ramy regulujące roczny budżet Unii Europejskiej.

MP: posłowie do parlamentów (narodowych).

MEP: posłowie do Parlamentu Europejskiego.

PESCO: stała współpraca strukturalna w dziedzinie polityki bezpieczeństwa i obrony, ustanowiona decyzją Rady z dnia 11 grudnia 2017 r. z udziałem 25 państw członkowskich. Zapewnia ramy

prawne dla wspólnego planowania i opracowywania projektów w zakresie wspólnych zdolności i inwestowania w nie oraz dla zwiększania gotowości operacyjnej i wkładu sił zbrojnych.

PPSP: program wsparcia parlamentu prezydencji. Dostosowany do potrzeb program na rzecz organizacji parlamentarnego wymiaru nadchodzących prezydencji państw członkowskich UE oraz wymiany najlepszych praktyk z parlamentami tych państw.

Spotlight: publikacje związane ze streszczeniami procedur lub praktyk parlamentarnych oraz oparte na odpowiedziach na wnioski przesłane do sieci ECPRD.

TUE: Traktat o Unii Europejskiej.

TFUE: Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

PARLAMENTY NARODOWE PAŃSTW CZŁONKOWSKICH UE

Grudnia 2020 r.

wybierane w wyborach bezpośrednich

wybierane w wyborach pośrednich /
mianowane / inne

Belgique/België/ Belgien BELGIA Kamer van volksvertegen- woordigers/ Chambre des représentants/ Abgeordneten-kammer 150 Senaat/ Sénat/ Senat 60	България BUŁGARIA Народно събрание (Narodno sabranie) 240 	Česká republika REPUBLIKA CZESKA Poslanecká sněmovna 200 Senát 81	Danmark DANIA Folketinget 179
Deutschland NIEMCY Deutscher Bundestag 709 Bundesrat 69	Eesti ESTONIA Riigikogu 101	Éire/Ireland IRLANDIA Dáil Éireann 160 Seanad Éireann 60	Ελλάδα GRECJA Βουλή των Ελλήνων (Vouli ton Ellinon) 300
España HISZPANIA Congreso de los Diputados 350 Senado 208 57	France FRANCJA Assemblée nationale 577 Sénat 348	Hrvatska CHORWACJA Hrvatski sabor 151	Italia WŁOCHY Camera dei Deputati 629 Senato della Repubblica 315 6
Κύπρος CYPR Βουλή των Αντιπροσώπων (Vouli ton Antiprosopon) 56	Latvija ŁOTWA Saeima 100	Lietuva LITWA Seimas 141	Luxembourg LUKSEMBURG Chambre des Députés 60
Magyarország WĘGRY Országgyűlés 199	Malta MALTA Il-Kamra Tad-Deputati 67	Nederland HOLANDIA Tweede Kamer 150 Eerste Kamer 75	Österreich AUSTRIA Nationalrat 183 Bundesrat 61
Polska POLSKA Sejm 460 Senat 100	Portugal PORTUGALIA Assembleia da República 230	România RUMUNIA Camera Deputatilor 330 Senat 136	Slovenija SŁOWENIA Državni zbor 90 Državni svet 40
Slovensko SŁOWACJA Národná Rada 150	Suomi/ Finland FINLANDIA Eduskunta 200	Sverige SZWECJA Riksdagen 349	

RELNATPARL@EP.EUROPA.EU
WWW.EUROPARL.EUROPA.EU/RELNATPARL/EN/HOME.HTML

